

การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

วิทยานิพนธ์

ของ

ธีรวัฒน์ ศรีวรกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

พฤษภาคม 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

วิทยานิพนธ์
ของ
ธีรวัฒน์ ศรีวรกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

พฤษภาคม 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

NEEDS ASSESSMENT FOR DISCIPLINE DEVELOPMENT OF STUDENTS
IN SCHOOLS UNDER SAKON NAKHON PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 3

BY
TEERAWAT SRIVORAKUL

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration and Development
at Sakon Nakhon Rajabhat University

May 2022

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ ชีรวัดมน์ ศรีวรกุล

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบกรรมการสอบและ
(ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทักษ์) (ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์
.....กรรมการสอบกรรมการสอบและ
(ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา) แต่งตั้งเพิ่มเติม (รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

.....กรรมการสอบ

(ดร.นิภาพร แสนเมือง) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์)

ประธานหลักสูตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 5 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาช่วยเหลือและแนะนำเป็นอย่างดี
ยิ่งจาก ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์
ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาแนะนำ เสนอแนะและตรวจ
แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย
ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความ
ช่วยเหลืออย่างดี

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ ประธานคณะกรรมการ
บริหารหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
และคณาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ในหลักการวิจัยและให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้วิจัยด้วยดี

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านในการพิจารณา ตรวจสอบยืนยัน
องค์ประกอบและขอเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านในการพิจารณา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง
เครื่องมือวิจัย แนวทางพัฒนาและขอเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนและครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนอนุบาลวานรนิวาส (ราษฎร์บำรุง)
ทุกท่านที่ให้การสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างมาก ที่มีส่วนทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จ
ลุล่วงตามวัตถุประสงค์

ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดา
พี่สาว ครอบครัว ผู้มีพระคุณ ตลอดจนครู อาจารย์ทุกท่านที่กรุณาประสิทธิ์ประสาท
ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ ในการสนับสนุนช่วยเหลือและให้กำลังใจในการจัดทำวิทยานิพนธ์
ครั้งนี้

ธีรวัฒน์ ศรีวรกุล

ชื่อเรื่อง	การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
ผู้วิจัย	ธีรวัฒน์ ศรีวรกุล
กรรมการที่ปรึกษา	ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร พึ่งสวัสดิ์
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารและพัฒนาการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบวิสัยทัศน์ของนักเรียน 2) ศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของนักเรียน 3) ประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน และ 4) นำเสนอแนวทางในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยผู้บริหารและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 452 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 132 คน และครู จำนวน 320 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้ตาราง Krejcie and Morgan การได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยด้านสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของนักเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.68–0.89 และค่าความเชื่อมั่น 0.98 ส่วนด้านสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของนักเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.69–0.88 และค่าความเชื่อมั่น 0.97 และ 2) แบบสอบถามแนวทางในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่ามี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความอดทน 2) ความรับผิดชอบ 3) การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา 4) ความเชื่อมั่นในตนเอง 5) ความมีภาวะผู้นำ และ 6) ความตรงต่อเวลา
2. สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนโดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่เป็นจริงโดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง
3. ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา เป็นลำดับแรก รองลงมาคือด้านความรับผิดชอบ และด้านความตรงต่อเวลา ตามลำดับ
4. ได้เสนอแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ไว้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา ด้านความรับผิดชอบ และด้านความตรงต่อเวลา

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น วินัยของนักเรียน การพัฒนาวินัย

TITLE	Needs Assessment for Discipline Development of Students in Schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 3
AUTHOR	Teerawat Srivorakul
ADVISORS	Dr. Apisit Somsrisuk Assoc. Prof. Dr. Waro Phengsawat
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration and Development)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2022

ABSTRACT

This study aimed to 1) identify the components of student discipline, 2) explore the current and desirable conditions of student discipline, 3) assess the needs for student discipline development, 4) present a guideline for for student discipline development. The samples of this study consisted 452 participants, including 132 administrators, 320 teachers under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 3 in academic year 2021. The sample size was determined based on Krejcie and Morgan Table. They were selected using Multi-Stage Random Sampling. The instruments used to collect data comprised 1) a 5-level rating scale questionnaire, which the current condition part obtained IOC index at 1.00, discrimination power index between 0.68–0.89 and reliability index at 0.98, whereas desirable condition part t obtained IOC index at 1.00, discrimination power index between 0.69–0.88 and reliability index was 0.97, and 2) the interview form for student discipline development. Statistics used in data analysis were frequency, mean, standard deviation and Required Priority Index Value (PNI_{modified})

The results showed that:

1. The components of discipline of students in schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 3 comprised six elements, namely 1) Patience, 2) Responsibility, 3) Compliance with school regulations, 4) Self-confidence, 5) Leadership and 6) Punctuality.

2. The overall desirable condition of student discipline was at high level, whereas the overall current condition was at moderate level.

3. The needs for discipline development of students in schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 3 showed that Compliance with school regulations was the first priority followed by Responsibility and Punctuality, respectively.

4. A guideline for discipline development of students in schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 3 comprised three elements, namely Compliance with school regulations was the first priority followed by Responsibility and Punctuality.

Keywords: Needs, Student Discipline, Discipline Development

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามวิจัย	3
ความมุ่งหมายของงานวิจัย	4
ความสำคัญของงานวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น	11
จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น	13
ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น	15
ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น	16
การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น	18
แนวคิดเกี่ยวกับวินัยของนักเรียน	23
ความหมายของวินัย	23
ทฤษฎีเกี่ยวกับวินัย	25
ความสำคัญของวินัย	30
ประเภทของวินัย	31
องค์ประกอบวินัยในตนเองของนักเรียน	34
คุณลักษณะผู้มีวินัยในตนเองของนักเรียน	43
การพัฒนาวินัยนักเรียน	45
ความหมายการพัฒนาวินัยนักเรียน	45
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวินัยนักเรียน	46
ลักษณะการพัฒนาวินัยนักเรียน	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
แนวทางการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน.....	57
การประชุมเชิงปฏิบัติการ	57
กิจกรรมพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน	58
การนิเทศติดตามผล	59
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	60
งานวิจัยในประเทศ	60
งานวิจัยต่างประเทศ	65
3 วิธีดำเนินการวิจัย	68
ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน	
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	68
ระยะที่ 2 ศึกษาความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความสำคัญ	
ในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน	
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	68
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	69
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	76
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	77
การเก็บรวบรวมข้อมูล	79
การวิเคราะห์ข้อมูล	79
ระยะที่ 3 แนวทางในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน	
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	81
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	84
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ (Documentary Research)	
องค์ประกอบวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่	
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	85

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นจริง และสภาพที่ควรจะเป็น เกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	88
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความสำคัญ ในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	96
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	97
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	102
สรุปผลการวิจัย	103
อภิปรายผลการวิจัย	109
ข้อเสนอแนะ	114
บรรณานุกรม	115
ภาคผนวก	124
ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิชั้นย่นองค์ประกอบ	125
ภาคผนวก ข รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย	132
ภาคผนวก ค รายงานผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา	139
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	146
ภาคผนวก จ ค่าคุณภาพเครื่องมือ	168
ประวัติย่อของผู้วิจัย	171

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตารางการสังเคราะห์องค์ประกอบวินัยในตนเองของนักเรียน	36
2 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียนและครูที่ใช้ในการวิจัย .	70
3 ปฏิทินการดำเนินการวิจัย	83
4 แบบสรุปผลการหาค่าความสอดคล้องการยืนยันองค์ประกอบวินัย ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาสกลนคร เขต 3	86
5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ..	88
6 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3.....	90
7 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3	96
8 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3	97

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	6
2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	83

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) มีวิสัยทัศน์ มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ มีจุดหมาย มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และ ประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในข้อแรกไว้ว่า มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ในข้อที่ 3. มีวินัย นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, หน้า 5-7)

วินัยเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นทั้งต่อตนเอง สังคมสถาบันและประเทศชาติ เพราะวินัยช่วยให้คนเราสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและยังเป็นเครื่องช่วยให้การดำเนินงานต่างๆ ประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายและเป็นแนวปฏิบัติตนกำหนดไว้สำหรับบุคคลในสังคมหนึ่งๆ การเสริมสร้างวินัยให้นักเรียนมีความสำคัญมากในการที่จะช่วยให้นักเรียนปกครองตนเองได้ สามารถ

ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนรู้จักเสียสละ ประโยชน์ (กาญจนา ดิง, 2561, หน้า 87)

(Ausubel, 1968, p. 459 อ้างถึงใน สุวริย์ จิงเจริญรัตน์, 2556, หน้า 50) กล่าวถึง การมีวินัยในตนเองว่า หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออกมาตาม จิตสำนึกของตนซึ่งจะมีหน้าที่ คือ 1) เป็นการอบรมนิสัยและฝึกคนให้มีพฤติกรรมที่เป็นมาตรฐาน 2) ทำให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของตน คือ สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม เชื้อมั่น ในตนเอง ฟังตนเองได้ รู้จัก ควบคุมอารมณ์ และมีความอดทน 3) เกิดจากมโนธรรมภายในจิตใจที่มาจาก การ สะสมประสบการณ์ และมีพัฒนาการมาเป็นลำดับ 4) สร้างความมั่นคงทางอารมณ์ ให้แก่ผู้ปฏิบัติ เพราะกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สังคมยอมรับจะเป็นกรอบแนวคิดที่บุคคลนั้น ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตนให้เหมาะสมและแนวความคิดนี้ก็จะพัฒนาจน กลายเป็น “วินัยในตนเอง”

จะเห็นได้ว่าความมีวินัยเป็นสิ่งที่สำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักเรียน ในขณะที่วัยรุ่นคนไทยส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และไม่ตระหนัก ถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะ ประเทศไทยในสังคมที่เป็นยุคดิจิทัล ส่งผลให้ค่านิยมในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว คนไทยบางส่วนไม่สามารถเลือกรับปรับใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน ส่งผลให้ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมที่เป็นรากเหง้าของคนไทยถูกกลืนโดยวิถีชีวิตแบบ ใหม่ มีค่านิยมยึดตนเองเป็นหลักมากกว่าการคำนึงถึงสังคมส่วนรวม รักสนุกและ ความสบาย เชื่อข่าวลือ ขาดความอดทน ขาดวินัย วัตถุประสงค์ ยอมรับคนที่ฐานะ มากกว่าคนดี มีคุณธรรม มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหลายประการที่ลอกเลียนแบบ วัฒนธรรมจากต่างประเทศ ซึ่งให้เห็นว่าคนไทยยังขาดทักษะในการคัดกรองและเลือก รับวัฒนธรรมที่ดีจากต่างประเทศมาปรับใช้ในชีวิตรประจำวัน ทำให้ละทิ้งค่านิยมที่ดี งามอันเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยและลดคุณค่าของความเป็นไทยจึง จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการปรับเปลี่ยนให้คนมีค่านิยมตาม บรรทัดฐานที่ดีของสังคมไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, หน้า 71)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาการศึกษา พ.ศ. 2564 – 2566 จากผลการวิเคราะห์สถานภาพของเขตพื้นที่การศึกษา จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้คือ “สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 เป็นองค์กรหลักที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และได้กำหนดเป้าหมาย ข้อแรกไว้คือ ผู้เรียนมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง มีหลักคิดที่ถูกต้องและเป็นพลเมืองดีของชาติ มีคุณธรรม จริยธรรม มีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น ซื่อสัตย์ สุจริต มัธยัสถ์ อุดม อโภชน อารี มีวินัย รักษาศีลธรรม โดยมีโรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ 182 โรงเรียน ในเขตพื้นที่ 4 อำเภอได้แก่ อำเภอดงหลวง อำเภอดงเจริญ อำเภอคำตากล้า อำเภอบ้านม่วง อำเภออากาศอำนวย ซึ่งมีนักเรียนเป็นจำนวนมากทำให้การเสริมสร้างวินัยของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ยังไม่ทั่วถึงขาดวินัยและขาดความรับผิดชอบต่อหากไม่แก้ไขนักเรียนก็กลายเป็นคนที่ไม่เห็นแก่ตัวคิดถึงตัวเองมากกว่าส่วนรวม ขาดจิตสาธารณะ (แผนพัฒนาการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2564 – 2566, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3, 2564, หน้า 42)

จากความจำเป็นในการพัฒนาวินัยของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยทำการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Need Assessment) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 เพื่อแก้ปัญหาและให้ผู้เรียน เป็นนักเรียนที่ดีของโรงเรียนและสังคม พัฒนาตนเองไปสู่ผู้มีความรู้ คุณธรรมและจริยธรรมพร้อมที่จะเป็นพลเมืองที่ดีต่อประเทศชาติต่อไป

คำถามการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ประกอบด้วยอะไรบ้าง

2. สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 อยู่ในระดับใด
3. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 เป็นอย่างไร
4. แนวทางในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
2. เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
3. เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
4. เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ความสำคัญของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดความสำคัญของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ได้แนวทางการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
2. ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบ นำแนวทางการพัฒนาวินัยของนักเรียนมากำหนดเป็นนโยบายหลักในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

วินัยในตนเอง ประกอบด้วย

- 1.1 ความอดทน
- 1.2 ความรับผิดชอบ
- 1.3 การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา
- 1.4 ความเชื่อมั่นในตนเอง
- 1.5 ความมีภาวะผู้นำ
- 1.6 ความตรงต่อเวลา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 199 คน และครู จำนวน 1,840 คน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 ประจำปีการศึกษา 2564 รวมทั้งสิ้น 2,039 คน (แผนพัฒนาการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2564 – 2566, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3, 2564, หน้า 42)

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 ประจำปีการศึกษา 2564 รวมทั้งสิ้น 452 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 132 คน และครู จำนวน 320 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan (วาโร เห่ง สวัสดิ์, 2551, หน้า 191) การได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling)

3. ตัวแปรในการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษามีดังนี้

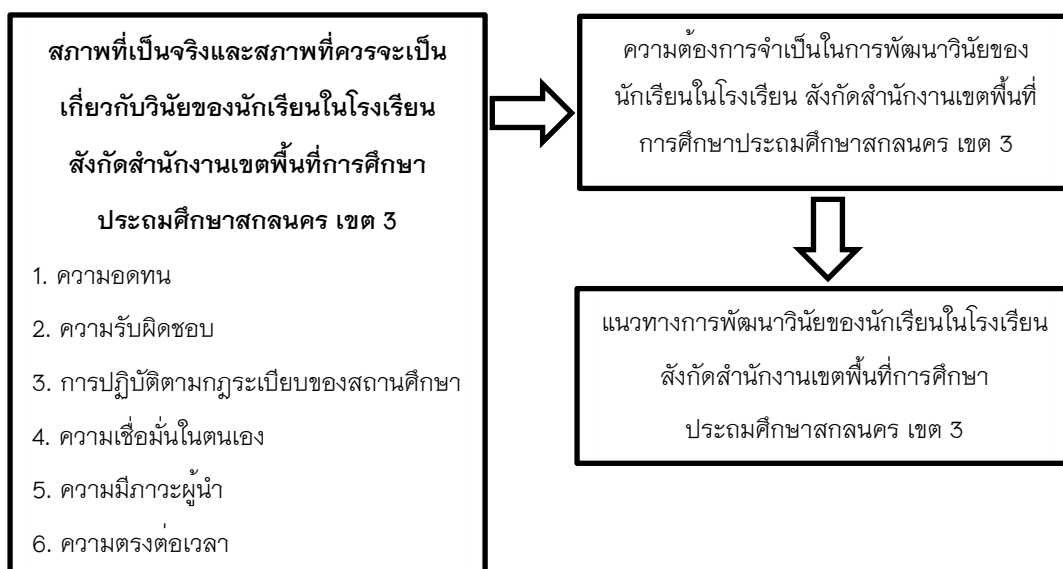
3.1 องค์ประกอบวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3

3.2 สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

3.3 ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผู้วิจัยได้ศึกษา วินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยศึกษา แนวคิดของ สมบัติ พรธิอัว (2553, บทคัดย่อ) สมหมาย วินทะไชย (2553, บทคัดย่อ) บุญพา หันทะยุง (2554, หน้า 43) บุญชม ศรีสะอาด (2555, หน้า 4) ภาคภูมิ อิมสะอาด (2556, หน้า 9) สิรินาถ ธงศิลา (2557, บทคัดย่อ) สิริกร สิ้นสม (2558, บทคัดย่อ) ประจักษ์พร เกียรติศิริ (2558, หน้า 26-27) ทศนียา แสนทิพย์ (2559, หน้า 32) เบญญาภา หลวงราช (2560, หน้า 42) ซึ่งมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความอดทน 2) ความรับผิดชอบ 3) การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา 4) ความเชื่อมั่นในตนเอง 5) ความมีภาวะผู้นำ 6) ความตรงต่อเวลา สามารถสรุปได้ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะ ไว้ดังนี้

1. วินัยของนักเรียน หมายถึง การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ระเบียบ แบบแผนที่ได้กำหนดเอาไว้ สำหรับเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้เกิดวินัยในตนเองของนักเรียนและวินัยทางสังคม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ประกอบด้วย

1.1. วินัยในตนเองของนักเรียน หมายถึง ความสามารถควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมของตนเองทั้งร่างกาย จิตใจอารมณ์ ให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์หรือระเบียบแบบแผนข้อบังคับ โดยไม่ต้องมีการควบคุมจากภายนอก ประกอบด้วย

1.1.1 ความอดทน หมายถึง ความสามารถอดทนต่อความยากลำบาก ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งที่มากระทบที่เป็นอุปสรรค ไม่ท้อถอยหรือยอมแพ้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

1.1.2 ความรับผิดชอบ หมายถึง การที่บุคคลมีความตั้งใจทำงานอย่างมุ่งมั่น เอาใจใส่ในงานที่ทำ มีความละเอียด รอบคอบในการวางแผนการทำงาน และพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้นสม่ำเสมอ เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

1.1.3 การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา หมายถึง การปฏิบัติตนที่บุคคลสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษาที่ตกลงกันได้ การปฏิบัติตามของนักเรียนตามกฎของโรงเรียน การตรงต่อเวลา การเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ การมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ การมีมารยาทในขณะที่ครูทำการสอน

1.1.4 ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคลิกของบุคคล มีความกล้าหาญกล้าแสดงออกทั้งในด้านความคิด และการกระทำซึ่งอาศัยความรู้ รวมทั้งประสบการณ์มีความตั้งใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายไม่หวั่นวิตกต่อสิ่งที่เป็นอุปสรรค

1.1.5 ความมีภาวะผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการยอมรับ การยกย่อง การไว้วางใจให้เป็นผู้นำ จากบุคคลอื่น เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ เป็นที่เคารพของบุคคล เพื่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

1.1.6 ความตรงต่อเวลา หมายถึง บุคคลที่ถือตามกำหนดเวลา สำหรับการทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งที่ต่อตนเองและที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น

1.2 วินัยทางสังคม หมายถึง การมีวินัยที่เกิดจากการควบคุมของอำนาจจากภายนอกส่งผลต่อการควบคุมจิตใจอารมณ์ ให้ประพฤติปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายต่อสังคมภายนอก

2. การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการในการประเมินการกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่ควรจะเป็นกับสภาพที่เป็นจริง แล้วนำความแตกต่างที่ได้จากการประเมินมาจัดลำดับความสำคัญ เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับวางแผนแก้ปัญหาและดำเนินงานให้ตรงกับสภาพหรือความต้องการที่แท้จริง

2.1 สภาพที่เป็นจริง หมายถึง สภาพปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นและเป็นอยู่จริงในปัจจุบัน เป็นสภาพวินัยของนักเรียนที่ปรากฏให้เห็นในช่วงเวลานั้น โดยผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครู สภาพที่เป็นจริงนี้วัดได้จากแบบสอบถามความคาดหวังเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

2.2 สภาพที่ควรจะเป็น หมายถึง สิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียน และครู คาดการณ์และอยากจะพัฒนาวินัยของนักเรียน ตามรูปแบบการประเมินแบบสอบถาม โดยผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครู สภาพที่ควรจะเป็นนี้วัดได้จากแบบสอบถามความคาดหวังเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3. การพัฒนาวินัย หมายถึง การดำเนินการอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนให้ไปในแนวทางที่เหมาะสมถูกต้อง เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน ไม่ให้ขัดต่อระเบียบกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น นักเรียนสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้

4. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน และครูรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

5. ครู หมายถึง ข้าราชการครูที่ทำหน้าที่สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

6. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 หมายถึง หน่วยงานที่มีหน้าที่บริหาร และจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งดูแลรับผิดชอบการจัดการศึกษาของ

โรงเรียนระดับประถมศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาส ในเขตพื้นที่ 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอ
วานรนิวาส อำเภอคำตากล้า อำเภอบ้านม่วง อำเภออากาศอำนวย

7. แนวทางการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน หมายถึง วิธีการหรือรูปแบบ
กิจกรรมเพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน ให้นักเรียนเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ประกอบด้วย 1)
การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2) กิจกรรมพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน และ 3) การนิเทศติดตามผล

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยแบ่งหัวข้อรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 1.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 1.2 จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 1.3 ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 1.4 ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 1.5 การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
2. แนวคิดเกี่ยวกับวินัยของนักเรียน
 - 2.1 ความหมายของวินัย
 - 2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับวินัย
 - 2.3 ความสำคัญของวินัย
 - 2.4 ประเภทของวินัย
 - 2.5 องค์ประกอบวินัยในตนเองของนักเรียน
 - 2.6 คุณลักษณะผู้มีวินัยในตนเองของนักเรียน
3. การพัฒนาวินัยนักเรียน
 - 3.1 ความหมายการพัฒนาวินัยนักเรียน
 - 3.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวินัยนักเรียน
 - 3.3 ลักษณะการพัฒนาวินัยนักเรียน
4. แนวทางการพัฒนาวินัยของนักเรียน
 - 4.1 การประชุมเชิงปฏิบัติการ

- 4.2 กิจกรรมพัฒนาวินัยของนักเรียน
- 4.3 การนิเทศติดตามผล
- 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยของภายในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยของต่างประเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น

1. ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

Needs Assessment มาจากคำว่า Needs (ความต้องการ) และ Assessment (การประเมิน) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2555, หน้า 370) ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิดข้อมูลสารสนเทศ เพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะใดและสิ่งที่เกิดขึ้นจริงเป็นอย่างไร เพื่อนำไปสู่การประมวลสังเคราะห์และประเมินว่าสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การประเมินความต้องการจำเป็นนำไปสู่ การเปลี่ยนแปลงในทางบวกและสร้างสรรค์ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ก้องเกียรติ รัชชธรรม (2555, หน้า 19) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็นหมายถึง เป็นกระบวนการที่เป็นระบบในการหาความต้องการจำเป็น เพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพเป็นอยู่จริงที่สังเกตได้กับสภาพที่คาดหวังที่ควรจะเป็นแล้วนำผลของความต่างนั้น มาจัดเรียงลำดับความสำคัญ เพื่อให้ได้ข้อมูลในการตัดสินใจเลือกหรือปัญหาได้ตรงสภาพหรือความต้องการที่แท้จริง อันเนื่องมาจากการประเมินความต้องการจำเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์และการเปลี่ยนแปลงทางบวก

ปนัดดา ชัยพระคุณ (2555, หน้า 25) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็นหมายถึง กระบวนการในการประเมินความแตกต่างระหว่างสภาพจริงที่เป็นอยู่ กับสภาพที่ควรจะเป็น แล้วนำความแตกต่างที่ได้จากการประเมินมาจัดลำดับความสำคัญ เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับวางแผนแก้ปัญหาและดำเนินงานต่อไป

บัญชาพิพัฒน์ โสดา (2557, หน้า 42) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง การประเมินความต้องการจำเป็นที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้ในความหมายของการหาความแตกต่าง ระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน กับสิ่งที่ควรจะเป็น แล้วนำความ

แตกต่างกันที่ได้จากการประเมินมาจัดลำดับความสำคัญเป็นหลักในการเลือกความต้องการ
จำเป็น

จิรนนท์ นุ่นชูคันธ์ (2557, หน้า 42) กล่าวว่า การประเมินความต้องการ
จำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบเพื่อหาความแตกต่างหรือช่องว่าง สภาพที่ควรจะเป็น
เป็นกับสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน และนำมาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
ที่แท้จริงมาใช้เพื่อแก้ปัญหาต่อไป

วันชาติ แก้วปาน (2557, หน้า 25) กล่าวว่า การประเมินความต้องการ
จำเป็น หมายถึง การศึกษาวิเคราะห์ หาความแตกต่างระหว่างสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง
กับสถานการณ์ที่ควรจะเป็น เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางสำหรับการพัฒนาปรับปรุง แก้ไขการ
ปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบและเกิดประสิทธิภาพต่อหน่วยงานและผู้รับบริการ

ศิริพร อาจปัญญา (2557, หน้า 14) กล่าวว่า การประเมินความต้องการ
จำเป็น หมายถึง สภาพปัญหาที่ต้องการได้รับการแก้ไข ปรับปรุง เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อ
บุคคล หน่วยงานซึ่งวัดได้จากการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ต้องการจะเป็น

กลอยใจ จันทหล้า (2558, หน้า 28) กล่าวว่า การประเมินความต้องการ
จำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่
คาดหวังกับสภาพที่เป็นอยู่จริงที่สังเกตได้ โดยมีเครื่องมือในการกำหนดและเกณฑ์การ
ประเมินแล้วนำผลที่ได้จัดเรียงลำดับความสำคัญเพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจแก้ไขหรือ
ขจัดปัญหา หรือสนองความต้องการของความแตกต่างสภาพที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นอยู่
จริงนั้นต่อไป

กัลย์วิสาข์ ธาราวร (2558, หน้า 40) กล่าวว่า การประเมินความต้องการ
จำเป็น หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสภาพที่เกิดขึ้นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น เนื่องจาก
ในงานวิจัยนี้ยึดหลักการตามโมเดลความแตกต่าง เพื่อศึกษาความแตกต่าง ระหว่างสภาพ
ที่เป็นจริงของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้กับสภาพที่ควรจะเป็น

พรพนา บัญญัติ (2558, หน้า 41) กล่าวว่า การประเมินความต้องการ
จำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เป็นอยู่
ของสภาพที่ควรจะเป็น แล้วจัดเรียงลำดับความสำคัญของความแตกต่าง เพื่อให้ได้ข้อมูล
ในการตัดสินใจ วางแผนและเพื่อแก้ปัญหาได้ตรงตามสภาพ ความต้องการที่แท้จริง

สมภัสสร บั้วรอด (2559, หน้า 28) กล่าวว่า การประเมินความต้องการ
จำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการที่จะระบุความแตกต่างระหว่างสภาพที่

เกิดขึ้นจริงใน ปัจจุบันกับสภาพที่ควรจะเป็น จากนั้นจึงทำการประเมินและจัดเรียงลำดับ ความสำคัญ เพื่อนำมาตัดสินใจในการวางแผนการดำเนินงานต่อไป

ณาสถ์ณัฐ คงคาร์ตัน (2560, หน้า 27) กล่าวว่า การประเมินความต้องการ จำเป็นหมายถึง กระบวนการในการกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่ควรจะเป็นหรือ สภาพที่คาดหวัง กับสภาพที่เป็นอยู่จริงแล้วจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น วิเคราะห์ ประเมินผลของสิ่งที่เกิดขึ้นว่า สมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง และเพื่อเป็นข้อมูล ในการตัดสินใจเลือกหรือหาวิธี แก้ไขปัญหาได้ตรงกับสภาพหรือความต้องการที่แท้จริง

นาอิมะห์ ปือราเฮง (2561, หน้า 36) กล่าวว่า การประเมินความต้องการ จำเป็น หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นอยู่จริงกับสภาพตามความคาดหวัง ซึ่ง วัดได้จากการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น

จากความหมายต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การประเมินความต้องการ จำเป็น หมายถึง กระบวนการในการประเมินการกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่ควร จะเป็นกับสภาพที่เป็นจริง แล้วนำความแตกต่างที่ได้จากการประเมินมาจัดลำดับ ความสำคัญ เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับวางแผนแก้ปัญหาและดำเนินงานให้ตรงกับสภาพ หรือความต้องการที่แท้จริง

2. จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

ดาวรุ่ง อินนอก (2552, หน้า 10) สรุปว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินความ ต้องการจำเป็นมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการวางแผนงานให้มี ประสิทธิภาพเกิดผลดียิ่งขึ้น

นุชสิทธิ์ จิตแก้ว (2553, หน้า 16) สรุปได้ว่า การประเมินความต้องการ จำเป็นมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินวางแผนดำเนินงาน วางแผน ปฏิบัติการ หรือพัฒนางานให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ภายใต้บริบท และสภาพความเป็น จริงของบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กองเกียรติ รัชชธรรม (2555, หน้า 20) สรุปว่า การประเมินความต้องการ จำเป็นมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาใช้วางแผนดำเนินการให้มีประสิทธิภาพและ เกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ศิริพร อาจปัญญา (2557, หน้า 15) สรุปว่า การประเมินความต้องการ จำเป็นมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการวางแผนการดำเนินการให้มี ประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ดาวเรือง เชียงหลิว (2559, หน้า 29) กล่าวว่า การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายของการวิจัยว่า ต้องการทำการประเมินความต้องการจำเป็นไปเพื่ออะไร สำหรับองค์กรหรือบุคคลใดจุดมุ่งหมายที่กำหนดจะช่วยในการกำหนดประเด็นวิจัยใดเหมาะสมขึ้น โดยที่ การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของหน่วยงานหรือบุคคลที่จำเป็นต้องได้รับแก้ไขหรือพัฒนาจุดมุ่งหมาย ของการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นจึงมีหลายประการเช่น การพัฒนาบุคคล การวางแผนการทำงานที่สนองความต้องการขององค์กร การกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร การพัฒนาองค์กรให้ เจริญก้าวหน้าตามเป้าหมายที่กำหนด การปรับปรุงพัฒนา

จารินี อิ่มดวง (2561, หน้า 104) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นหมายถึง หมายถึง การมุ่งหาข้อมูล เพื่อแสวงหาแนวทางอย่างมุ่งมั่นในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาใดๆที่ค้นพบเพื่อวางแผนป้องกันการเกิดปัญหาในแบบนั้นที่เคยเกิดขึ้นไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นรูปแบบใดก็ตาม ความมุ่งมั่นที่ต้องการประเมินความต้องการจำเป็นจะสามารถสร้างให้ผู้ทำการประเมินทราบแนวทางและวิธีการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นๆได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

กษมา แสนอ่อน (2562, หน้า 53) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นหมายถึง การใช้ข้อมูลช่วยในการกำหนดแนวทางปฏิบัติจริงในการควบคุมออกแบบการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริง

จากความหมายต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง การวางแผนเป้าหมาย และมุ่งค้นหาข้อมูล ข้อเท็จจริงต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการวางแผนการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลดียิ่งขึ้น

3. ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น

พุทธรักษา ก้อนแก้ว (2555, หน้า 65) สรุปได้ว่า ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นมีหลายประเภทด้วยกัน ตามที่นักวิชาการศึกษาได้เสนอไว้ ดังนั้นในการเลือกประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นให้เหมาะสม ใช้ในการประเมินจะต้องอาศัยวัตถุประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็นนั้น เป็นตัวกำหนดในการเลือก

วันชาติ แก้วปาน (2557, หน้า 24) สรุปได้ว่า ประเภทของความต้องการจำเป็นสามารถแบ่งได้หลายระดับขึ้นอยู่กับบุคคล บทบาท องค์กร สถานการณ์หรือ

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย 1.ความต้องการที่เกิดขึ้นภายในบุคคล 2. ความต้องการที่เกิดขึ้นจากสังคมภายนอกหรือทางกายภาพเป็นตัวกำหนด และ 3. ความต้องการเฉพาะตำแหน่ง หรือ บทบาทหน้าที่ ซึ่งอาจไม่จำเป็นต้องเกิดจากความ ต้องการภายในบุคคลได้

พกาวันท์ ไคร์ครวญ (2558, หน้า 6) สรุปได้ว่า ในการเลือกประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นให้เหมาะสมมาใช้ในการประเมิน จะต้องอาศัย วัตถุประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็นนั้น เป็นตัวกำหนดในการเลือก ในการประเมินความต้องการจำเป็นในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ประเมินความต้องการจำเป็นตามนิยาม ความแตกต่าง

ทรงสิริ วิชิรานนท์ (2559, หน้า 10) สรุปได้ว่า ประเภทของการประเมิน ความต้องการจำเป็นมีหลายประเภทด้วยกัน ดังนั้นการเลือกประเภทของการประเมิน ความต้องการจำเป็นให้เหมาะสม เพื่อนำมาใช้ในการประเมินนั้น จะต้องอาศัยวัตถุประสงค์ ของการประเมินความต้องการจำเป็นนั้นๆ เป็นตัวกำหนดในการเลือก

วิชุดา เนตรสูงเนิน (2561, หน้า 64-65) สรุปว่า ประเภทของการประเมิน ความต้องการจำเป็นมีหลายประเภทเมื่อต้องการประเมินความต้องการจำเป็นต้องอาศัย วัตถุประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็นเป็นตัวกำหนด หรือเลือกกว่า จะใช้ ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นวิธีใดจึงจะเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

จากความหมายต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ประเภทของการประเมิน ความต้องการจำเป็น ในการเลือกประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นให้ เหมาะสมมาใช้ในการประเมิน จะต้องอาศัยวัตถุประสงค์ของการประเมินความต้องการ จำเป็นนั้น เป็นตัวกำหนดในการเลือก ในการประเมินความต้องการจำเป็นในครั้งนี้ เพื่อหา วิธีที่เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

4. ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น

พุทธรักษา ก้อนแก้ว (2555, หน้า 38) สรุปว่า การประเมินความต้องการ จำเป็น มีขั้นตอนการดำเนินงานเริ่มจากการกำหนดจุดมุ่งหมาย หรือประเด็นที่สนใจ สำหรับการพัฒนาขอบเขตของการประเมินความต้องการจำเป็น เทคนิควิธีการประเมิน การเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และในขั้นตอนสุดท้าย มีการจัดลำดับ ความสำคัญของความต้องการจำเป็นที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางแก้ปัญหาต่อไป

ชลาไล ไชยชมภู (2557, หน้า 67) สรุปได้ว่า ขั้นตอนประเมินความต้องการจำเป็นประกอบด้วยเรื่องที่สำคัญคือ การกำหนดจุดประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็น การกำหนดขอบเขตของการประเมินความต้องการจำเป็น การกำหนดวิธีการประเมินความต้องการจำเป็น การจัดเรียงลำดับความสำคัญของการจำเป็น การรายงานผลการประเมินความต้องการจำเป็นและการใช้ผลการประเมินความต้องการจำเป็น

ศรินภัทร์ โพธิ์ศรีมาตร (2558, หน้า 49) สรุปได้ว่า ขั้นตอนหลักในการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น ประกอบด้วย 1) การระบุความต้องการจำเป็น (NEEDS Identification) โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสภาพที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นอยู่ 2) การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น (Need Solution) โดยแต่ละขั้นตอนจะต้องมีการจัดลำดับความสำคัญของผลการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นทุกกิจกรรม 3) การกำหนดแนวทางเพื่อพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น (Need Solution)

วันชาติ แก้วปาน (2557, หน้า 28) สรุปว่า จากที่กล่าวมาขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นมีลักษณะคล้ายคลึงกับการวิจัยทั่วไป โดยมีการศึกษาที่มาของปัญหา ความจำเป็น จุดมุ่งหมาย รูปแบบของการวิจัย การได้มาของข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การนำข้อมูลที่ได้ไปกำหนดแนวทางการพัฒนา หรือแก้ไขปัญหา ซึ่งข้อมูลที่ได้เป็นผลมาจากการเรียงลำดับความต้องการจำเป็น เพื่อช่วยให้สามารถพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

จิรนนท์ นุ่นชูกัน (2557, หน้า 45) สรุปได้ว่า ขั้นตอนประเมินความต้องการจำเป็นมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้ กำหนดจุดมุ่งหมาย กำหนดองค์กร หรือบุคคลที่ต้องการระบุความต้องการจำเป็น กำหนดเนื้อหาสาระ กำหนดผู้ให้ข้อมูล และเครื่องมือประเมิน กำหนดวิธีการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล และกำหนดแนวทางเพื่อจัดความต้องการจำเป็นและแนวทางแก้ไขปัญหาต่อไป

กลอยใจ จันแผล (2558, หน้า 37) สรุปได้ว่า ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น มีขั้นตอนการดำเนินงาน โดยแบ่งเป็นขั้นตอนการดำเนินงานออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่หนึ่ง เป็นระยะก่อนการประเมิน เป็นขั้นตอนของการสำรวจเพื่อวางแผนทำการประเมินความต้องการจำเป็น โดยรวบรวมสิ่งที่ตระหนักว่าเป็นปัญหาหรือความต้องการจำเป็นของการปฏิบัติตนในปัจจุบัน แล้วกำหนดขอบเขตหรือประเด็นที่สนใจที่จะ

พัฒนา กำหนดวัตถุประสงค์ที่ต้องการประเมิน รวมทั้งกำหนดข้อมูลที่มีอยู่และเป็นข้อมูลที่ มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็น ที่มุ่งประเมินและทำการกำหนดข้อมูล ที่ รวบรวมแหล่งข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการนำข้อมูลไปใช้ ระยะที่ 2 เป็นระยะ ระหว่างประเมินเป็นขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่กำหนด มีการกำหนด วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดความต้องการจำเป็น และการ จัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ระยะที่สาม ระยะหลังการประเมิน เป็น ขั้นตอนของการนำผลการประเมินในระยะที่ 2 ไปใช้ประโยชน์ โดยจัดเรียงลำดับ ความสำคัญของความต้องการจำเป็น กำหนดวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสม สามารถปฏิบัติ ได้ และนำเสนอผลการปฏิบัติงาน ทำการประเมินความต้องการจำเป็น และนำเสนอการ รายงานผลการประเมินความต้องการจำเป็นแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กำหนดแนวทางการ แก้ปัญหาที่เกิดจากความต้องการจำเป็นเพื่อเป็นแนวทางแก้ปัญหาต่อไป

ณัฐธิดา ภูบุญเพชร (2562, หน้า 39) สรุปว่า ขั้นตอนการประเมินความ ต้องการจำเป็นมีขั้นตอนการดำเนินเหมือนกับการวิจัยโดยทั่วไป กล่าวคือ มีการกำหนด จุดมุ่งหมาย กรอบการวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็น เทคนิค วิธีการประเมิน การ เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลการจัดทำรายงานและผลการใช้ผลการประเมินความ ต้องการจำเป็น และที่สำคัญการประเมินความต้องการจำเป็นจะมีความสมบูรณ์ ถ้าใน ขั้นตอนสุดท้ายมีการจัดลำดับความต้องการจำเป็นที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาคือ

จากความหมายต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ขั้นตอนประเมินความ ต้องการจำเป็น มีขั้นตอนการดำเนินงาน มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย หรือบุคคลเกี่ยวข้องที่ ต้องการระบุความต้องการจำเป็น มีการกำหนดเนื้อหาสาระ กำหนดผู้ให้ข้อมูล และ เครื่องมือประเมิน กำหนดวิธีการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล และกำหนดแนวทาง เพื่อช่วยให้สามารถพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

5. การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

กองเกียรติ รัชชธรรม (2555, หน้า 26 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช 2550, หน้า 264-277) ได้เสนอเทคนิควิธีที่ใช้ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการ จำเป็น สำหรับรูปแบบการตอบที่เป็นทั้งการตอบสนองเดี่ยวและรูปแบบการตอบสนองคู่ โดยมีวิธีการแนวคิดเบื้องหลังของแต่ละเทคนิควิธี การดำเนินการที่คล้ายคลึงกัน

ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการสำคัญคือการให้ คะแนนความสำคัญตามวิธีการที่กำหนด การเรียงลำดับ ความสำคัญ และการสรุปผลการจัดลำดับความสำคัญ ดังนี้

1. เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองเดี่ยว ข้อมูลแบบการตอบสนองเดี่ยวได้แก่ ข้อมูลที่ผู้ตอบเลือกตอบข้อคำถาม ในแบบสอบถามเพียงส่วนเดียวโดยอาจถามว่าข้อความนี้ มีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับใดหรือท่านมีความต้องการจำเป็นในด้านนี้มากน้อยเพียงใด เป็นการกำหนดความต้องการจำเป็นตามนิยามการแก้ปัญหา (solution definition) ในกลุ่มเทคนิควิธีนี้ ผู้เขียนนำเสนอวิธีการจัดลำดับความสำคัญ จำนวน 3 วิธี

1.1 วิธีการจัดเรียงลำดับตามค่ามัธยฐานสำหรับมาตรแบบกลุ่ม (category scales) วิธีนี้มักวิจัยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่าง ระบุน้ำหนักความสำคัญความต้องการจำเป็น ตามการรับรู้เป็นรายประเด็นตามมาตรประมาณค่าผู้ให้ข้อมูลจะให้น้ำหนักความสำคัญกับความต้องการจำเป็นประเด็นต่างๆเท่ากันได้ หากเห็นว่าความต้องการจำเป็นเหล่านั้นมีระดับความสำคัญเท่ากัน จากนั้นทำการแจกน้ำหนักที่กระจายตามมาตรประมาณค่าของแต่ละรายการแล้วหาค่ามัธยฐานหรือฐานนิยม หรือค่าเฉลี่ยแต่ค่ามัธยฐานจะเป็นค่าสถิติที่เหมาะสมสำหรับข้อมูลที่อยู่ในมาตราจัดอันดับ ในการจัดลำดับความสำคัญต้องการจำเป็นสามารถเรียงค่าจากมากไป น้อยหรือจากน้อยไปหามากตามค่าสถิติที่ได้ในแต่ละข้อรายการ อย่างไรก็ตามผลที่ได้จากการใช้วิธีนี้ในการจัดลำดับความสำคัญมีความเป็นไปได้สูงที่ ความต้องการจำเป็นทุกประเด็นมีค่าเท่ากัน ซึ่งทำให้ต้องมีการอภิปรายเสริมหรือหาข้อมูลอื่นเสริมความ ต้องการจำเป็นประเด็นใดมีความสำคัญมากที่สุด นับเป็นจุดอ่อนของวิธีนี้

1.2 วิธีการสร้างมาตรประมาณวงขนาด (magnitude estimation scaling) การจัดความสำคัญต้องการจำเป็นสามารถกระทำได้ โดยใช้วิธีการสร้างมาตรประมาณวงขนาด (Magnitude Estimation Scaling–MES) โดยเปรียบเทียบความสำคัญของความต้องการจำเป็นซึ่งมีหลายด้านว่าด้านใดมีความสำคัญมากกว่า วิธีการสร้างมาตรประมาณวงขนาดจะมีการกำหนดความสำคัญของแต่ละข้อรายการ ด้วยคะแนนในเชิงเปรียบเทียบกับคะแนนความสำคัญของข้อรายการความต้องการจำเป็นที่ใช้เป็นฐานการอ้างอิงซึ่งกำหนดโดยการประเมินความต้องการจำเป็นถือว่าเป็น วิธีที่ลดจุดอ่อนของวิธีแรก

1.3 วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (paired-weighting procedure) กระบวนการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired-Weighting Procedure-PWP) เป็นวิธีการจัดลำดับความสำคัญด้วยการเปรียบเทียบความสำคัญของความต้องการ จำเป็นทุกประเด็นเป็นรายคู่ให้ครบทุกคู่ที่เป็นไปได้วิธีนี้จึงมีจุดเด่นกว่าสองวิธีแรก โดยปกติความต้องการจำเป็นที่ต้องการจัดลำดับความสำคัญ ไม่ควรเกิน 15 ข้อ หากเกิน 15 ข้อจะทำให้กลุ่มตัวอย่างสับสนและไม่สามารถจํารายละเอียดของรายการต่างๆ ได้ครบถ้วนสมบูรณ์

1.4 วิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญด้วยการ์ด (card sort) การจัดเรียงลำดับความสำคัญด้วยการ์ดเป็นวิธีการที่ใช้การ์ดเป็นอุปกรณ์ที่ทำให้ผู้ประเมินความต้องการจำเป็นมีความสะดวกในการจัดลำดับความสำคัญของการต้องการจำเป็นมากขึ้น วิธีนี้มีขั้นตอนการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1.4.1 ผู้รับผิดชอบในการประเมินความต้องการจำเป็นเตรียมข้อความที่แสดงความต้องการจำเป็นทั้งหมดที่ต้องจัดลำดับ โดยการพิมพ์ในกระดาษที่เป็นการ์ด จัดทำการ์ดเป็นชุดๆตามจำนวนคนที่ทำหน้าที่จัดลำดับความสำคัญ

1.4.2 มอบการ์ดให้กับกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่จัดเรียงลำดับความสำคัญชี้แจงให้แยกการ์ดออกเป็นกองๆตามกลุ่มของข้อความที่คิดว่ามีความสำคัญอยู่ในกองเดียวกัน จะเป็นกี่กองก็ได้

1.4.3 ระบุระดับความสำคัญการ์ดแต่ละใบแล้วมอบการ์ดคืน

1.4.4 ผู้รับผิดชอบในการประเมินความต้องการจำเป็นทำการแจกแจงความถี่ของคะแนนของการ์ดแต่ละใบ แล้วสรุปคะแนนเป็นภาพรวมเสนอเป็นผลการ ประเมินความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย

2. เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองคู่ รูปแบบของการให้ตอบข้อมูลแบบตอบสนองคู่ (dual-response format) มักปรากฏในแบบสอบถามที่มีข้อความให้ตอบในรูปมาตราประมาณค่าโดยให้ระบุข้อมูลทั้งสองชุด คือระดับของสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็น รูปแบบนี้สร้างขึ้น โดยมีพื้นฐานฐานแนวคิดของค่านิยมความต้องการจำเป็นตามโมเดลความแตกต่าง (discrepancy model) วิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของการต้องการจำเป็นสามารถกระทำได้ดังต่อไปนี้ วิธีการที่ใช้หลักการประเมินความแตกต่างพบว่าเป็นที่นิยมใช้กันมากเป็นวิธีที่มีรากฐานมาจากการประเมินความต้องการจำเป็นที่ใช้โมเดลความแตกต่าง ซึ่งมีการรวบรวมข้อมูลแบบการ

ตอบสนองจากผู้จากมาตรวัดที่ แสดงระดับความสำคัญ (Importance--I) ของขอความนั้น เปรียบเสมือนค่าที่บอกระดับของ “what should be” และมาตรวัดที่แสดงระดับที่ขอ รายการนั้นได้รับการตอบสนองหรือระดับสัมฤทธิ์ผล (Degree of success--D) ที่เป็นอยู่ใน ขณะนั้นเปรียบเสมือนค่าที่บอกระดับของ “what is” สูตรในการคำนวณระดับความ ต้องการจำเป็น จะวิธีมีดังนี้

2.1 วิธี Mean Difference Method (MDF) กำหนดโดยหาผลต่างของ ค่าเฉลี่ยของ I และค่าเฉลี่ยของ D บางคนเรียกวิธีนี้ว่า Rank Order of Difference Scores สูตร $MDF = I - D$

2.2 วิธี Priority Needs Index (PNI) เป็นวิธีการเรียงลำดับความสำคัญ ของความต้องการจำเป็น ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยใช้ค่าสถิติในรูปดัชนีที่สามารถบอกค่าต่ำสุด และสูงสุดได้ Lane, Crofton และ Hall 1983, (อ้างถึงใน Witkin, 1984) โดยสร้างดัชนีชื่อว่า (Priority Needs Index--PNI) ซึ่งดัดแปลงมาจากวิธีการเรียงตำแหน่งความความต้องการ จำเป็น จากความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็นกับสภาพที่เป็นจริง (mean difference) โดย การถ่วงน้ำหนักของผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง I และ D ด้วยน้ำหนัก ความสำคัญ I

$$\text{สูตร PNI} = (I - D) \times I$$

2.3 วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) เป็นสูตรที่ ปรับปรุงจากสูตร PNI ดั้งเดิมของ นงลักษณ์ วิรัชชัยและสุวิมล ว่องวาณิช ซึ่งเป็นวิธีที่หาค่า ผลต่างของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็น (I-D) แล้วหารด้วยค่า D เพื่อควบคุม ขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ ในพิสัยที่ไม่มีช่วงกว้างมากเกินไป และให้ความหมาย ในเชิงการเปรียบเทียบ เมื่อใช้ระดับของสภาพที่เป็นจริงเป็นฐานในการคำนวณค่าอัตราการ พัฒนาเข้าสู่สภาพที่ควรจะเป็นของกลุ่ม (สุวิมล ว่องวาณิช) 2550, หน้า 277)

$$\text{สูตร PNI}_{\text{modified}} = (I - D) / D$$

2.4 การวิเคราะห์เมทริกซ์ (matrix analysis) เป็นวิธีการวิเคราะห์ที่ เน้นการเสนอผลการดำเนินงานของหน่วยงานในส่วนที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนที่ควรได้รับการ พัฒนาโดยการแบ่งตารางออกเป็น 4 ช่องแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพที่ควรจะเป็น (หรือเรียกว่าเกณฑ์ที่ควรจะเป็น) และสภาพที่เป็นจริงจุดที่ใช้ในการแบ่งอาจเป็น ค่าเฉลี่ยของคะแนนสูง-ต่ำ ที่กำหนดหรือเกณฑ์ที่ผู้ประเมินเห็นว่าเหมาะสมที่จะเป็น จุดตัด (cut-off score)

ผายวารี ประภาสวัต (2555, หน้า 48-49) สรุปว่า งานวิจัยนี้ได้ทำการประเมินความต้องการจำเป็นในขั้นตอนแรก คือ ชั้นระบุความต้องการจำเป็นและนำไปจัดลำดับความสำคัญ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ชั้นระบุความต้องการจำเป็น โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่เป็นรูปแบบการตอบสนองคู่ (Dual -Response Format) ซึ่งมีคำถามที่ให้กลุ่มตัวอย่างระบุ 2 ส่วน คือ ระดับของการปฏิบัติที่ท่านได้ปฏิบัติและระดับการปฏิบัติที่ท่านควรจะทำ เมื่อได้ผลของความต้องการจำเป็นแล้ว จึงนำมาจัดลำดับความสำคัญ
2. จัดลำดับความสำคัญด้วยวิธี Priority Needs Index (PNI) แบบปรับปรุง เป็นวิธีสำหรับข้อมูลการตอบสนองคู่ ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ซึ่งเป็นสูตรที่ปรับปรุงโดยนางงนงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช เป็นวิธีการหาค่าผลต่างของสภาพที่ควรจะเป็น (I) กับสภาพที่เป็นจริง (D) แล้วหารด้วยค่าสภาพที่เป็นจริง (D) เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่กว้างมากเกินไป และให้ความหมายเชิงเปรียบเทียบ

ณัฐภัสสร ชื่นสุขสมหวัง (2556, หน้า 66) กล่าวว่า ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นมีขั้นตอนการดำเนินงานเหมือนกับการวิจัย โดยทั่วไป กล่าวคือ มีกำหนดจุดมุ่งหมาย กรอบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น เทคนิค วิธีการประเมินการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีวิเคราะห์ข้อมูล การจัดทำรายงานและผลการใช้ผลการประเมินความต้องการจำเป็นและที่สำคัญการประเมินความต้องการจำเป็นจะมีความสมบูรณ์ ถ้าในขั้นตอนสุดท้าย มีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาดต่อไป

ชลาไล ไชยชมภู (2557, หน้า 67) กล่าวว่า ขั้นตอนประเมินความต้องการจำเป็นประกอบด้วยเรื่องที่สำคัญคือ การกำหนดจุดประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็น การกำหนดขอบเขตของการประเมินความต้องการจำเป็น การกำหนดวิธีการประเมินความต้องการจำเป็น การจัดเรียงลำดับความสำคัญต้องการจำเป็น การรายงานผลการประเมินความต้องการจำเป็นและการใช้ผลการประเมินความต้องการจำเป็น

วันชาติ แก้วปาน (2557, หน้า 28) สรุปว่า กระบวนการประเมินความต้องการจำเป็นจำเป็นต้องอาศัยการจัดเรียงลำดับความสำคัญเร่งด่วน เพื่อนำไปวิเคราะห์หาสาเหตุและนำไปสู่การกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาค่าของความต้องการจำเป็นของ

สภาพความเป็นจริงกับสภาพที่ต้องการพัฒนามีความแตกต่างกันสูงเป็นไปได้ว่าควรได้รับการแก้ไขปัญหา ปรับปรุง หรือการพัฒนา เป็นลำดับแรก นอกจากนี้ผลของการประเมินความต้องการจำเป็นยังสามารถนำไปกำหนดเป็นฐานข้อมูลสำหรับบริหารจัดการ ในด้านที่เกี่ยวข้องต่อไปได้ข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาต่อ ประชุมอบรม สัมมนาการสนับสนุนให้ไปทัศนศึกษาดูงานในประเทศ การนำเสนอข้อมูลผลงานทางวิชาการ และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่วนด้านห้องสมุด ประกอบด้วย บริการถ่ายเอกสาร เพิ่มจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ วัสดุทัศนศึกษา และการให้บริการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต

บัญชา พิพัฒน์ โสดา (2557, หน้า 53) กล่าวว่า จากการศึกษาค้นคว้าที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามความต้องการจำเป็นตามโมเดลความแตกต่าง (Discrepancy Model) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล รูปแบบการตอบสนองคู่ (Dual response format) ทำการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นโดยใช้สูตร Priority Needs Index) แบบปรับปรุง และทำการจัดลำดับความต้องการจำเป็นและอธิบายสาเหตุของปัญหาโดยใช้แผนภูมิแกงปลาช่วยในการจัดกลุ่มของปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้มีจิตสำนึกของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

จากความหมายต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ต้องอาศัยการจัดเรียงลำดับความสำคัญ เพื่อการนำไปวิเคราะห์ถึงสาเหตุและนำไปสู่การกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหามาประกอบด้วย ขั้นตอนความต้องการจำเป็น โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่เป็นรูปแบบการตอบสนองคู่ (Dual - Response Format) ให้กลุ่มตัวอย่างระบุ 2 ส่วน คือ ระดับสภาพที่เป็นจริงและระดับสภาพที่ควรจะเป็นแล้วนำความแตกต่างที่ได้จากการประเมินมาจัดลำดับความสำคัญ ด้วยวิธี Priority Needs Index (PNI) เป็นวิธีการหาค่าผลต่างของสภาพที่ควรจะเป็น (I) กับสภาพที่เป็นจริง (D) แล้วหารด้วยค่าสภาพที่เป็นจริง (D) เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ ในพิสัยที่ไม่มีช่วงกว้างมากเกินไป และให้ความหมายในเชิงการเปรียบเทียบ

แนวคิดเกี่ยวกับวินัยของนักเรียน

1. ความหมายของวินัย

วินัย ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Discipline ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2549, หน้า 1077) หมายถึง ระเบียบแบบแผนและข้อบังคับข้อปฏิบัติ ชูชัย อาจวิชัย (2553, หน้า 18) สรุปความหมายของวินัยได้ว่า หมายถึง การควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปในทางที่พึงปรารถนา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และบุคลิกภาพให้เป็นที่น่าปรารถนาของสังคม วินัยที่ดี คือ การที่บุคคลรู้จักการปกครองตนเอง และการกระทำตามระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ด้วยความสมัครใจ เพราะได้เห็นคุณค่าว่า การปฏิบัติตามระเบียบนั้นจะนำมาซึ่งความมีระเบียบและความสงบสุขในสังคม

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, หน้า 19) ให้ความหมายการมีวินัย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในข้อตกลง กฎเกณฑ์และระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคม และผู้มีวินัย คือ ผู้ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ และระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคมเป็นปกติวิสัย ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

สุเทพ แสงธรรม (2553, หน้า 29) กล่าวว่า วินัย หมายถึง ระเบียบ และข้อบังคับที่กำหนดขึ้นโดยบุคคลในสังคมเพื่อให้สังคมนั้น ๆ มีระเบียบแบบแผน ขนบธรรมเนียมประเพณีและข้อปฏิบัติตามและใช้ควบคุมพฤติกรรมตนเอง บุคคลในสังคม เพื่อให้สังคมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย

เพชรยุพา สุริยะกาญจน์ (2553, หน้า 21) สรุปได้ว่า วินัย หมายถึง กฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผน ข้อบังคับที่สังคมหรือบุคคลกำหนดขึ้นอย่างสอดคล้องกันและเมื่อปฏิบัติตามแล้วจะนำมาซึ่งความสันติสุข

คมศิลป์ วงศ์พรหมษา (2554, หน้า 21) กล่าวว่าโดยสรุป วินัย หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์ หรือบังคับพฤติกรรมของตนเอง ให้เชื่อฟังและประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ระเบียบ แบบแผนอันตั้งงามต่างๆ ที่สังคมยอมรับโดยตนเองมองเห็นคุณค่าที่จะกระทำ เพื่อให้เกิดผลดีต่อตนเองและสังคมส่วนรวม

ปาจรีย์ เกตุสาภา (2554, หน้า 45-46) สรุปความหมายของความมีวินัยว่า หมายถึง การยึดมั่นในระเบียบแบบแผนข้อบังคับ และข้อปฏิบัติ ซึ่งมีทั้งวินัยต่อตนเองและวินัยทางสังคม ผู้ที่มีวินัย คือ ผู้ที่ปฏิบัติตามในขอบเขต กฎ ระเบียบของสถานศึกษา/สถาบัน/

องค์กรสังคมและประเทศโดยที่ตนเองยินดีปฏิบัติตามอย่างเต็มใจและตั้งใจ เช่น การแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบ เข้าแถวรับบริการตามลำดับ

สุปราณี สุวรรณฉวี (2554, หน้า 13) กล่าวว่า วินัย หมายถึง กุระระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่โรงเรียนกำหนดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนได้ประพฤติปฏิบัติ ตาม เพื่อความสงบสุขของโรงเรียนและฝึกให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย

สมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 11) ได้สรุปความหมายของวินัยไว้ว่า วินัย หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์หรือพฤติกรรมของตนเองให้ เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวังซึ่งจะต้องเป็นไปตามกฎระเบียบของสังคมโดยเกิดจากความสำนึก ตัวขึ้นมาเองแม้จะมีสิ่งเร้าจากภายนอก เช่น บุคคลอื่น หรือสิ่งเร้าภายในตนเองเป็น อุปสรรคก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มุ่งหวังไว้

ยาใจ เดชพันธ์ (2556, หน้า 19) ได้สรุปความหมายของวินัยไว้ว่า หมายถึง คุณลักษณะของนักเรียนเกี่ยวกับการควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ใน กรอบ ระเบียบแบบแผน กฎหมาย ข้อบังคับและข้อปฏิบัติด้วยความสมัครใจ

พรรณรุจี สะอาด (2558, หน้า 7) ได้สรุปความหมาย วินัยของนักเรียน หมายถึง ระเบียบแบบแผน ข้อปฏิบัติ และข้อบังคับที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นกฎเกณฑ์ในการ ปฏิบัติของทางราชการที่กำหนดให้ใช้กับนักเรียน ให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตามในด้าน การแต่งกาย ด้านความประพฤติ และด้านการปฏิบัติตน

จากความหมายต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า วินัยของนักเรียน หมายถึง การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ระเบียบ แบบแผนที่ได้กำหนดเอาไว้ สำหรับเป็นแนวทางในการ ปฏิบัติเพื่อให้เกิดวินัยในตนเองและวินัยทางสังคม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความ สงบสุข

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับวินัย

นักจิตวิทยาหลายท่านได้ศึกษาพัฒนาการของมนุษย์ตามระดับการ พัฒนาการทางร่างกายสติปัญญา อารมณ์ และบุคลิกภาพ ความรู้ความเข้าใจ การเรียนรู้ ทางสังคม และเหตุผลเชิงจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับวินัย ดังนี้

Crow and Crow (1962) ได้ให้ความหมายว่า วินัย หมายถึง การช่วยให้เด็ก ได้พัฒนาเกี่ยวกับความมีวินัยแห่งตน คือไม่ได้มุ่งเพียงแต่ทำให้เด็กปฏิบัติตามระเบียบวินัย ต่าง ๆ เท่านั้น แต่มุ่งให้เด็กได้มีการพัฒนาในการควบคุมตนเอง

(Ausubel, 1968, p. 459 อ้างถึงใน สุวรีย์ จีงเจริญรัตน์, 2556, หน้า 50)

กล่าวถึง การมีวินัยในตนเองว่า หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออกมาตามจิตสำนึกของตนซึ่งจะมีหน้าที่ คือ

1. เป็นการอบรมนิสัยและฝึกคนให้มีพฤติกรรมที่เป็นมาตรฐาน
2. ทำให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของตน คือ สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม เชื้อมั่น ในตนเอง ฟังตนเองได้ รู้จักควบคุมอารมณ์ และมีความอดทน
3. เกิดจากมโนธรรมภายในจิตใจที่มาจากการสะสมประสบการณ์ และมีพัฒนาการมาเป็นลำดับ
4. สร้างความมั่น คงทางอารมณ์ให้แก่ผู้ปฏิบัติ เพราะกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สังคมยอมรับจะเป็นกรอบแนวคิดที่บุคคลนั้นใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตนให้เหมาะสม และแนวความคิดนี้ก็จะพัฒนาจนกลายเป็น “วินัยในตนเอง”

Good (1973, p. 525) ได้ให้ความหมาย การมีวินัยในตนเองว่า หมายถึง การบังคับควบคุมพฤติกรรมของบุคคลไม่ใช่บังคับ โดยอำนาจภายนอก แต่บังคับโดยอำนาจภายในตัวบุคคลและเป็นอำนาจที่เกิดจากการเรียนรู้หรือการยอมรับในคุณค่าอันใดอันหนึ่ง ซึ่งทำให้บุคคลสามารถบังคับพฤติกรรมของตนเองได้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2545, หน้า 58 – 71 อ้างถึงใน ยาเป็น เรื่องจรูญศรี, 2553, ออนไลน์, ไม่ปรากฏเลขหน้า) กล่าวว่าทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองโดยยึดแนวทางทฤษฎีที่สำคัญ 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของเมาเรอร์ (Mowrer) ว่าด้วยกำเนิดของการควบคุมตนเองหรือการมีวินัยในตนเอง และทฤษฎีของเพคและเฮวิชเฮสต์ (Peck and Havighurst) ว่าด้วยการพัฒนาแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือการมีวินัยในตนเอง โดยยึดการควบคุมของอีโกและซูเปอร์อีโกเป็นหลัก มีหลักการดังนี้

1. ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมาเรอร์ (Mowrer, 1950) การเกิดวินัยในตนเองของบุคคลนั้น นักจิตวิทยาทั้งหลายเชื่อว่าต้องมีพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรกเกิดจนกระทั่งเติบโตขึ้นมาสิ่งสำคัญ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับบิดา มารดา หรือผู้เลี้ยงดูอันจะเป็นทางนำไปสู่ความสามารถในการให้รางวัลตนเอง หรือความสามารถควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น ซึ่งเมาเรอร์ (Mowrer) ได้อธิบายว่าทารกหรือเด็กจะต้องเรียนรู้จากผู้ที่เลี้ยงดูตน โดยที่การเรียนรู้นี้จะเกิดในสภาพ อันเหมาะสมเท่านั้น การเรียนรู้ของเด็กทารกหรือเด็กนี้จะเกิดขึ้นหลายระดับและมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.1 บุคคลที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของทารกหรือเด็ก คือ บิดามารดา หรือผู้เลี้ยงดูซึ่งเป็นผู้ที่มารับผิดชอบความต้องการของทารก เช่น หิวก็ได้อุ้มนม ร้อนก็ได้ อาบน้ำ ุงกัด้ก็ม้ผู้บ้ดให้ ฯลฯ เมื่อทารกได้รับการบำบัดความต้องการก็จะรู้สึกสบาย พอใจและมีมีความสุขความรู้สึกของทารกนี้จะรุนแรงมาก และติดตรึงอยู่ในสำนึกของทารก ไปจนเติบโตขึ้น การที่ทารกได้รับการบำบัดความต้องการจนรู้สึกสบาย พอใจและมี ความสุขนั้น สิ่งที่เกิดควบคู่กับเหตุการณ์อยู่เสมอทุกครั้งก็คือการปรากฏตัวของบิดา มารดาหรือผู้เลี้ยงดูในขณะที่มาปรนนิบัติเด็ก การบำบัดความต้องการของตนกับบิดา มารดาหรือผู้เลี้ยงดูเป็นสิ่งที่ควบคู่กันเสมอในการรับรู้ของเด็กจึงถ่ายทอดมายังบิดามารดา ทำให้การปรากฏตัวของบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูตนซึ่ง เมาเรอร์ (Mowrer) เชื่อว่าการรัก และพอใจบิดามารดานั้นจะต้องเกิดจากการเรียนรู้เช่นนี้ โดยที่ความสุขความพอใจที่ได้รับ การบำบัดต้องมาก่อน ถ้าไม่มีเหตุการณ์เช่นนี้ในเด็ก เช่น เมื่อหิวก็ไม่ได้กินหรือเมื่อกินยาม ไม่หิว เด็กก็จะไม่เกิดความพอใจ เด็กก็จะไม่มีรากฐานในการที่จะเรียนรู้ที่จะรักและพอใจ บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูตน นั่นก็คือ บุคคลที่สำคัญต่อการเรียนรู้เริ่มแรกของทารกหรือ เด็ก ก็คือผู้เลี้ยงดู ซึ่งอาจจะเป็นบิดามารดาหรือผู้อื่นก็ได้

1.2 ความรักและความผูกพันของเด็กนำไปสู่การปฏิบัติตามคำอบรม สั่งสอนหรือการเลียนแบบผู้ที่ตนรักและพอใจ กล่าวคือ จากความรักและพอใจของเด็กที่มี ต่อบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู จึงทำให้เมื่อบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูมีการอบรมสั่งสอนเด็ก หรือมีการกระทำหรือพูดจาอย่างไร เด็กก็จะเกิดการทำตาม หรือเลียนแบบคำพูด หรือการ กระทำตามที่บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูสั่งสอน หรือตามที่เห็นบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู กระทำซึ่งการกระทำของเด็กเช่นนี้จะทำให้เขาเกิดความสุข ความพอใจได้เอง อันเป็น ลักษณะการให้รางวัลและชมเชยตนเอง โดยบุคคลไม่ได้หวังผลจากภายนอกการเลียนแบบ ผู้เลี้ยงดูตนของเด็กจะทำทั้งทางที่ดีและไม่ดีเท่าๆ กัน ตราบเท่าที่ลักษณะนั้นเป็นลักษณะ ของผู้ที่ตนรักและพอใจ เช่น ถ้าเด็กเห็นผู้เลี้ยงดูสูบบุหรี่เสมอ เมื่อเด็กสูบบุหรี่บ้างก็จะมี ความสุขความพอใจ เพราะเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักตนพอใจมาก่อน ความสามารถในการให้รางวัลตนเองนี้ เมาเรอร์ (Mowrer) เชื่อว่าเป็นลักษณะที่แสดงถึงการบรรลุวุฒิภาวะ ทางจิตของบุคคลนั้น โดยจะปรากฏขึ้นในเด็กปกติที่อายุประมาณ 8 -10 ขวบ และจะ พัฒนาต่อไปจนสมบูรณ์เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ฉะนั้นผู้ที่บรรลุวุฒิภาวะทางจิตอย่างสมบูรณ์ จึงเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะควบคุมตนให้ปฏิบัติตนอย่างมีเหตุผลในสถานการณ์ต่างๆ เช่น ในการโต้ตอบเมื่อเกิดความคับข้องใจ เมื่อเกิดความกลัว ในการมีความรักและการมี

อารมณ์ต่างๆ ฯลฯ ส่วนผู้ที่ขาดวินัยในตนเองหรือขาดการควบคุมตนเองก็เพราะไม่ได้ผ่านการเรียนรู้ตั้งแต่วัยทารกจึงกลายเป็นบุคคลที่ขาดความยับยั้งชั่งใจในการกระทำและกลายเป็นผู้ทำผิดกฎหมายของบ้านเมืองอยู่เสมอ ในรายที่รุนแรงอาจกลายเป็นอาชญากรเรื้อรัง หมดโอกาสที่จะแก้ไขดังนั้น จากทฤษฎีของเมาเรอร์ (Mowrer) การเกิดวินัยในตนเองจนเป็นผู้ที่บรรลุลักษณะทางจิตนั้น จะต้องเริ่มต้นจากการเลี้ยงดูในวัยทารกอย่างมีความสุข ความอบอุ่นและผ่านการอบรมสั่งสอน หรือการเลียนแบบที่ดีงามจากผู้เลี้ยงดูตนเอง จึงจะพัฒนามาเป็นลักษณะที่เด่นชัดในจิตสำนึกของบุคคลนั้นและกลายเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้องมีเหตุผลของบุคคลนั้น

2. ทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือความมีวินัยในตนเอง Peck and Havighurst (1960, p.9) เชื่อว่าการควบคุมของอีโก (Ego-control) และการควบคุมของซูเปอร์อีโก (Super Ego-control) ร่วมกันช่วยให้เกิดความต้องการแสดงพฤติกรรมเพื่อผู้อื่นอย่างสมเหตุสมผลนักทฤษฎีทั้งสองเห็นว่าพลังควบคุมของอีโกและซูเปอร์อีโกในบุคคลจะมีมากหรือน้อยก็ได้ และบุคคลแต่ละคนจะมีพลังควบคุมของอีโกและซูเปอร์อีโกในระดับที่ไม่เท่ากัน อันเนื่องมาจากการได้รับความรู้ทางจริยศึกษาที่ทำให้ทราบถึงผลที่จะเกิดจากการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ในแต่ละบุคคลจะมีระดับไม่เท่ากัน ซึ่งจะส่งผลไปยังความมีวินัยในตนเองหรือการควบคุมของอีโกและซูเปอร์อีโกที่ต่างระดับกัน ดังนั้น นักทฤษฎีทั้งสองจึงได้จำแนกลักษณะของบุคคลออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้คือ

2.1 พวกปราศจากจริยธรรม (Amoral person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโกและซูเปอร์อีโกที่น้อยมาก โดยบุคคลจะเป็นผู้ที่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางและเห็นแก่ตัวฝ่ายเดียว โดยที่ไม่เรียนรู้ที่จะให้แก่ผู้อื่น เป็นผู้ที่ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ และจะกระทำการต่างๆ อย่างไม่ไตร่ตรอง บุคคลประเภทนี้ถูกควบคุมโดยความเห็นแก่ตัวของตนเอง และเป็นผู้ที่ขาดความมีวินัยในตนเองหรือมีน้อยมาก

2.2 พวกเอาแต่ได้ (Expedient person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโกน้อยแต่พลังควบคุมของซูเปอร์อีโกมีมากขึ้น แต่ก็ยังจัดอยู่ในประเภทปานกลางค่อนข้างน้อย บุคคลประเภทนี้จะยังยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และกระทำทุกอย่างเพื่อความพอใจและผลได้ของ ตนเองเป็นคนที่ไม่จริงจังจะยอมอยู่ใต้การควบคุมของผู้มีอำนาจถ้าจะทำให้เขาได้รับผลที่ต้องการได้เป็นผู้ที่มีความมีวินัยในตนเองน้อย ลักษณะนี้จะปรากฏตั้งแต่วัยเด็กตอนต้น และในคนบางประเภทจะติดตัวไปจนตลอดชีวิต

2.3 พวกคล้อยตาม (Conforming person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโก้น้อยเหมือนคน 2 ประเภทแรก แต่มีพลังควบคุมของซูเปอร์อีโก้มากกว่า คือ อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก คนพวกนี้จะยึดพวกพ้องเป็นหลัก และคล้อยตามผู้อื่นโดยไม่ต้องไตร่ตรอง บุคคลประเภทนี้อยู่ภายใต้การควบคุมของสังคมและกลุ่ม เป็นผู้มีวินัยในตนเองระดับปานกลางแต่ไม่แน่นอน

2.4 พวกตั้งใจจริงแต่ขาดเหตุผล (Irrational conscientious person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโกในระดับปานกลาง แต่มีพลังควบคุมของซูเปอร์อีโก้มาก จนเป็นผู้ที่ยอมรับกฎเกณฑ์และค่านิยมทางสังคมเข้าไป เป็นลักษณะของตนเอง จะเป็นผู้ที่ทำตามกฎเกณฑ์และกฎหมายอย่างยึดมั่นและมีศรัทธา เป็นผู้ที่ถูกควบคุมโดยค่านิยมและปทัสถานของสังคมเป็น ผู้ที่มีวินัยในตนเองค่อนข้างมาก แต่ยังไม่สมบูรณ์ บุคคลประเภทนี้จะทำตามกฎอย่างเคร่งครัด โดยเห็นว่ากฎเกณฑ์นั้นเป็นของศักดิ์สิทธิ์ แม้จะก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ผู้อื่นก็ไม่สนใจบุคคลประเภทนี้จะป็นหลักของชุมชน เพราะมีความมั่นคงในความเชื่อและการกระทำคนอื่นเห็นได้ง่ายแต่การขาดความยืดหยุ่นอย่างมีเหตุผลของคนประเภทนี้ จึงยังเป็นคนประเภทที่ไม่สมบูรณ์ทางจริยธรรม

2.5 พวกเห็นแก่ผู้อื่นอย่างมีเหตุผล (Rational altruistic person) คือ บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโก้มาก และพลังควบคุมของซูเปอร์อีโก้มากด้วย จนเกิดสมดุลระหว่างการปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ของสังคมและความสมเหตุสมผลโดยเห็นแก่ผู้อื่นทั่วไปเป็นหลัก บุคคลประเภทนี้มีความสามารถควบคุมตนเองอย่างมีเหตุผล มิได้ตกอยู่ในอิทธิพลของกลุ่มในสังคม หรืออยู่ใต้อิทธิพลของกฎเกณฑ์อย่างปราศจากเหตุผลเป็นผู้ที่มีวินัยในตนเองสูงมาก จะเป็นผู้ที่ตระหนักถึงผลของการกระทำของตนต่อผู้อื่นก่อนจะทำอะไรต้องพิจารณาอย่างมีเหตุผลเพื่อผู้อื่นพร้อมที่จะร่วมมือกับสังคม มีความรับผิดชอบและให้ความเคารพเพื่อนมนุษย์โดยทั่วไป มีความต้องการที่จะเสียสละและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม บุคคลประเภทนี้มีไม่มากนักในแต่ละสังคม แต่นักทฤษฎีทั้งสองเชื่อว่าเป็นบุคลิกภาพที่พัฒนาถึงขีดสูงสุดของมนุษย์

จากการศึกษาทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือการมีวินัยในตนเองของเพค และแฮวิกเฮิสต์ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การเกิดวินัยตามทฤษฎีของ เพคและแฮวิกเฮิสต์ ใช้ความรู้ด้านจริยธรรมมาควบคุมพลังอีโกและพลังของซูเปอร์อีโกให้ได้ระดับเหมาะสม โดยเริ่มต้นจากวัยเด็กจนสามารถพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะทางจิตที่สมบูรณ์ สามารถ

ควบคุมตนเองหรือมีวินัยในตนเองอย่างเหมาะสมและมีเหตุผลพร้อมที่จะร่วมมือกับสังคม มีความรับผิดชอบและให้ความเคารพเพื่อนมนุษย์โดยทั่วไป

3. ทฤษฎีควบคุม (Control theory) ทฤษฎีควบคุมเป็นอีกทฤษฎีหนึ่งที่ทำให้แนวคิดในการฝึกวินัยทฤษฎีนี้ก่อตั้งขึ้นบนพื้นฐานของโปรแกรมการฝึกวินัยที่ประสบความสำเร็จตามความคิดของ Glasser (1990) ซึ่งกล่าวว่า เด็กไม่สามารถถูกควบคุมโดยผู้ใหญ่ได้การบังคับให้เด็กทำในสิ่งที่เด็กไม่ต้องการทำจะไม่เกิดประโยชน์อะไรเลยเพราะเขาจะไม่เห็นความสำคัญในสิ่งที่เขาถูกบังคับให้ทำวิธีการหนึ่งที่จะลดความรู้สึกคับข้องใจและความเบื่อหน่ายจากการถูกบังคับการทำให้เขาเรียนรู้งานตรงกับความต้องการของเขาซึ่งสามารถทำได้โดยประเมินความพอใจของเขาแล้วกำหนดให้ทำงานที่ตรงกับความสนใจฝึกให้เขารู้จักการวางแผนการทากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชั้นเรียน หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับเหตุการณ์ในโลกภายนอกอีกวิธีหนึ่งที่จะบรรเทาความรู้สึกดังกล่าวคือการให้อำนาจเขาที่จะกำหนดการกระทำและรับผิดชอบต่อการกระทำของเขามากกว่าที่จะใช้อำนาจบังคับให้เขาต้องทำลักษณะของครูที่ใช้อำนาจมากในการบังคับเด็ก กลาสเซอร์เรียกลักษณะนี้ว่า ผู้จัดการที่เป็นเจ้านาย (Boss manager) ส่วนลักษณะของครูที่ใช้อำนาจน้อยในการบังคับเด็ก กลาสเซอร์ เรียกลักษณะนี้ว่า ผู้จัดการแบบผู้นำ (Lead manager) การฝึกวินัยตามทฤษฎีนี้ครูควรจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนทั้ง 5 คือ

- 3.1 พัฒนากิจกรรมของโรงเรียนให้สอดคล้องเหมาะสมกับความสนใจของเด็ก
- 3.2 แสดงให้เด็กเห็นถึงความคาดหวัง
- 3.3 ถามเด็กว่าลองพิจารณาดูซิว่างานที่เราทำนั้นเราทำได้ทำอย่างไรดีที่สุดหรือไม่
- 3.4 ในช่วงแรกคอยเป็นผู้อำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำ
- 3.5 เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นต้องร่วมกับเด็กในการแก้ปัญหาเพื่อให้การทากิจกรรมนั้นดำเนินต่อไป

จากการศึกษาทฤษฎีควบคุม (Control theory) ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ทฤษฎีควบคุมอาศัยพื้นฐานข้อตกลงร่วมกันของเด็กและครูที่จะควบคุมพฤติกรรมของตนเองและการดำเนินชีวิตของตนเอง โดยครูเป็นผู้นำในการฝึกวินัยอำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำ

3. ความสำคัญของวินัย

วินัยมีความสำคัญอย่างยิ่ง การมีวินัยจะทำให้เราอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างมีความสุข นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญเอาไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, หน้า 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของวินัยในตนเองว่าเป็นพื้นฐานของความรับผิดชอบ การเคารพสิทธิของผู้อื่น การเชื่อเพื่อแบ่งปันการรอคอยการแก้ปัญหาของส่วนรวมสามารถควบคุมตนเองให้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องโดยใช้หลักของเหตุผลและคำนึงถึงประโยชน์ของสังคมโดยไม่ต้องมีผู้ใดมาคอยควบคุมบังคับซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่เอื้อต่อความสำเร็จของบุคคลและส่วนรวมจึงควรส่งเสริมวินัยในตนเอง

อัญชิสรา สุริย์แสง (2553, หน้า 11) กล่าวถึงความสำคัญของวินัยว่า ความมีวินัยในตนเองนั้นมีคุณค่าและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อบุคคลและสังคม เพราะถ้าหากว่าสังคมใดที่สมาชิกมีวินัยในตนเองอย่างเคร่งครัดแล้วสังคมนั้นจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและช่วยพัฒนาสังคมให้ก้าวหน้าได้ไม่หยุดยั้ง

พวงผกา แซ่ตัน (2554, หน้า 20) กล่าวถึงความสำคัญของวินัยว่า วินัยเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาคน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ เป็นการฝึกอบรมบุคคลให้รู้จักระเบียบวินัยข้อบังคับของสังคม ให้บุคคลสามารถควบคุมตนเองและอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้สงบและมีความสุข

ณัฐธนิชา ศรีคาม (2555, หน้า 14) กล่าวถึงความสำคัญของวินัยว่าวินัยเป็นสิ่งจำเป็นในการฝึกฝนให้ตนเองได้รู้จักควบคุมจิตใจ อารมณ์ ความรับผิดชอบต่อตนเองสังคม และการอยู่ในกฎเกณฑ์ของสังคมได้อย่างมีความสุข

สมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 14) ได้กล่าวถึงความสำคัญของวินัยว่า เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาชุมชนสังคมและประเทศชาติเป็นการฝึกและอบรมบุคคลให้รู้จักระเบียบวินัยข้อบังคับของสังคมให้บุคคลสามารถควบคุมตนเองและอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้สงบและมีความสุข นอกจากนี้ยังมีความจำเป็นต่อการพัฒนาองค์กรของตนให้เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพตามเป้าหมายขององค์กร

พรรณรุจี สะอาด (2558, หน้า 16) ได้กล่าวถึง วินัยเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยฝึกอบรมคนให้เป็นผู้มีระเบียบ มีความรับผิดชอบ สามารถควบคุมตนเองได้และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น นอกจากนี้ วินัยยังมุ่งที่จะให้คนรู้ระเบียบ

กฎเกณฑ์ของสังคมเพื่อจะได้อยู่ร่วมกันอย่างสงบและเคารพต่อกฎหมายของบ้านเมือง ก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติ และวินัยเป็นเครื่องช่วยแนะแนวทางการประพฤติของเด็ก ให้เป็นคนดีของสังคม ดังนั้น การที่จะปลูกฝังให้เด็กมีวินัยจะต้องได้รับการปลูกฝังทั้งจาก ครอบครัว ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง

นฤมล ธรรมศรีชัย (2561, หน้า 16) ได้กล่าวถึง วินัยเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการเรียนการสอนและมีความสำคัญสำหรับนักเรียนหากเด็กขาดวินัย การเรียนการสอนย่อมจะไม่ได้ผลเท่าที่ควร วินัยของนักเรียนจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติ ของครูด้วย วินัยเป็นเรื่องสมรรถภาพของครูที่จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน และดำเนินภายในห้องเรียนซึ่งจะทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนดีขึ้น

จากความหมายต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความสำคัญของวินัย ถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยฝึกอบรมคนให้เป็นผู้มีระเบียบ มีความรับผิดชอบ สามารถควบคุมตนเองได้ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ในสังคมได้และได้อย่างมีความสุข

4. ประเภทของวินัย

จุฑาทาเทพย์ จิตคติ (2552, หน้า 12) กล่าวว่า วินัยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ วินัยในตนเอง ซึ่งเป็นจิตสำนึกภายในของตนเองสามารถควบคุมจิตใจและพฤติกรรมของตนเองได้ และวินัยทางสังคม ซึ่งเป็นวินัยที่เกิดจากการควบคุมอำนาจจากภายนอกส่งผลต่อการควบคุมจิตใจ และพฤติกรรมของบุคคล เช่น การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย เป็นต้น

สุจิตรา บุญเรืองสวัสดิ์ (2553, หน้า 18) ได้แบ่งวินัยออกเป็น 2 ประเภท

1. วินัยในตนเองซึ่งเป็นจิตสำนึกภายในของตนเองทำให้สามารถควบคุมจิตใจและพฤติกรรมของตนเองได้
2. วินัยทางสังคมซึ่งเป็นวินัยที่เกิดจากการควบคุมของอำนาจภายนอกส่งผลต่อการควบคุมจิตใจและพฤติกรรมของบุคคลเช่นการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับกฎหมาย เป็นต้น

สุเทพ แสงธรรม (2553, หน้า 28) กล่าวถึงประเภทของวินัยว่า เด็ก ๆ ควร มีวินัยในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. วินัยในความประพฤติทั่วไป เช่น เก็บข้าวของให้เป็นที่เป็นทาง ตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบและคำสั่ง รู้จักกาลเทศะ รู้ว่าอะไรควรอะไรไม่ควร ประพฤติตนเหมาะสมกับวัย

2. วินัยในกิจวัตรประจำวัน ได้แก่ มีระเบียบในตนเอง เช่น รักษาร่างกายให้สะอาดสะอาด แต่งตัวเรียบร้อย เก็บข้าวของของตนให้เป็นที่ทำกิจวัตรของตนตามกำหนดเวลา ดูแลช่วยเหลือตนเองได้ตามวัย

3. วินัยในการเรียน ได้แก่ รับผิดชอบในการเรียนหรือกิจกรรมอื่น ๆ อย่างเหมาะสมทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียนเองโดยไม่ต้องสั่ง

4. วินัยในการทำงาน ได้แก่ มีความรับผิดชอบ เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำสิ่งใดก็ทำจนสำเร็จ และทำอย่างเต็มความสามารถ รักษาคำพูดคำสัญญาที่ให้ไว้กับผู้อื่น

5. วินัยในการควบคุมตนเอง ได้แก่ ควบคุมอารมณ์ได้ดีตามสมควร ไม่โมโหจนเสียใจเมื่อถูกขัดใจ ไม่โกรธจนควบคุมตนเองไม่ได้ อดทนต่อความลำบากได้ตามวัย
พระครูสมุทรศรัณย์ ปญญาวิโร (2556, หน้า 19) กล่าวถึงประเภทของวินัยไว้ดังนี้

1. วินัยในตนเอง คือ กระบวนการหรือวิธีการควบคุมพฤติกรรมตนเอง โดยตนเป็นผู้แนะนำตนเองให้ประพฤติไปตามแนวทางที่เลือกที่ดี

2. วินัยในหมู่คณะ คือ การใช้ระเบียบข้อบังคับเป็นเครื่องรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยการจัดสถานที่งูใจให้มีการปฏิบัติงาน โดยมุ่งถึงผลสำเร็จอันดีในทางปฏิบัติงานใด ๆ ก็ตามการรักษาวินัยทั้ง 2 ประเภท มีความจำเป็นอย่างยิ่งมิฉะนั้นแล้วการปฏิบัติงานนั้น ๆ จะบรรลุผลดีสมความมุ่งหมายไม่ได้เป็นอันขาดจาก

เบญญาภา หลวงราช (2560, หน้า 36) สรุปประเภทของวินัยได้ว่า วินัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ วินัยในตนเอง เป็นวินัยที่เกิดจากจิตสำนึกของตนเองที่สามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเอง ที่สามารถประพฤติปฏิบัติตามกฎกติกา โดยไม่มีความรู้สึกถูกรังคับ และวินัยภายนอก เป็นวินัยที่เกิดจากภายนอกซึ่งกำหนดกฎเกณฑ์กติกาจากคนในสังคม ซึ่งจะเห็นว่าวินัยในตนเองเป็นวินัยที่มีประสิทธิภาพ เพราะเป็นตัวนำให้คิดดี ทำดี รักที่จะทำดี ไม่ใช่เพราะเกรงกลัวอำนาจภายนอก ทำให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และเมื่อสังคมมีสมาชิกที่ดี สังคมนั้นก็จะเกิดความสงบสุข

พรทิพย์ โภกิลรัตน์ (2561, หน้า 23) กล่าวว่า วินัยแบ่งเป็น 2 ประเภท

1. วินัยในตนเอง ซึ่งเป็นจิตสำนึกภายในของตนเองทำให้สามารถคุมจิตใจและพฤติกรรมของตนเองได้ วินัยในตนเองเป็นความสามารถของแต่ละบุคคลในการควบคุมตนเองทั้งด้านอารมณ์และพฤติกรรมให้สามารถประพฤติปฏิบัติตนได้ในทางที่ถูกต้อง โดยไม่มีใครบังคับและไม่ได้เกิดจากกฎเกณฑ์หรือข้อบังคับของสังคม แต่เกิดจาก

ตนเองที่เห็นคุณค่าในการกระทำ และไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ตนเองและสังคม บุคคลที่มีวินัยในตนเองย่อมเป็นประโยชน์ต่อตนเองทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

2. วินัยทางสังคม ซึ่งเป็นวินัยที่เกิดจากการควบคุมของอำนาจจากภายนอกส่งผลต่อการควบคุมจิตใจ และพฤติกรรมของบุคคลซึ่งกระทบต่อสังคมที่อาศัย เช่น การประพฤติปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย เป็นต้น

นริศรา ภูมทอง (2563, หน้า 36) ได้สรุปประเภทของวินัย คือ วินัยภายนอก และวินัยในตนเอง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วินัยภายนอก หมายถึง การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์หรือระเบียบแบบแผนข้อบังคับที่บุคคลหรือสังคมกำหนดโดยการเสริมแรงการควบคุมการบังคับ

2. วินัยในตนเอง หมายถึง การรู้จักควบคุมตนเองทั้งร่างกายจิตใจ อารมณ์ให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์หรือระเบียบแบบแผนข้อบังคับ โดยไม่ต้องมีการควบคุมจากภายนอก

จากความหมายต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยได้สรุป ประเภทของวินัย คือ วินัยในตนเอง และวินัยทางสังคม ดังนี้

1. วินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองทั้งร่างกาย จิตใจอารมณ์ ให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์หรือระเบียบแบบแผนข้อบังคับ โดยไม่ต้องมีการควบคุมจากภายนอก

2. วินัยทางสังคม หมายถึง การมีวินัยที่เกิดจากการควบคุมของอำนาจจากภายนอกส่งผลต่อการควบคุมจิตใจอารมณ์ ให้ประพฤติปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายต่อสังคมภายนอก

5. องค์ประกอบวินัยในตนเองของนักเรียน

นักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของวินัยในตนเอง พฤติกรรมลักษณะของบุคคลที่มีวินัยในตนเอง ดังนี้

สมบัติ พรธิอัฐ (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สรุปองค์ประกอบของความมีวินัยในตนเองซึ่งประกอบด้วย 7 คุณลักษณะ คือ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษาความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ ความตั้งใจจริง ความมีภาวะผู้นำ ความอดทน และความตรงต่อเวลา

สมหมาย วรินทร์ไชย (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งได้ทำการศึกษาความมีวินัยในตนเองซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านปฏิบัติ ตามกฎระเบียบของสังคม ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านการพึ่งตนเองได้ ด้านการควบคุมอารมณ์ และด้านความอดทน

บุปผา หันทะยุง (2554, หน้า 43) ได้สรุปว่า การมีวินัยในตนเอง เป็นคุณลักษณะที่บุคคลสามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากสามัญสำนึกภายในจิตใจที่ได้รับการอบรม ปลูกฝัง ซึมซับของมนุษย์ในสังคมด้วยความสมัครใจและมีความมุ่งมั่นจะกระทำในสิ่งที่ดี ซึ่งประกอบด้วย ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความเป็นผู้นำ ความซื่อสัตย์ความตั้งใจ ความอดทน ความใจกว้าง ความเมตตา ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะอยู่ติดตัวในแต่ละคนตลอดไป

บุญชม ศรีสะอาด (2555, หน้า 4) ได้สรุปว่า การมีวินัยในตนเอง เป็นความสามารถของบุคคลในการควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้ประพฤติปฏิบัติในทางที่พึงปรารถนาตามความต้องการของตนเองตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่กำหนด เช่น ระเบียบของโรงเรียน ของชุมชน ตามหลักศีลธรรม เป็นต้น โดยที่ไม่ได้ปฏิบัติเพราะได้รับคำสั่งจากคนอื่น ซึ่งนอกเหนือจากจะกระทำในสิ่งที่เหมาะสมแล้วยังยับยั้งการกระทำที่ไม่เหมาะสมด้วย

ภาคภูมิ อิ่มสะอาด (2556, หน้า 9) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง โดยผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของธีระภาภรณ์ ดงอนนท์ (2552, หน้า 6) แล้วนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาความมีวินัยในตนเองซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะ 5 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านตรงต่อเวลา ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของวิทยาลัย ด้านความซื่อสัตย์ และด้านการเคารพสิทธิผู้อื่น

สิรินาถ ธงศิลา (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร สรุปได้ว่าความมีวินัยในตนเองประกอบด้วย 6 คุณลักษณะ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความอดทน การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ความตรงต่อเวลาความเชื่อมั่นในตนเองและความเป็นผู้นำ

สิริกร ลินสม (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 สรุปองค์ประกอบของความมีวินัยในตนเองซึ่งประกอบด้วย 8 คุณลักษณะ คือ ความรับผิดชอบ การเคารพในสิทธิของผู้อื่น การควบคุมตนเอง ความตั้งใจ ความอดทน การแต่งกาย การตรงต่อเวลา การมีระเบียบและปฏิบัติตามกฎของสังคม

ประจักษ์พร เกียรติศิริ (2558, หน้า 26-27) ได้สรุปว่าความมีวินัยในตนเองประกอบด้วย 6 คุณลักษณะ ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความอดทน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม

ทัศนียา แสนทิพย์ (2559, หน้า 32) สรุปได้ว่า การมีวินัยในตนเองเป็นคุณลักษณะของบุคคลที่สามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากสามัญสำนึกจากภายในจิตใจที่ได้รับการอบรม ปลูกฝัง ชี้นำของมนุษย์ในสังคมด้วยความสมัครใจ และมีความมุ่งมั่นที่จะกระทำในสิ่งที่ดี ประกอบด้วย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความซื่อตรง มีความเมตตา ใจกว้าง มีเหตุผล มีความกล้า ความเชื่อมั่นในตนเอง มีความอดทน ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ จะอยู่ติดตัวในแต่ละบุคคลตลอดไป

เบญญาภา หลวงราช (2560, หน้า 42) ได้สรุปว่าความมีวินัยในตนเองประกอบด้วย 6 คุณลักษณะ ได้แก่ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ ความอดทน และความตรงต่อเวลา

จากการศึกษางานวิจัย ผู้วิจัยได้สังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อหาองค์ประกอบวินัยในตนเองของนักเรียน ดังตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบวินัยในตนเองของนักเรียน

วินัยของนักเรียน	1. สมบัติ พรธิ์อิ้ว (2553)	2. สมหมาย รัตนไชย (2553)	3. นุปลา หันทะสูง (2554)	4. บุญชม ศรีสะอาด (2555)	5. ภาคภูมิ อิ่มสะอาด (2556)	6. สิริมาถ ธงติลา (2557)	7. สิริกร ลินสม (2558)	8. ประจักษ์พร เกียรติศิริ (2558)	9. ทศนีย์ยา แสนทิพย์ (2559)	10. บุญญาภา หลวงราช (2560)	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่เลือก
1. การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสหกรณ์ (ต่อ)	√	√		√	√	√	√	√		√	8	80	√
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง	√	√	√			√		√	√	√	7	70	√
3. ความรับผิดชอบ	√		√		√	√	√	√	√	√	8	80	√
4. ความตั้งใจ	√		√				√				3	30	
5. ความมีภาวะผู้นำ	√		√			√		√		√	5	50	√
6. ความอดทน	√	√	√			√	√	√	√	√	8	80	√
7. ความตรงต่อเวลา	√				√	√	√			√	5	50	√
9. การพึ่งตนเองได้		√									1	10	
10. การควบคุมอารมณ์		√		√			√				3	30	
11. ความซื่อสัตย์			√		√			√	√		4	40	
12. ความใจกว้าง			√					√			2	20	
13. ความเมตตา			√					√			2	20	
14. การเคารพสิทธิผู้อื่น					√		√				2	20	
15. การแต่งกาย							√				1	10	
16. ความซื่อตรง								√			1	10	
17. มีเหตุผล								√			1	10	
18. มีความกล้า								√			1	10	
รวม	7	5	8	2	5	6	8	6	9	6			

จากตาราง 1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบวินัยในตนเองของนักเรียน พบว่ามี 18 องค์ประกอบผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ความถี่ร้อยละ 50 ขึ้นไป (ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป) เพื่อคัดเลือกองค์ประกอบวินัยในตนเองของนักเรียน ผลการสังเคราะห์ดังกล่าวทำให้ได้ องค์ประกอบวินัยในตนเองของนักเรียน มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ความอดทน มีค่าความถี่เท่ากับ 8 องค์ประกอบที่ 2 ความรับผิดชอบ มีค่าความถี่เท่ากับ 8

องค์ประกอบที่ 3 การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา มีค่าความถี่เท่ากับ 8
 องค์ประกอบที่ 4 ความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าความถี่เท่ากับ 7 องค์ประกอบที่ 5 ความมี
 ภาวะผู้นำ มีค่าความถี่เท่ากับ 5 องค์ประกอบที่ 6 ความตรงต่อเวลา มีค่าความถี่เท่ากับ 5
 จากการศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียน พบว่า องค์ประกอบวินัยในตนเอง
 ของนักเรียน ที่สำคัญๆ มี 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความอดทน
2. ความรับผิดชอบ
3. การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา
4. ความเชื่อมั่นในตนเอง
5. ความมีภาวะผู้นำ
6. ความตรงต่อเวลา

ด้านความอดทน

มนตรี กาลังดี (2543, หน้า 41) ให้ความหมายของความอดทนไว้ว่า
 หมายถึง ความหนักแน่นของจิตใจที่จะยืนหยัดต่อสู้กับปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ด้วยความ
 อดทน ไม่มี ความหวั่นไหว อดทนต่อความทุกข์ซึ่งเกิดจากความเจ็บป่วย อดทนต่อความ
 เจ็บใจ อดทนต่อ ความเหนื่อยยากตรากตรำ

มารศรี กลางประพันธ์ (2548, หน้า 13) ได้สรุปว่า ความอดทน หมายถึง
 ลักษณะของความเข้มแข็ง มั่นคง และความหนักแน่นของจิตใจเมื่อมีสิ่งทั้งดีและไม่ดีมา
 กระทบต่อร่างกายและจิตใจก็ยังคงสามารถรักษาสภาพความสงบของจิตใจเอาไว้ได้ ทั้งนี้
 เพื่อนำตนเองให้ผ่านพ้นปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ แล้วนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของ
 ความสำเร็จในหน้าที่การงานที่ตนรับผิดชอบตลอดจนบรรลุถึงความดั่งใจได้ด้วย
 ความอดทนสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ 1) ความอดทนทางใจ ได้แก่ ความอดทนต่อ
 การกระทบกระทั่งยั่วโยให้เจ็บใจและความอดทนต่อกิเลส คือ ความโกรธและความโลภ 2)
 ความอดทนทางกาย ได้แก่ ความอดทนต่อความลำบากในการทำงานหรือการเรียน และ
 ความอดทนต่อความทุกข์เวทนาทางกาย ความเจ็บปวด ความเหนื่อย ความหิว

จรัญ ศรีบัวนา (2550, หน้า 6) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมเชิง
 จริยธรรมด้านความอดทน หมายถึง ความสามารถในการเผชิญต่อความยากลำบากในการ
 ทำงานอย่างไม่ย่อท้อ มีความมุ่งมั่นที่จะทำงานจนสำเร็จจลุล่วงไปด้วยดีรู้จักควบคุมอารมณ์
 อดกลั้นต่อสิ่งยั่วโยตามการรับรู้ของบุคคล

อมรรัตน์ พันธ์นาซี (2557, หน้า 45) ได้สรุปว่า ความอดทน คือ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความอดทน นักเรียนต้องแสดงออกถึงความอดทนทางร่างกาย ทางจิตใจ ไม่หวั่นไหว ต่ออารมณ์ต่าง ๆ ที่มากระทบ ใช้สติปัญญาในการควบคุมตนเองให้เป็นคนที่มีเหตุผลอยู่ตลอดเวลา ไม่ท้อถอยหรือยอมแพ้ สามารถเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ได้

นริศรา ภูมทอง (2563, หน้า 10) ได้สรุปว่า หมายถึง สามารถทำกิจกรรมหรืองานให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง ความเข้มแข็ง ความหนักแน่นของจิตใจในการควบคุมอารมณ์ จิตใจและร่างกายให้สามารถเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้

สรุปได้ว่า ความอดทน หมายถึง ความสามารถอดทนต่อความยากลำบากทั้งทางร่างกายและจิตใจ ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งที่มากระทบที่เป็นอุปสรรค ไม่ท้อถอยหรือยอมแพ้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

ด้านความรับผิดชอบ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 469 อ้างถึงใน อมรรัตน์ พันธ์นาซี 2557, หน้า 32) สรุปว่า ความรับผิดชอบ คือ ความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรและความละเอียดรอบคอบเพื่อให้บรรลุเป้าหมายโดยรู้จักหน้าที่ตนเองและผู้อื่น

อัญชิสา สุรีย์แสง (2553, หน้า 30) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ คือ ลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ คือ บุคคลที่มีความตั้งใจ เอาใจใส่ปฏิบัติหน้าที่ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม มีอารมณ์มั่นคงมีการวางแผน อดทนและไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จตามเป้า

สมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 14) กล่าวว่า มีความรับผิดชอบ หมายถึง การแสดงถึงความเอาใจใส่และปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้งติดตามแก้ไขปรับปรุงงานนั้น ๆ ให้เป็นผลสำเร็จไปด้วยดี ยอมรับผลกระทำของตนในด้านผลดีและผลเสีย

สุรางค์ วิเชียรพงษ์ (2555, หน้า 36) ได้สรุปว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง การที่บุคคลรู้หน้าที่ของตนเองแล้วปฏิบัติตามหน้าที่ของตนด้วยความเต็มใจ ตั้งใจ และมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความรัก ความเพียรพยายาม รู้จักไตร่ตรองวางแผน มีความละเอียด สุขุมรอบคอบและพิจารณาหาเหตุผลในการทำงานเพื่อ

ปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ยังไม่ดีให้ดีขึ้น ปฏิบัติงานอย่างมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและยอมรับผลการกระทำไม่ว่าจะเป็นผลดีหรือผลเสีย

กุลสิริณัฐ วงศ์สุขจิตร (2557, หน้า 17-18) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่แสดงออกถึงความสำนึกในการควบคุมพฤติกรรม รวมทั้งการแสดงถึงการรู้จักหน้าที่ของตนและมุ่งมั่น ในการปฏิบัติหน้าที่ของตนต่อตนเอง และสังคมให้สำเร็จลุล่วง ยอมรับผลการกระทำของตนที่เป็นผลดีและผลเสียพร้อมทั้งพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง การที่บุคคลมีความตั้งใจทำงานอย่างมุ่งมั่น เอาใจใส่ในงานที่ทำ มีความละเอียด รอบคอบในการวางแผนการทำงาน และพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้นสม่ำเสมอ เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา

ประจักษ์พร เกียรติศิริ (2558, หน้า 129) กล่าวว่า การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ตกลงกันไว้ในสังคมตลอดเวลา ทั้งต่อหน้าและลับหลัง ประกอบด้วยการปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน และบ้าน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2562, หน้า 6) สรุปว่า การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา ได้ให้ความหมายไว้ คือ การปฏิบัติตนของนักเรียนตามกฎของโรงเรียนเกี่ยวกับ การตรงต่อเวลา การเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ การมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ การใช้ห้องเรียน หรือห้องประกอบการ การมีมารยาทในขณะที่ครูทำการสอน การนำอาหารมารับประทานในห้องเรียน การเล่นให้เป็นเวลา การปฏิบัติตนในชั่วโมงเรียน การเดินเมื่อเปลี่ยนห้องเรียน การไม่นำสิ่งที่เป็นอันตรายเข้ามาในโรงเรียน การไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุขทุกชนิด การไม่นำอุปกรณ์ เครื่องเล่นเกมหรือสิ่งที่เป็นไปเพื่อความบันเทิงเข้ามาในโรงเรียน และการรักษาความปลอดภัยที่อาจเกิดจากบุคคลภายนอก

สรุปได้ว่า การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา หมายถึง การปฏิบัติตนที่บุคคลสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษาที่ตกลงกันได้ การปฏิบัติตนของนักเรียนตามกฎของโรงเรียน การตรงต่อเวลา การเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ การมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ การมีมารยาทในขณะที่ครูทำการสอน

ความเชื่อมั่นในตนเอง

เด็อนใจ ยอดนิล (2536, หน้า 10) ได้สรุปว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ความแน่ใจ หรือมั่นใจในความสามารถของตนเองว่าจะกระทำการต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและมีเหตุผล และเชื่อว่าการที่ประสบผลสำเร็จได้ตามที่บุคคลนั้นตั้งใจไว้เป็นผลมาจากความสามารถ ทักษะ หรือการกระทำของตนเอง

บุปผา หันทะยุง (2554, หน้า 44) ได้สรุปว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคลิกของบุคคลที่มีความกล้าหาญในการแสดงออก โดยมีการวางแผน กล้าตัดสินใจในการทำงานมีความตั้งใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง กล้าเสนอความคิดเห็น และกล้าแสดงออก

สุรางค์ วิเชียรพงษ์ (2555, หน้า 38) ได้สรุปว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคลิกของบุคคลที่มีความกล้าหาญในการแสดงออก กล้าเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และตัดสินใจด้วยความมั่นใจ มีความภาคภูมิใจในตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ประจักษ์พร เกียรติศิริ (2558, หน้า 128) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการตัดสินใจในสิ่งที่ตนเห็นว่าถูกกล้าแสดงออกในการคิด การพูด การกระทำการออกความเห็นในการทำงานใด ๆ ด้วยความมั่นใจไม่มีความลังเล หรือหวั่นวิตกในความสามารถของตน

สรุปได้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคลิกของบุคคล มีความกล้าหาญกล้าแสดงออกทั้งในด้านความคิด และการกระทำซึ่งอาศัยความรู้ รวมทั้งประสบการณ์มีความตั้งใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายไม่หวั่นวิตกต่อสิ่งที่เป็นอุปสรรค

ความมีภาวะผู้นำ

เนตร์พัฒนา ยาวีราช (2546, หน้า 1) กล่าวว่า ผู้นำ คือ บุคคลที่ได้รับการยอมรับและยกย่องจากบุคคลอื่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งขึ้นมาให้เป็นหัวหน้าหรือผู้นำในการดำเนินการต่าง ๆ

สมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 14) กล่าวว่า ความเป็นผู้นำ หมายถึง ผู้นำมีภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบโดยตรงที่จะต้องวางแผน สั่งการ ดูแล และควบคุมให้บุคลากรขององค์กรปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สุรางค์ วิเชียรพงษ์ (2556, หน้า 39) กล่าวว่า ผู้นำ คือ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการทำหน้าที่ของตำแหน่งผู้นำ เช่น การชี้แนะ สั่งการและช่วยเหลือให้กลุ่มปฏิบัติงานได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อทำหน้าที่นำพาสมาชิกในการดำเนินการต่าง ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้นำจะต้องถึงพร้อมด้วยความรู้พัฒนาตนเองอยู่เสมอและมีเมตตาธรรม

กุลสิริณัฐ วงศ์สุขจิตร (2557, หน้า 17-18) กล่าวว่า ความเป็นผู้นำ หมายถึง บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะบางอย่าง คือ สามารถสอดแทรกอิทธิพลบางประการอันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มได้มากที่สุด สามารถนำกลุ่มไปในทิศทางที่ต้องการ เป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมและเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการแสดงบทบาท หรือพฤติกรรม ความเป็นผู้นำ

สิริกร ลินสม (2558, หน้า 11) สรุปว่า ผู้นำ หมายถึง การเป็นบุคคลที่มีหน้าที่นำบุคคลอื่นในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ

สรุปได้ว่า ความมีภาวะผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการยอมรับ การยกย่อง การไว้วางใจให้เป็นผู้นำ จากบุคคลอื่น เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ เป็นที่เคารพของบุคคล เพื่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ความตรงต่อเวลา

เอี่ยมพร ลาโยธี (2552, หน้า 8-9) กล่าวว่า การตรงต่อเวลา หมายถึง การเคารพเวลาในการเรียน การปฏิบัติงาน การส่งงานการเข้าแถว และการรวมกิจกรรมต่าง ๆ

อัญชิสรา สุรีย์แสง (2553, หน้า 30) กล่าวว่า การตรงต่อเวลา คือ การตรงต่อเวลาที่กำหนดหรือนัดหมาย การรู้จักแบ่งเวลาให้เหมาะสม ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ เช่น มาโรงเรียนก่อนเวลาโรงเรียนเข้าเสมอ ถึงเวลาเข้าชั้นเรียนตรงเวลา ไม่ผัดวันส่งงานนัดใครไว้ไปตรงตามเวลานัด อ่านหนังสือตามเวลาที่กำหนดการส่งของที่เยี่ยมมาตามนัดหมาย

สมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 14) กล่าวว่า การตรงต่อเวลา หมายถึง การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้สำเร็จภายในเวลาที่กำหนดและปฏิบัติตนในขณะที่ทำกิจกรรมได้เหมาะสมกับเวลา

อธิกา ป่าขมื่น (2556, หน้า 33) กล่าวว่า การตรงต่อเวลา เป็นการกระทำกิจกรรมใด ๆ ที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลา ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าที่สุดและเมื่อเวลาผ่านไปแล้วเราไม่สามารถเรียกกลับคืนมาได้ ดังนั้น เราต้อง

บริหารเวลาให้คุ้มค่าที่สุดที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ถ้าหากปล่อยเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์จะไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาเลยก็จะเสียโอกาสในภายหลัง การที่จะมีความสุขที่สุด คือ การรู้จักจัดการและมีการวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมใด ๆ ให้ถูกต้อง และพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลาและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ทำให้ชีวิตมีความสุขตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคมได้ด้วยดี

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2561, หน้า 5) ได้ให้ความหมายไว้ คือ ความตรงต่อเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ทุกๆ เรื่องทั้งเรื่องกิจวัตรประจำวันของตัวนักเรียนเอง และความตรงต่อเวลาในการทำภารกิจที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น

ศิริลักษณ์ เบญจภูมริน (2564, ออนไลน์) ได้ให้นิยามของคำว่า การตรงต่อเวลาไว้ว่า การตรงต่อเวลา หมายถึง การถือตามกำหนดเวลา สำหรับกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง

สรุปได้ว่า ความตรงต่อเวลา หมายถึง บุคคลที่ถือตามกำหนดเวลาสำหรับการทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งที่ต่อตนเองและที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น

6. คุณลักษณะผู้มีวินัยในตนเองของนักเรียน

นักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง ดังนี้
 กมลจันทร์ ชื่นฤทธิ (2550, หน้า 16) กล่าวว่า คุณลักษณะของวินัยในตนเองมีพฤติกรรมที่แสดงออกที่สำคัญดังนี้

1. มีความรับผิดชอบ
2. มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง
4. มีความรู้สึกรับผิดชอบ
5. ไม่กังวลใจ
6. ความตั้งใจจริง
7. มีลักษณะความเป็นผู้นำ
8. ตรงต่อเวลา
9. มีความซื่อสัตย์จริงใจ
10. เสียสละ
11. มีเหตุผล กล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ

12. มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

13. มีความอดทน

หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552, หน้า 1) มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทยมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพได้ กำหนดจุดมุ่งหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ ซึ่งความมีวินัย หมายถึงการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียน ครอบครัวและชุมชน โดยประพฤติปฏิบัติตนเองตามนี้

1. ตรงต่อเวลา

2. ปฏิบัติตนตามหน้าที่ของตนเองและยอมรับผลการกระทำของ

ตนเอง

3. ปฏิบัติตนตามระเบียบและกฎเกณฑ์ของโรงเรียน

4. ทำกิจวัตรของตนเองตามกำหนดเวลา

5. เคารพสิทธิของผู้อื่น

(Ausubel 1965, pp. 459-460 อ้างถึงใน ยุภา เกิดศิริ 2558, หน้า 15)

ได้เสนอว่า ผู้มีวินัยในตนเองจะมีคุณลักษณะ ดังนี้

1. ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม

2. เชื่อมั่นในตนเอง

3. พึ่งตนเองได้

4. ควบคุมอารมณ์ได้

5. อดทน

ทัศนียา แสนทิพย์ (2559, หน้า 32) ได้สรุปว่า การมีวินัยในตนเองเป็นคุณลักษณะของบุคคลที่สามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากสามัญสำนึกจากภายในจิตใจที่ได้รับการอบรม ปลูกฝัง ซึมซาบของมนุษย์ในสังคมด้วยความสมัครใจ และมีความมุ่งมั่นที่จะกระทำในสิ่งที่ดีซึ่งประกอบด้วย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความซื่อตรง มีความเมตตา ใจกว้าง มีเหตุผล มีความกล้า ความเชื่อมั่นในตนเอง มีความอดทน ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะอยู่ติดตัวในแต่ละบุคคลตลอดไป

เบญญาภา หลวงราช (2560, หน้า 42) ได้สรุปว่า ความมีวินัยในตนเอง ประกอบด้วย 6 คุณลักษณะ ได้แก่ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ ความอดทน และความตรงต่อเวลา

นริศรา ภูมทอง (2563, หน้า 43) ได้สรุปว่า คุณลักษณะผู้ที่มีวินัย มีดังนี้

1. มีความอดทน หมายถึง สามารถทำกิจกรรมหรืองานให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง ความเข้มแข็ง ความหนักแน่นของจิตใจในการควบคุมอารมณ์จิตใจและร่างกายให้สามารถเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้

2. มีความรับผิดชอบ หมายถึง ความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนเองด้วยความเพียรพยายามอย่างละเอียดรอบคอบ และยอมรับผลแห่งการกระทำของตนด้วยความเต็มใจ

3. ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม และตรงต่อเวลา หมายถึง การปฏิบัติตามกติกาสังคมนั้น ๆ ที่ได้วางไว้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามจุดหมายปลายทางที่ได้วางไว้และปฏิบัติหน้าที่กิจกรรมต่าง ๆ ได้ทันระยะเวลาที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง หมายถึง บุคคลที่สามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองได้และแสดงพฤติกรรมออกมาในสิ่งที่ดีโดยจะอยู่ติดตัวแต่ละบุคคลตลอดไป

การพัฒนาวินัยนักเรียน

1. ความหมายการพัฒนาวินัยนักเรียน

นักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงความหมายของการพัฒนาวินัยนักเรียน ดังนี้

ดรรรัตน์ ทัพโต (2554, หน้า 33) ได้อธิบายความหมายของการพัฒนาวินัยไว้ว่า การพัฒนาวินัยนักเรียนเป็นการนำแนวทางที่โรงเรียนกำหนดไว้ไปสู่การปฏิบัติ โดยที่บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมกำหนดและเผยแพร่ให้เข้าใจแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเพื่อให้ นักเรียนได้สังเกตเห็นคุณค่าและถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของโรงเรียน

สมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 21) ได้อธิบายความหมายของการพัฒนาวินัยนักเรียนไว้ว่า เป็นการพัฒนาวินัยนักเรียนเป็นงานที่สำคัญที่อยู่ในขอบข่ายของการบริหารงานกิจการนักเรียนและเป็นการกำหนดแนวปฏิบัติของโรงเรียนที่บุคลากรทุกฝ่ายมี

ส่วนร่วมกำหนดและทำการเผยแพร่ให้เข้าใจแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเพื่อให้ นักเรียนได้สังเกตเห็นคุณค่าและถือปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง วินัยเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต การเสริมสร้างวินัยซึ่งเป็นการปลูกฝังวินัยพื้นฐานให้กับนักเรียนครูและบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียนมีหน้าที่อบรมสั่งสอนให้นักเรียนมีวินัยในตนเองโดยการปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีจนเป็นนิสัยนักเรียนก็จะสามารถปฏิบัติตามจนเคยชินและกลายเป็นนิสัยที่ติดตัวไปตลอด ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียนมีบทบาทหน้าที่ให้แนวคิดแนวปฏิบัติกำกับดูแลและเสริมสร้างวินัยนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

วิญญู สาโณน (2557, หน้า 6) ได้อธิบายความหมายของการพัฒนาวินัยว่า หมายถึงการดำเนินการอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนให้ไปในแนวทางที่เหมาะสมถูกต้อง ตามนโยบายของโรงเรียนและชุมชน เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน

กุลสิริณัฐ วงศ์สุขจิตร (2557, หน้า 17) สรุปว่าการพัฒนาวินัยนักเรียน หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนเองมุ่งหวัง และเป็นสิ่งนำความเจริญมาสู่ตนเองและผู้อื่น ไม่ขัดต่อระเบียบกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

นฤมล ฌรงศรีวิชัย (2561, หน้า 47) ได้สรุปว่าการพัฒนาวินัย หมายถึง การดำเนินการเพื่อพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนให้ไปในแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนมีความประพฤติในทางที่ดีนำความเจริญมาสู่ตนเองและผู้อื่น ไม่ขัดต่อระเบียบกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น นักเรียนสามารถควบคุมพฤติกรรมได้ด้วยตนเอง

จากการศึกษาความหมายของการพัฒนาวินัย สรุปได้ว่า การพัฒนาวินัย หมายถึง การดำเนินการอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนให้ไปในแนวทางที่เหมาะสมถูกต้อง เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน ไม่ให้ขัดต่อระเบียบกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นนักเรียนสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวินัยนักเรียน

นักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวินัยนักเรียน ไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมาเรอร์ (Mowrer) ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเอง Mowrer (1950) ซึ่งกล่าวว่า เป็นการเกิดวินัยในตนเองของบุคคลนั้น นักจิตวิทยาทั้งหลายเชื่อว่าจะต้องมีพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรกเกิดจนกระทั่งเติบโตขึ้นมา สิ่งสำคัญคือความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูอันจะเป็นทางนำไปสู่ความสามารถในการให้รางวัลตนเองหรือความสามารถควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น ซึ่งเมาเรอร์ได้อธิบายว่า ทารกหรือเด็กจะต้องเรียนรู้จากผู้ที่เลี้ยงดูตน โดยที่การเรียนรู้นี้จะเกิดในภาพอันเหมาะสมเท่านั้น การเรียนรู้ของทารกหรือเด็กนี้จะเกิดขึ้นหลายระดับ และมีขั้นตอนดังต่อไปนี้บุคคลที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของทารกหรือเด็กคือบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูซึ่งเป็นผู้ที่บ่งชี้ความต้องการของทารก เช่น ทิวก็โต้ดื่มนม ร้อนก็ได้อาบน้ำ ยุงกัดก็มีผู้บดให้ ฯลฯ เมื่อทารกได้รับการบ่งชี้ความต้องการก็จะรู้สึกสบาย พอใจและมีความสุข ความรู้สึกของทารกนี้จะรุนแรงมาก และติดตรึงอยู่ในสำนึกของทารกไปจนเติบโตขึ้น การที่ทารกได้รับการบ่งชี้ความต้องการจนรู้สึกสบาย พอใจและมีความสุขนั้น สิ่งที่เกิดควบคู่กับเหตุการณ์นี้อยู่เสมอทุกครั้งก็คือ การปรากฏตัวของบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูในขณะที่มาปรนนิบัติเด็ก การบ่งชี้ความต้องการของเด็กกับบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูเป็นสิ่งควบคู่กันเสมอในการรับรู้ของเด็กจึงถ่ายทอดมายังบิดามารดา ทำให้การปรากฏตัวของบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูก่อให้เกิดความพอใจและความสุขแก่เด็กได้เด็กจึงเกิดความรักและพอใจในบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูตน ซึ่งเมาเรอร์เชื่อว่าการรักและพอใจบิดามารดานั้นจะต้องเกิดจากการเรียนรู้เช่นนี้โดยมีความสุข ความพอใจที่ได้รับการบ่งชี้ความต้องการมาก่อน ถ้าไม่มีเหตุการณ์เช่นนี้ในเด็ก เช่น เมื่อทิวก็โต้ไม่ได้อิน หรือได้อินยามไม่หิว เด็กก็จะไม่เกิดความพอใจ เด็กก็จะไม่มีรากฐานในการที่จะเรียนรู้ที่จะรักและพอใจบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูตนนั่นก็คือบุคคลที่สำคัญต่อการเรียนรู้เริ่มแรกของทารกหรือเด็กก็คือบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูเด็กซึ่งอาจจะเป็นบิดามารดาหรือผู้อื่นก็ได้ความรักและความผูกพันของเด็กก็นำไปสู่การปฏิบัติตามคำอบรมสั่งสอน หรือการเลียนแบบผู้ที่ตนรักและพอใจ

กล่าวคือ จากความรักและพอใจของเด็กที่มีต่อบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูจึงทำให้เมื่อบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูมีการอบรมสั่งสอนเด็กหรือมีการกระทำ หรือพูดจาอย่างไรก็จะเกิดการทำตามหรือเลียนแบบคำพูด หรือการกระทำตามที่บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูสั่งสอน หรือตามที่เห็นบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูกระทำ ซึ่งการกระทำของเด็กเช่นนี้จะทำให้เขาเกิดความสุขความพอใจได้เอง อันเป็นลักษณะการให้รางวัลและชมเชยตนเองโดยบุคคลไม่ได้หวังผลจากภายนอก การเลียนแบบผู้เลี้ยงดูตนของเด็กจะทำทั้งที่ดีและไม่ดี

เท่า ๆ กันตราบเท่าที่ลักษณะนั้นเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักและพอใจ เช่น ถ้าเด็กเห็นผู้เลี้ยงดูสบหูหรือเสมอเมื่อเด็กสบหูหรือบ้างก็จะมีความสุขความพอใจ เพราะเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักตนพอใจมาก่อนความสามารถในการให้รางวัลตนเองนี้ เมอเรอร์เชื่อว่า เป็นลักษณะที่แสดงถึงการบรรลุนิติภาวะทางจิตของบุคคลนั้น โดยจะปรากฏขึ้นในเด็กปกติที่อายุประมาณ 8-10 ขวบ และจะพัฒนาต่อไปจนสมบูรณ์ เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ฉะนั้นผู้ที่บรรลุนิติภาวะทางจิตอย่างสมบูรณ์ จึงเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะควบคุมตนให้ปฏิบัติตนอย่างมีเหตุผลในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ในการโต้ตอบ เมื่อเกิดความคับข้องใจ เมื่อเกิดความกลัวในการมีความรักและในการมีอารมณ์ต่าง ๆ ฯลฯ ส่วนผู้ที่ขาดวินัยในตนเองหรือขาดการควบคุมตนเองก็เพราะไม่ได้ผ่านการเรียนรู้ตั้งแต่วัยทารกจึงกลายเป็นบุคคลที่ขาดความยับยั้งชั่งใจในการกระทำและกลายเป็นผู้ทำผิด กฎเกณฑ์และกฎหมายของบ้านเมืองอยู่เสมอ ในรายที่รุนแรงอาจกลายเป็นอาชญากรหรือรังหมัดโอกาสที่จะแก้ไข

จากการศึกษาทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมอเรอร์ (Mowrer) สรุปได้ว่า การเกิดวินัยในตนเองของบุคคลนั้นๆ มีพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรกเกิด และจะพัฒนาต่อไปเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่โดยสิ่งสำคัญคือความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู เพื่อนำไปสู่ความสามารถที่จะควบคุมตนให้ปฏิบัติตนอย่างมีเหตุผลในสถานการณ์ต่าง ๆ หรือความสามารถในการควบคุมตนเองได้เมื่อโตขึ้น

2. ทฤษฎีควบคุม (Control theory) ทฤษฎีควบคุมเป็นอีกทฤษฎีหนึ่งที่ทำให้แนวคิดในการฝึกวินัยทฤษฎีนี้ก่อตั้งขึ้นบนพื้นฐานของโปรแกรมการฝึกวินัยที่ประสบความสำเร็จตามความคิด Glasser (1990) ซึ่งกล่าวว่า เด็กไม่สามารถถูกควบคุมโดยผู้ใหญ่ได้ การบังคับให้เด็กทำในสิ่งที่เด็กไม่ต้องการทำจะไม่เกิดประโยชน์อะไรเลยเพราะเขาจะไม่เห็นความสำคัญในสิ่งที่เขาถูกบังคับให้ทำวิธีการหนึ่งที่จะลดความรู้สึกคับข้องใจและความเบื่อหน่ายจากการถูกบังคับการทำให้เขาเรียนรู้งานตรงกับความต้องการของเขาซึ่งสามารถทำได้โดยประเมินความใจของเขาแล้วกำหนดให้ทำงานที่ตรงกับความสนใจฝึกให้เขารู้จักการวางแผนการทำการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชั้นเรียน หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับเหตุการณ์ในโลกภายนอกอีกวิธีหนึ่งที่จะบรรเทาความรู้สึกดังกล่าวคือการให้อำนาจเขาที่จะกำหนดการกระทำและรับผิดชอบต่อการกระทำของเขามากกว่าที่จะใช้อำนาจบังคับให้เขาต้องทำลักษณะของครูที่ใช้อำนาจมากในการบังคับเด็กกลาสเซอร์เรียกลักษณะนี้ว่าผู้จัดการที่เป็นเจ้านาย (Boss manager) ส่วนลักษณะของครูที่ใช้อำนาจน้อยใน

การบังคับเด็กกลาสเซอร์เรียกลักษณะนี้ว่าผู้จัดการแบบผู้นำ (Lead manager) การฝึกวินัยตามทฤษฎีนี้ครูควรจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนทั้ง 5 คือ

- 2.1 พัฒนากิจกรรมของโรงเรียนให้สอดคล้องเหมาะสมกับความสนใจของเด็ก
- 2.2 แสดงให้เด็กเห็นถึงความคาดหวัง
- 2.3 ถามเด็กว่าลองพิจารณาดูซิว่างานที่เราทำนั้นเราทำได้ทำอย่างไรดีที่สุดหรือไม่
- 2.4 ในช่วงแรกคอยเป็นผู้อำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำ
- 2.5 เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นต้องร่วมกับเด็กในการแก้ปัญหาเพื่อให้การทํากิจกรรมนั้นดำเนินต่อไป

จากการศึกษาทฤษฎีควบคุม (Control theory) สรุปได้ว่า เป็นทฤษฎีที่อาศัยพื้นฐานข้อตกลงที่ของมนุษย์มีความต้องการพยายามควบคุมพฤติกรรมและการดำเนินชีวิตของตนเองให้ได้รับความพึงพอใจ โดยครูเข้าถึงความต้องการของเด็กแต่ละคนเพื่อให้คำแนะนำเด็กรวมถึงแนวทางที่จะนำไปสู่การมีพฤติกรรมในการควบคุมตนเองได้มากขึ้น

3. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg's moral development Theory) ตามแนวคิดของโคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976, อ้างถึงใน พรรรถทิพย์ ศิริวรรณบุคย์, 2553, หน้า 73-74) โคลเบอร์กได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Pre-conventional level) เป็นขั้นเริ่มมีจริยธรรมของเด็กอายุ 2-12 ปีพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลจะขึ้นอยู่กับเหตุผลที่ผู้มีอำนาจกำหนดให้หรือเพื่อผลประโยชน์ของตนเองเป็นใหญ่จะใช้การลงโทษและรางวัลเป็นการตัดสินความถูกผิดไม่คำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับผู้อื่นแบ่งพัฒนาการทางจริยธรรม เป็น 2 ขั้น ได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นจริยธรรมของผู้อื่น (Heteronomous morality) เป็นขั้นหลบหลีกการลงโทษจะเคารพ และทำตามกฎเกณฑ์หรือคำสั่งของผู้ใหญ่ เพื่อหลีกเลี่ยงการลงโทษการตัดสินว่าพฤติกรรมใดถูกหรือผิด ขึ้นอยู่กับผู้มีอำนาจเหนือพฤติกรรมของตนกำหนดเช่นบิดามารดาหรือครูอาจารย์

ขั้นที่ 2 ขั้นผลประโยชน์ของตนเป็นใหญ่ (Individualism and instrumental purpose and exchange) เป็นขั้นแสวงหารางวัลเด็กจะทำพฤติกรรมที่ดั่งงามทำตามคำสั่งและกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนต้องการและขึ้นอยู่กับรางวัลหรือสิ่งของที่ตนจะได้รับ เช่น ทำดีเพราะต้องการคำชมเชยหรือได้รับสิ่งของรางวัลเป็นการตอบแทน

2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional level) มีอายุประมาณ 12 ปีขึ้นไป เป็นขั้นเริ่มมีจริยธรรมตามกฎและประเพณีนิยมของสังคมหรือของกลุ่มเริ่มใช้กฎเกณฑ์กำหนดความถูกต้องความดีไม่ยอมทำผิด เพราะต้องการให้กลุ่มหรือสังคมยอมรับแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 3 ขั้นใช้การยอมรับของสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ (Mutual interpersonal expectations relationships and interpersonal conformity) เด็กจะทำตามความเห็นชอบของกลุ่มทำตามกฎเกณฑ์ของสังคมหรือทำตามแบบฉบับของสังคมเพื่อต้องการการยอมรับของกลุ่มหรือสังคม

ขั้นที่ 4 ขั้นใช้ระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ของสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ (Social system and conscience) เป็นขั้นที่เด็กจะทำตามหน้าที่ของสังคมใช้กฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนและประเพณีของสังคมที่กำหนดไว้เป็นเกณฑ์ในการดำเนินชีวิตปฏิบัติหน้าที่ตามค่านิยมและกฎเกณฑ์ของสังคมเช่นไม่ฆ่าสัตว์เพราะผิดศีลผู้ชายต้องบวชเรียน เป็นต้น

3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์สังคม (Post conventional level) มีอายุประมาณ 20 ปีขึ้นไประยะนี้พฤติกรรมทางจริยธรรมขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสังคมสิ่งที่ถูกต้องดั่งงามคือสิ่งที่คนในสังคมส่วนมากยอมรับและจากการเรียนรู้ในการเป็นสมาชิกของสังคมทำให้บุคคลพัฒนาสิ่งที่ได้ด้วยตนเองแบ่งเป็น 2 ขั้น ได้แก่

ขั้นที่ 5 ขั้นใช้สัญญาสังคมและสิทธิส่วนบุคคลเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ (Social contract or utility and individual rights) การตัดสินใจทำสิ่งที่ถูกที่ควรเกิดจากการตกลงกันของบุคคลในสังคมเป็นการปฏิบัติตามสัญญาสังคมเพื่อประโยชน์สุขของทุกคนในสังคมและเพื่อพิทักษ์สิทธิของทุกคนในสังคมการเข้าใจว่าบุคคลในสังคมต่างมีค่านิยมและความเห็นแตกต่างกันตระหนักในค่านิยมและสิทธิของแต่ละคนก่อนที่จะเข้าสู่สัญญาของสังคม

ขั้นที่ 6 ขั้นใช้หลักการจริยธรรมที่เป็นสากลเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ (Universal ethical principle) การตัดสินใจทำสิ่งที่ถูกที่ควรมาจากต้องการปฏิบัติตามความถูกต้องหรือหลักการที่เป็นสากลเป็นความถูกต้องที่ได้รับการยอมรับจากคนส่วนมากทั่วโลกและทุกสังคม เช่น ความเสมอภาคสิทธิของมนุษย์และการเคารพในศักดิ์ศรีของมนุษย์ เป็นต้น

ต่อมาโคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976 อ้างถึงใน พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, 2553) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าอย่างต่อเนื่องในปี ค.ศ. 1983 จึงได้พัฒนาการทางจริยธรรมอีก 1 ขั้น คือ

ขั้นที่ 7 ขั้นจริยธรรมของผู้สูงอายุ (The cosmic perspective) โดยเชื่อว่า เมื่อบุคคลเข้าสู่วัยสูงอายุบุคคลจะพัฒนาความงอกงามในจิตใจของตน (Spiritual growth) จะเลิกมุ่งหวังสิ่งตอบแทนในการกระทำเพราะการถึงจุดหมายปลายทางของชีวิต การกอบโกยการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนจะลดน้อยลงจะเริ่มเอื้อเฟื้อ เพื่อแผ่ต่อคนอื่นและทำความดีโดยไม่หวังผลตอบแทนคำนึงถึงแต่ความสบายใจความสุขสงบในบั้นปลายชีวิตเท่านั้น

จากการศึกษาทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก สามารถสรุป ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ได้ว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลจะพัฒนาขึ้นเป็นลำดับขั้น โดยเริ่มจากขั้นแรกก่อน แต่ละระยะเวลาแต่ละขั้นนั้นจะแตกต่างกันแล้วแต่บุคคลหรืออาจอยู่ในขั้นที่คาบเกี่ยวกันได้ โดยพัฒนาการทางจริยธรรมจะดำเนินไปเหมือนกับพัฒนาการทางความคิดและเหตุผลและจะค่อยๆ เปลี่ยนแปลงในสามารถแยกแยะข้อดี ข้อเสีย โดยมีการจัดระบบขั้นใหม่นำไปสู่การสร้างสมดุลของเหตุผล

4. ทฤษฎีการปรับพฤติกรรม (Behavior modification theory) ทฤษฎีการปรับพฤติกรรม (Skinner, 1974, p. 124, อ้างถึงใน สุเทพ แสงธรรม, 2553, หน้า 22-23) ทฤษฎีนี้ประยุกต์มาจากทฤษฎีการวางเงื่อนไขไขว้บาการกรรม (Operant conditioning) ที่อธิบายหลักการเรียนรู้ว่า มนุษย์สามารถพัฒนาตนเองได้โดยอาศัยหลักการปรับพฤติกรรมซึ่งจะเจาะจงเฉพาะกระบวนการเรียนรู้แบบการกระทำ อันเป็นการเรียนรู้แบบการกระทำอันเป็นการเรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลกรรมที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกจะมีผลในการกำหนดถึงการแสดงพฤติกรรมในอนาคต พฤติกรรมที่แสดงออกแล้วได้รับผลที่พึงพอใจ จะมีแนวโน้มให้เกิดพฤติกรรมนั้นอีก ความพึงพอใจดังกล่าวเป็นผลมาจากการเสริมแรง

4.1 วิธีเสริมแรง ที่ใช้กันทั่วไป เช่น การชมเชย การพูดคุยยกย่อง การยอมรับ การให้ คะแนน ตลอดจนการให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เขาสนใจในทำนองเดียวกันพฤติกรรมที่แสดงออกแล้วได้รับผลที่ไม่พึงพอใจพฤติกรรมนั้นจะไม่เกิดขึ้นซ้ำ เช่น นักเรียนสามคนร่วมวงสนทนากัน ถ้าในขณะที่คนหนึ่งกำลังพูดสองคนไม่สนใจฟังเข้าไปพูดกันเอง นักเรียนคนแรกจะหยุดพูดทันทีเพราะเกิดความไม่พึงพอใจ

4.2 การลงโทษ เป็นการให้สิ่งที่ไม่พึงพอใจเพื่อหยุดยั้งหรือระงับพฤติกรรม เช่น นักเรียนไม่ส่งการบ้าน ครูลงโทษโดยการเขียนตี พฤติกรรมไม่ส่งการบ้านจะลดลงการเสริมแรงและการลงโทษเป็นวิธีการปรับพฤติกรรม ถ้าต้องการให้เกิดพฤติกรรมใดก็ใช้วิธีเสริมแรง และถ้าไม่ต้องการให้เกิดพฤติกรรมใดก็ใช้วิธีลงโทษขั้นตอนการปรับพฤติกรรมโดยใช้กิจกรรม ดังต่อไปนี้

1. กำหนดพฤติกรรมที่พึงประสงค์
2. สำรวจพฤติกรรมที่ทุกคนสนใจ เพื่อจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจมีความสนุกสนานและเกิดความสำเร็จ

3. กำหนดตัวเสริมแรง

การปรับพฤติกรรมมีความเหมาะสมกับการปลูกฝังวินัย ดังนี้

1. การปรับพฤติกรรม สามารถปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของบุคคลให้เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ เช่น การปรับพฤติกรรมของคนที่พูดคำหยาบคาย ให้เป็นคนที่มีบุคลิกภาพเรียบร้อยหรือปรับจากคนที่ไม่มีความรับผิดชอบ ให้เป็นคนที่มีความรับผิดชอบมากขึ้น
2. การปรับพฤติกรรมที่วัตถุประสงค์ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือพัฒนาให้บุคคลมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์โดยตรง จึงเป็นวิธีการที่เน้นภาคปฏิบัติและช่วยเสริมให้การปลูกฝังจริยธรรมโดยวิธีกระจำง่าค่านิยม และวิธีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมบรรลุเป้าหมายในการแสดงออกเป็นพฤติกรรมเชิงจริยธรรมมากขึ้น
3. การปรับพฤติกรรมไม่จำเป็นต้องปรับพฤติกรรมโดยตรง เพราะเป็นวิธีที่ฝึกรอบมให้ผู้อื่นสนใจสามารถเข้าใจ และทำหน้าที่เป็นผู้ปรับพฤติกรรมได้ จึงเพิ่มจำนวนผู้รับผิดชอบการปลูกฝังจริยธรรมโดยวิธีการปรับพฤติกรรมได้ตามความจำเป็น
4. การปรับพฤติกรรมมีวัตถุประสงค์ให้บุคคลปรับพฤติกรรมตนเองหรือควบคุมตนเองให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จึงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมซึ่งมุ่งให้ทุกคนตระหนักในการทำความดีด้วยตนเอง

จากการศึกษาทฤษฎีการปรับพฤติกรรม (Behavior modification theory) สรุปได้ว่า พฤติกรรมของคนเราจะถูกควบคุมโดยเงื่อนไขการเสริมแรงและเงื่อนไขการลงโทษ วิธีการปลูกฝังจริยธรรม หากต้องการปลูกฝังพฤติกรรมใด ๆ ก็ต้องจัดเงื่อนไข เพื่อให้ผู้กระทำพฤติกรรมนั้นได้รับแรงเสริม และหากต้องการลดพฤติกรรมใด ๆ ก็ต้องจัดเงื่อนไขเพื่อให้ผู้กระทำพฤติกรรมนั้นไม่ได้รับแรงเสริม

3. ลักษณะการพัฒนานักเรียน

นักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงลักษณะการพัฒนานักเรียน ไว้ดังนี้
 อัญชิสรา สุรีย์แสง (2553, หน้า 30) ได้สรุป คุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยในตนเอง ดังนี้

1. ความรับผิดชอบ ได้อธิบายลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ คือ บุคคลที่มีความตั้งใจเอาใจใส่ปฏิบัติหน้าที่ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม มีอารมณ์มั่นคง มีการวางแผน อดทนและไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จตามเป้า

2. มารยาท เป็นการแสดงออกถึงความ เป็นไทยที่งดงามทางกิริยา และ วาจา ที่ปฏิบัติต่อกันด้วยความสุภาพอ่อนน้อม มีสัมมาคารวะ และมีมิตรภาพที่ดี การปลูกฝังมารยาทไทยให้เยาวชนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อจะได้นำไปประพฤติปฏิบัติร่วมกัน อนุรักษ์ และรักษามารยาทไทยอันดีงามสืบต่อไป

2.1 มารยาทในการแสดงความเคารพ การแสดงความเคารพ สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การไหว้ การกราบ การคำนับ การยืน การนั่ง การเดิน เป็นต้น ซึ่งจะปฏิบัติแตกต่างกันไปตามวาระ โอกาส บุคคล และสถานที่

2.2 มารยาทในการสนทนา การสนทนา เป็นการถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิด การแสดงความคิดเห็น โดยการพูดคุยโต้ตอบกัน การสนทนาจึงเป็น สื่อกลางที่ทำให้มนุษย์รับรู้ เข้าใจซึ่งกันและกัน

2.3 การมีสัมมาคารวะสัมมาคารวะเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความ เคารพนอบน้อมทั้งทางกาย วาจา และใจต่อผู้อื่น รวมถึงการมีมารยาท และปฏิบัติในสิ่งที่ ถูกต้อง

3. การแต่งกาย การแต่งกายของคนเรามีหลายลักษณะขึ้นอยู่กับ ความชอบ รสนิยมโอกาส และสถานที่ ซึ่งควรคำนึงถึงมารยาทถึงการแต่งกายให้ถูกต้อง ตามกาลเทศะ อีกทั้งการแต่งกายเป็นสิ่งที่แสดงบุคลิกภาพของบุคคลการแต่งกายที่ถูกต้อง มีดังนี้

3.1 สวมเครื่องแต่งกายโดยคำนึงถึงโอกาส สถานที่และบุคคลที่เราต้องไปพบ

3.2 สวมเสื้อผ้าที่เรียบร้อยและไม่จำเป็นต้องมีราคาแพง

3.3 แต่งกายมิดชิด ไม่เปิดเผยส่วนของร่างกายจนเกินไป

4. การตรงต่อเวลา การตรงต่อเวลาที่กำหนดหรือนัดหมาย การรู้จักแบ่งเวลาให้เหมาะสม ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ เช่น มาโรงเรียนก่อนเวลาโรงเรียนเข้าเสมอ ถึงเวลาเข้าชั้นเรียนตรงเวลา ไม่ผลัดวันส่งงาน นัดใครไว้ไปตรงตามเวลานัด อ่านหนังสือตามเวลาที่กำหนดการส่งของที่ยึดมาตามนัดหมาย

ดาร์วิน ทัฟโต (2554, หน้า 33) ได้สรุป การพัฒนาวินัยประกอบด้วย

1. แนวทางการพัฒนาวินัยในด้านการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับสถานภาพการเป็นนักเรียนสามารถพัฒนาในแต่ละด้านได้ดังนี้

1.1 ด้านการตรงต่อเวลา เป็นการทำกิจกรรมใด ๆ ที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลา ซึ่งถือว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความมากที่สุด เมื่อเวลาผ่านไปไปแล้ว เราไม่สามารถเรียกกลับคืนมาได้ ดังนั้น เราต้องบริหารเวลาให้คุ้มค่าที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ถ้าหากปล่อยเวลาผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นเลย ก็อาจเสียโอกาสในภายหลัง การที่จะมีความสุขที่สุดในชีวิต คือ การรู้จัก การจัดการและมีการวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมใด ๆ ให้ถูกต้อง และพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลาและเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ทำให้ชีวิตมีความสุข ตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคมได้ดีด้วย

1.2 ด้านความสะอาด เป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคลรู้จักควบคุมตนเอง โดยการประพฤติปฏิบัติตนอย่างมีระเบียบ หากศึกษาในสถานศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่เวรประจำวันในการรักษาความสะอาดห้องเรียน และอาคารเรียน นอกจากนี้ ควรมีความสม่ำเสมอในการรักษาความสะอาดไม่ว่าจะเป็นความสะอาดของตนเอง บ้านเรือนที่อยู่อาศัย และสาธารณสถาน เช่น สวมใส่เสื้อผ้าสะอาด ทั้งขณะในถึงขณะ ไม่เขียนข้อความในบริเวณที่ไม่ควร เป็นต้น

1.3 ด้านการแต่งกาย เป็นพฤติกรรมส่วนบุคคล ที่แต่ละคนจะพึงแสดงออกซึ่งสามารถบ่งบอกได้ถึงทัศนคติและอุปนิสัยของบุคคลนั้นได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ เพราะคนที่แต่งกายดีมีระเบียบ ย่อมมีบุคลิกที่ดี และดูภูมิฐานกว่าคนที่แต่งกายไม่ถูกต้องตามกาลเทศะอย่างเห็นได้ชัด

สมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 14) สรุปว่าคุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยจะต้องมีคุณลักษณะต่าง ๆ ที่สำคัญดังนี้คือ

1. มีความรับผิดชอบ หมายถึง การแสดงถึงความเอาใจใส่และปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้งติดตามแก้ไขปรับปรุงงานนั้น ๆ ให้เป็นผลสำเร็จไปด้วยดี ยอมรับผลกระทำของตนในด้านผลดีและผลเสีย
2. การตรงต่อเวลา หมายถึง การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้สำเร็จภายในเวลาที่กำหนดและปฏิบัติตนในขณะที่ทำกิจกรรมได้เหมาะสมกับเวลา
3. การแต่งกาย หมายถึง การประพฤติตนในการแต่งกายที่มีความสะอาดเป็นไปตามระเบียบของสังคมที่ถูกต้องเหมาะสม การแต่งกายจะเป็นเครื่องบ่งบอกถึงบุคลิกภาพของบุคคลนั้น ๆ ว่าเป็นคนเช่นไร
4. ความเป็นผู้นำ หมายถึง ผู้นำมีภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบโดยตรงที่จะต้องวางแผน สั่งการ ดูแลและควบคุมให้บุคลากรขององค์กรปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
5. ความซื่อสัตย์ หมายถึง การกระทำหรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้อง กับเรื่อง การไม่ทุจริตและประพฤติไม่ชอบ การปฏิบัติตามกฎที่กำหนดไว้ การไม่หลอกลวง การพูดแต่ความจริงการไม่หาประโยชน์ในทางมิชอบ การมีความยุติธรรมและมีความละเอียด ต่อ บาบ
6. คุณสมบัตินักเรียน หมายถึง การที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนและชุมชน บำเพ็ญประโยชน์และทำอย่างเต็มความสามารถคอยสอดส่องพฤติกรรมของบุคคลที่เป็นภัยแก่สังคม ไม่ทำลายทรัพย์สินส่วนรวม เป็นต้น

กุลสิริณัฐ วงศ์สุขจิตร (2557, หน้า 17-18) กล่าวว่า พฤติกรรมในการพัฒนาวินัย ดังนี้

1. ด้านการแต่งกาย หมายถึง การแต่งกายของนักเรียนตามระเบียบข้อปฏิบัติของโรงเรียน ได้แก่ การแต่งเครื่องแบบ เครื่องหมาย การสวมเสื้อ กางเกง กระโปรง รองเท้า ถุงเท้าทรงผม การแต่งหน้า เครื่องประดับประเภทต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความ เป็นระเบียบเรียบร้อยถูกต้องเหมาะสม
2. ด้านความประพฤติ หมายถึง การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับที่สถานศึกษาหรือสังคมกำหนดให้นักเรียนหรือบุคคลใดได้ปฏิบัติเพื่อความสงบสุขและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของโรงเรียนและสังคม รวมถึงการมีสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพและ

ออกกำลังกายสม่ำเสมอ การมีน้ำหนัก ส่วนสูง และสมรรถภาพร่างกายตามเกณฑ์ ไม่เสเพล
ลิ่งเสเพลลิ่งเสเพลติดให้โทษ และปัญหาทางเพศ

3. ด้านการปฏิบัติตน หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกใน
ขณะที่อยู่สถานที่ต่าง ๆ ภายนอกโรงเรียน ได้แก่ การเคารพสิทธิของผู้อื่น การปฏิบัติตน
ตามกฎหมายจรรยาบรรณที่ชยยะ

4. ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่แสดงออก
ถึงความสำนึกในการควบคุมพฤติกรรม รวมทั้งการแสดงถึงการรู้จักหน้าที่ของตนและ
มุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของตนต่อตนเองและสังคมให้สำเร็จลุล่วง ยอมรับผลการกระทำ
ของตนที่เป็นผลดีและผลเสียพร้อมทั้งพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

5. ด้านความเป็นผู้นำ หมายถึง บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะบางอย่าง
คือ สามารถสอดแทรกอิทธิพลบางประการอันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มได้มาก
ที่สุด สามารถนำกลุ่มไปในทิศทางที่ต้องการ เป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมและเกี่ยวข้องโดยตรง
ต่อการแสดงบทบาท หรือพฤติกรรมความเป็นผู้นำ

Valett (1986) ได้เสนอวิธีการที่จะพัฒนาการฝึกระเบียบวินัยของเด็กไว้
10 ขั้นตอน ดังนี้

1. การทำความเข้าใจในประสิทธิภาพของวินัย
2. การพิจารณาความต้องการและความสนใจของเด็ก
3. การกำหนดเป้าประสงค์และความคาดหวังในการปฏิบัติตามวินัย
4. การสร้างกฎเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามวินัย
5. การวางแผนและการคาดคะเนผลที่จะได้รับ
6. การให้คำปรึกษาหารือร่วมมือกันในการปฏิบัติตามกฎวินัยที่ได้

วางไว้

7. การบันทึกพฤติกรรมของเด็กที่ปฏิบัติตามวินัย
8. การให้รางวัลจากผลของการปฏิบัติตามที่วินัยที่ถูกต้อง
9. การแสดงให้เห็นผลของการไม่ปฏิบัติตามวินัยที่กำหนดไว้
10. การประเมินผลที่ได้ปฏิบัติตามทั้งหมดเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้

ดีขึ้น

จากการศึกษาลักษณะการพัฒนานิสัยนักเรียน สรุปได้ว่า เป็นการปฏิบัติ
ตนเองให้เหมาะสมกับสถานภาพการเป็นนักเรียนโดยสามารถพัฒนาตนเองตามระเบียบข้อ

ปฏิบัติของโรงเรียนรวมถึงเคารพสิทธิของผู้อื่น รู้จักหน้าที่ของตน มุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองและต่อสังคมให้ดียิ่งขึ้น

แนวทางการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน

แนวทางการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน เป็นวิธีการหรือรูปแบบกิจกรรมเพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียนจะช่วยให้ นักเรียนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการฝึกฝนและสร้างควมมีวิสัยทัศน์ของนักเรียนให้เกิดขึ้น ดังนี้

1. การประชุมเชิงปฏิบัติการ

สมคิด บางโม (2554, หน้า 92) กล่าวว่า การประชุมเชิงปฏิบัติการเป็นการฝึกอบรมที่ให้ผู้รับการฝึกอบรมได้ปฏิบัติจริง โดยทั่วไปจะมีการบรรยายให้ความรู้พื้นฐานก่อนแล้วจึงให้ลงมือปฏิบัติ อาจเป็นการฝึกใช้เครื่องมือใหม่ๆ ประชุมเพื่อช่วยสร้างคู่มือ หรือประชุมเพื่อสร้างอุปกรณ์ต่างๆ เป็นการปฏิบัตินิยมให้รวมกันเป็นกลุ่มๆมากกว่าปฏิบัติเป็นกลุ่มใหญ่หรือรายบุคคล

จอมพงศ์ มงคลวนิช (2556, หน้า 142) ได้ให้ความหมายของการประชุมเชิงปฏิบัติการ ไว้ว่า การประชุมเชิงปฏิบัติ (Workshop) หมายถึง การประชุมร่วมกันเป็นกลุ่มๆ เน้นการร่วมกันทำงานฝึกการแก้ปัญหา โดยผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนจะต้อง มีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติ (Hands – on Training)

พรทิพย์ โภกิลรัตน์ (2561, หน้า 43) ได้อธิบายความหมายของ การประชุมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การวางแผนแบบมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกิจกรรมการเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียน โดยประสานกับผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครูผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการจัดประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจ ร่วมกันวางแผน แสดงความคิดเห็น ระดมความคิด และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และการติดตามผลการดำเนินงานและกิจกรรมต่างๆ

จากความหมายต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของ การประชุมเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

การประชุมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การกำหนดแผนแบบการปฏิบัติ เน้นการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน มีการจัดประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจ และมีส่วนร่วมลงมือ

ปฏิบัติ ตามแนวทางที่กำหนดไว้ เพื่อการแก้ไขปัญหา รวมถึงการติดตามผลการดำเนินงาน ของกิจกรรมต่างๆ ที่ได้จัดทำขึ้น

2. กิจกรรมพัฒनावินัยของนักเรียน

การจัดกิจกรรมเสริมสร้างระเบียบวินัยของนักเรียน จะช่วยให้นักเรียน สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งได้มีนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวเกี่ยวกับการ จัดกิจกรรมเสริมสร้างระเบียบวินัย ดังต่อไปนี้

สิริกร ไชยราช (2556, หน้า 12-13) ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางการ เสริมสร้างวินัยนักเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความ เข้าใจเกี่ยวกับวินัยนักเรียน ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้เป็นผู้ มีวินัย เพื่อดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียนจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการแต่งกาย ด้าน การตรงต่อเวลา ด้านการเข้าแถว ด้านการแสดงความคิดเห็น และด้านการรักษาความ สะอาด โดยใช้กิจกรรมในการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้ 1) การมีส่วนร่วม 2) กิจกรรม เสริมสร้างวินัยนักเรียน และ 3) การนิเทศภายใน

อภิชาติ หงษ์ภู (2557, หน้า 159) ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางการ เสริมสร้างระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนคำตากล้าราชประชาสงเคราะห์ใช้ 3 แนวทาง ได้แก่ 1) การศึกษาดูงาน 2) การจัดกิจกรรมเสริมสร้างระเบียบวินัยทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย การตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ดังนี้ 2.1) กิจกรรมไฮม รูม 2.2) กิจกรรมสัปดาห์เสริมสร้างระเบียบวินัย 2.3) กิจกรรมการอบรมคุณธรรม จริยธรรม 2.4) กิจกรรมคนดีศรีโรงเรียน 2.5) กิจกรรมอบรมหน้าเสาธง และ 3) การ นิเทศติดตาม

จุฑารัตน์ เต็มแสง (2559, หน้า 162) ได้สรุปแนวทางการเสริมสร้างวินัย นักเรียน จำนวน 3 แนวทาง ประกอบด้วย 1) การประชุมแบบมีส่วนร่วม 2) กิจกรรมการ เสริมสร้างวินัยนักเรียน ได้แก่ 2.1) กิจกรรมประกวดห้องเรียนคุณภาพ 2.2) กิจกรรมไฮม รูม 2.3) กิจกรรมอบรมคุณธรรม จริยธรรม ทุกวันศุกร์ 2.4) กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน และ 3) การนิเทศภายในแบบการประชุมนิเทศเพื่อดำเนินการ

จากความหมายต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของ แนวทางการ พัฒนาวินัยของนักเรียน ดังนี้

แนวทางการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน หมายถึง วิธีการหรือรูปแบบกิจกรรมเพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน ให้นักเรียนเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ประกอบด้วย

- 1) การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2) กิจกรรมพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน และ 3) การนิเทศติดตามผล

3. การนิเทศติดตามผล

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงเรื่องการนิเทศภายในซึ่งมีลักษณะเดียวกับการนิเทศติดตามผล ไว้ดังนี้

การนิเทศในโรงเรียน มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมาย ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา จะต้องร่วมมือร่วมใจกันดำเนินการพัฒนาทุกด้านโดยมีนักการศึกษาและนักวิชาการศึกษาได้ให้ความหมายการนิเทศ ไว้ดังนี้

อัมพรกัญญ์ บัวครอง (2553, หน้า 17) ได้กล่าวไว้ว่า การนิเทศ คือ กระบวนการที่ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต้องร่วมมือกันในการแนะนำให้คำปรึกษา ชี้แนะ ช่วยเหลือกัน เพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษา

ปิยะวรรณ เชิญทอง (2561, หน้า 16) ได้กล่าวไว้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึงกระบวนการของผู้นิเทศกระทำต่อผู้รับการนิเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายในการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลกับนักเรียน

พรทิพย์ โกกิลรัตน์ (2561, หน้า 47) การนิเทศ หมายถึง การทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูในโรงเรียน โดยมุ่งที่จะพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู แนะนำ ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาครูเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากความหมายต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของ การนิเทศติดตามผล หมายถึง การประสานความร่วมมือของการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูในโรงเรียน โดยมุ่งเน้นพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน โดยการแนะนำช่วยเหลือ และให้คำปรึกษากำกับติดตาม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลกับนักเรียนสูงสุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยของภายในประเทศ

บุปผา หันทะยุง (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนวังหลังวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ผลการวิจัย พบว่า วิสัยทัศน์นักเรียนโดยรวมและรายด้านส่วนใหญ่มีวิสัยทัศน์ข้างสูง โดยวิสัยทัศน์จากมากไปหาน้อย คือ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความอดทน ด้านความตั้งใจ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความเชื่อมั่น วิสัยทัศน์ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และวิสัยทัศน์นักเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และ 4 ทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ปรีตินัส จันทราทานานันท์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนโรงเรียนการุญวิทยาคม จังหวัดอุทัยธานี ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนการุญวิทยาคม จังหวัดอุทัยธานี ด้านตัวนักเรียน ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แนวทางการพัฒนาวิสัยทัศน์โดยต้องมีการพูดคุยอธิบายให้ทุกฝ่ายเข้าใจตรงกัน ร่วมกันวางแนวทางในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ให้ความรู้ในสิ่งที่ถูกที่ควรให้กับนักเรียน ผู้สอนปฏิบัติงานที่ต้องรับผิดชอบอย่างเต็มที่ เต็มความสามารถ มีการจัดอบรมค่ายคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนเพื่อปลูกฝังความมีวิสัยทัศน์และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน

นพดล ครสสาย (2558, หน้า 163-165) ได้ศึกษาเรื่อง การเสริมสร้างวิสัยทัศน์ด้านความรับผิดชอบต่อของนักเรียนโรงเรียนเต่างอยพัฒนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผลวิจัยพบว่า

1. สภาพและปัญหาเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ด้านความรับผิดชอบของนักเรียนโรงเรียนเต่างอยพัฒนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

1.1 ด้านสภาพเกี่ยวกับวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน พบว่านักเรียนขาดการกำกับดูแลจากครูในการทำกิจกรรมต่างๆ และเมื่อนักเรียนกระทำผิดขาดการยกย่องชมเชย นอกจากนั้นครูยังขาดความรู้ความเข้าใจในแนวทางการพัฒนา การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียนอย่างเป็นระบบ

1.2 ด้านปัญหาเกี่ยวกับวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน มีดังนี้

1.2.1 วินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ประกอบด้วย ด้านการแต่งกาย พบว่า นักเรียนแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่สกปรกและแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ปล่อยชายเสื้อออกนอกกางเกง ใส่เข็มขัดไม่ถูกต้อง ใส รองเท้าและถุงเท้าไม่ถูกต้องและเหยียบส้นรองเท้า สวมใส่เครื่องประดับที่โรงเรียนไม่อนุญาต มาโรงเรียนและด้านการตรงต่อเวลา พบว่านักเรียนมาโรงเรียนสายไม่ทันเวลาเข้าแถวเคารพธงชาติส่งงานไม่ตรงตามเวลา และทำงานไม่เสร็จทันตามกำหนด

1.2.2 วินัยด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ประกอบด้วย การทำความสะอาดห้องเรียนและการทำความสะอาดเขตพื้นที่รับผิดชอบ พบว่า นักเรียนไม่ช่วยเพื่อนทำความสะอาดห้องเรียนและเขตพื้นที่รับผิดชอบ

2. แนวทางการเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียนโรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ในวงรอบที่ 1 ประกอบด้วย การประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน จำนวน 6 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมคำมั่นสัญญา กิจกรรมประกวดนักเรียนต้นแบบ ต.พ.ศ. กิจกรรมเขตพื้นที่รับผิดชอบ กิจกรรมประกวดห้องเรียนสะอาด กิจกรรมเยี่ยมบ้าน และนิเทศติดตาม ในวงรอบที่ 2 ประกอบด้วย 1) การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน จำนวน 2 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมเยี่ยมบ้าน และ 2) การนิเทศติดตาม

3. ผลการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียนโรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า ครูผู้ร่วมวิจัยทุกคนมีความรู้ความเข้าใจ และได้แนวทางการพัฒนาสามารถจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยของนักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อสังคมได้อย่างต่อเนื่องเป็นระบบมากขึ้น และมีทิศทางการดำเนินการไปในทางเดียวกัน ผลการดำเนินกิจกรรมทำให้นักเรียนมีวินัยด้านความรับผิดชอบและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น โดยจำแนกเป็นด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง พบว่า นักเรียนแต่งกายสะอาดถูกต้องของ

โรงเรียน มาทันเวลาเข้าร่วมกิจกรรมเคารพธงชาติ นอกจากนี้นักเรียนยังส่งงาน ที่ได้รับมอบหมายต่างๆ ตรงต่อเวลา และเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ส่วนวินัยด้านความรับผิดชอบต่อสังคม พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้น ชยันหมั่นเพียร ตั้งใจและให้ความร่วมมือในการรักษาความสะอาดห้องเรียนและบริเวณเขตพื้นที่รับผิดชอบทุกวัน โดยไม่ต้องให้ครูบอก เพราะทุกคนถือว่าเป็นหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันที่จะช่วยกันทำให้เสร็จ ส่งผลทำให้บรรยากาศห้องเรียนน่าเรียน และโรงเรียนมีภูมิทัศน์ที่สวยงาม น่าอยู่

ทัศนียา แสนทิพย์ (2559, หน้า 154-155) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาระดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยรวม 6 ด้านในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดทน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง และด้านการรักษาระเบียบใจ เมื่อพิจารณารายด้านปรากฏผลดังนี้

1.1 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ด้านความรับผิดชอบ โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความมีวินัยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยสามอันดับ คือ นักเรียนยินดีที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน รองลงมา นักเรียนทำความสะอาดบริเวณที่ได้รับมอบหมายโดยไม่รอคำสั่งจากครู และเมื่อถึงเวลาเรียนนักเรียนเตรียมอุปกรณ์มาเรียนครบทุกครั้ง

1.2 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความมีวินัยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยสามอันดับ คือ นักเรียนมีความมั่นใจในการกระทำสิ่งใด ๆ ได้ตามลำพัง ก่อนจะทำอะไรนักเรียนจะวางแผนไว้ล่วงหน้า และนักเรียนมักจะทำตามความคิดและการตัดสินใจของตนเองมากกว่าที่จะทำตามความคิดเห็นของผู้อื่น

1.3 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง

จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ด้านความเป็นผู้นำ โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความมีวินัยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยสามอันดับ คือ นักเรียนพึงเหตุผลของผู้ร่วมงาน แล้วนำมาไตร่ตรองก่อนตัดสินใจ รองลงมานักเรียนวางตัวเป็นกลาง เมื่อเพื่อน ๆ มีความขัดแย้งกันทางความคิด และนักเรียนพร้อมที่จะให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่นที่กระทำ โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

1.4 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง

จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ด้านความอดทน โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความมีวินัยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย สามอันดับ คือ นักเรียนสามารถเล่นกีฬาต่อไปได้ เมื่อถูกอีกฝ่ายพุดยั่ว โมโห รองลงมา นักเรียนขยันหมั่น เพียรในการอ่านหนังสือทำงานส่งครูในวิชา ที่ไม่ชอบเพราะกลัวสอบตก และนักเรียนช่วยตนเองจนสุดความสามารถก่อนที่จะขอรบกวนผู้อื่น

1.5 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง

จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ด้านความซื่อสัตย์ โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความมีวินัยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยสามอันดับ คือ เมื่อนักเรียนทำผิดหรือทำของเสียหายนักเรียนจะยอมรับผิด รองลงมา นักเรียนรู้สึกผิดถ้าหยิบของของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต และเมื่อแม่ค้าทอนเงินให้เกิน นักเรียนจะคืนส่วนที่เกินให้กับแม่ค้าถึงแม้เป็นความผิดของแม่ค้าเอง

1.6 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง

จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ด้านการรักษาระเบียบใจ โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความมีวินัยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยสามอันดับ คือ นักเรียนเดินจับมือกันระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงในโรงเรียนถือเป็นเรื่องไม่เหมาะสม รองลงมา การร่วมใช้ชีวิตคู่ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงทำให้ผลการเรียนแยลง และนักเรียนมีความคิดเห็นว่าหญิงไทยควรรักนวลสงวนตัว

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความมีวินัยในตนเอง ปรากฏผลดังนี้

2.1 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ระยอง เขต 1 ปี การศึกษา 2558 ที่มีเพศต่างกันโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.1

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีวินัยในตนเองต่างกัน โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย

2.3 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ระยอง เขต 1 ปี การศึกษา 2558 ที่มีระดับชั้นการศึกษาต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความอดทน และด้านความซื่อสัตย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไป ตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่านักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ระยอง เขต 1 ปี การศึกษา 2558 ที่มีระดับชั้น การศึกษาต่างกัน มีวินัยในตนเองต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของ นักเรียนรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe') ผลปรากฏดังนี้

2.3.1 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านความอดทน แตกต่าง กัน 2 คู่ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งความมีวินัยในตนเองด้านความอดทนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่านักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

2.3.2 ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านความซื่อสัตย์ แตกต่างกัน 1 คู่ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งความมีวินัยในตนเองด้านความ ซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

พรทิพย์ โภกิลรัตน์ (2561, หน้า 154-155) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนามีวินัย นักเรียนในโรงเรียนบ้านหนองแปนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการมีวินัยนักเรียนในโรงเรียนบ้าน

หนองแปน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2 พบว่า 1.1) สภาพของการมีวินัยของนักเรียน ผู้เกี่ยวข้องเห็นว่านักเรียนยังไม่มีระเบียบวินัยเท่าที่ควร โดยเฉพาะที่เห็นชัดเจนคือด้านการแต่งกายที่ยังไม่ถูกระเบียบ การนินทาใส่ร้ายผู้อื่น การไม่สวมถุงเท้า รองเท้านักเรียนมาโรงเรียน ใส่รองเท้าเหยียบส้น การทาสีผม ในด้านการตรงต่อเวลา การมาโรงเรียนสาย การไม่เข้าเรียนตรงเวลา ด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ การไม่รับผิดชอบในการทำงาน การไม่ช่วยเพื่อนทำความสะอาดประจำวัน หลีกเลียงการทำ ความสะอาดบริเวณที่รับผิดชอบ 1.2) ปัญหาเกิดจากทางโรงเรียนได้ดำเนินการเรื่อง ระเบียบวินัยปกติเหมือนกับโรงเรียนทั่วไปแต่ขาดการทำงานที่เป็นระบบ ขาดความร่วมมือ จากบุคลากรอย่างจริงจัง นักเรียนได้รับอิทธิพลจากสื่อต่างๆ การเรียกร้องความสนใจ การเลียนแบบเพื่อน การไม่เห็นความสำคัญของการมีระเบียบวินัย ขาดการแรงจูงใจในการ ปฏิบัติตนให้ถูกระเบียบของโรงเรียน ผู้ปกครองขาดการเอาใจใส่ดูแลบุตรหลานอย่าง ใกล้ชิด

2. แนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียนบ้านหนองแปน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2 ใช้ 3 แนวทาง ได้แก่ การประชุมเชิง ปฏิบัติการ การจัดกิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียน และการนิเทศติดตามผล

3. ผลการพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียนบ้านหนองแปน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2 พบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย มี พฤติกรรมด้านการรักษาระเบียบวินัย ด้านการแต่งกาย การตรงต่อเวลา และความ รับผิดชอบต่อหน้าที่ อยู่ในระดับมาก เป็นไปในทางที่ดีขึ้น ด้านการแต่งกายถูกระเบียบมาก ขึ้น ไม่นินทาใส่ร้ายผู้อื่น การไม่สวมถุงเท้า รองเท้านักเรียนมาโรงเรียน ไม่เหยียบส้น รองเท้า ไม่ทาสีผม ในด้านการตรงต่อเวลา ไม่มาโรงเรียนสาย เข้าเรียนตรงเวลา และด้าน ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความรับผิดชอบในการทำงาน ช่วยเพื่อนทำความสะอาดประจำวัน และทำความสะอาดบริเวณที่รับผิดชอบ สร้างความพึงพอใจให้กับผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องทำให้การพัฒนาวินัยนักเรียนของโรงเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และ ประสิทธิภาพ

2. งานวิจัยของต่างประเทศ

Enciso (2001, p. 56) ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับวินัยนักเรียนอันเป็น การศึกษาทัศนะของนักเรียนและครูในโรงเรียน โดยศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาตอน

ปลายโรงหนึ่ง ซึ่งมีนักเรียนประมาณ 1,700 คน และครู 69 คน โดยพฤติกรรมทางวินัยของนักเรียนที่ศึกษา ได้แก่ การกระทำที่ไม่เหมาะสม และคำพูดที่นักเรียนคนหนึ่งแสดงออกที่ทำให้เกิดผลเสียต่อการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ครูมีแนวความคิดที่ผิดเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาวินัยของนักเรียนเนื่องจากครูมองว่าในการป้องกันหรือแก้ไขโดยใช้วิธีอื่นๆ ไม่ได้ผลแต่วิธีการที่ครูกำหนดขึ้นเพื่อรักษาวินัยในชั้นเรียนจะเป็นวิธีที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการรักษาระเบียบวินัยในโรงเรียน ส่วนนักเรียนเชื่อว่าผู้ปกครองเป็นส่วนสำคัญที่สุดของกระบวนการสร้างวินัย

Zentner (2002, pp. 2312–A) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างระเบียบวินัยของนักเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและระเบียบวินัยของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและระเบียบวินัยของนักเรียน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ และได้กำหนดระเบียบวินัยที่สัมพันธ์กัน ซึ่งจะส่งผลทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดี

Stern (2003, pp. 3382–A) ได้ศึกษาเพื่อกำหนดว่ามีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างปัญหาวินัยนักเรียนในโรงเรียนกับส่วนประกอบของครอบครัวหรือไม่ และศึกษาว่าส่วนประกอบของครอบครัวมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งนำไปสู่การส่งต่อการดำเนินการทางวินัยในโรงเรียนมากขึ้นหรือไม่ กลุ่มประชากรเป้าหมายได้แก่นักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนจริงในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน W.D. Sugg เมืองเบอร์เคินตัน รัฐฟลอริดา จำนวนทั้งสิ้น 289 คน วิธีการศึกษาเกี่ยวข้องกับการออกแบบเชิงบรรยาย ซึ่งใช้บันทึกเอกสารสำคัญพยายามกำหนดว่ามีสหสัมพันธ์ในข้อมูลที่พบหรือไม่ในการศึกษาได้ตรวจสอบนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในส่วนประกอบของครอบครัวที่แตกต่างกัน 2 ส่วนประกอบ คือ ส่วนประกอบทางชีววิทยาและส่วนประกอบทางอื่นที่เป็นทางเลือกการใช้สถิติเชิงบรรยายใช้จากข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้โดยการสืบค้นเอกสารสำคัญที่กรอกไว้ในบันทึกทะเบียนประวัตินักเรียนของโรงเรียน แบบทดสอบโคสแควร์ใช้กำหนดระดับนัยสำคัญ สำหรับสมมติฐานที่เป็นโมฆะทั้ง 2 ข้อ โดยนำระดับนัยสำคัญมาเปรียบเทียบกันเพื่อกำหนดว่าระดับหนึ่งมีนัยสำคัญมากกว่าอีกระดับหนึ่งหรือไม่ ข้อค้นพบที่มีนัยสำคัญมากที่สุดบ่งชี้ว่าเพียงร้อยละ 25 ของจำนวนการส่งต่อทั้งหมดที่ได้รับเท่านั้นมาจากโครงสร้างของครอบครัวทางชีววิทยา ซึ่งมีร้อยละ 46 ของจำนวนประชากรทั้งหมด นอกจากนี้ ข้อค้นพบที่มีนัยสำคัญทางสถิติประชากรหนึ่งบ่งชี้ว่าร้อยละ 75 ของจำนวนการ

ส่งต่อทั้งหมดได้รับร้อยละ 54 ของ จำนวนประชากรทั้งหมด ซึ่งจำแนกไว้ในส่วนประกอบของครอบครัวที่เป็นทางเลือก ข้อค้นพบ เหล่านี้บ่งชี้ว่า กลุ่มทางชีววิทยาได้รับการส่งต่อคิดเฉลี่ย 1-33 รายต่อกลุ่ม และนักเรียนในกลุ่มที่เป็นทางเลือกได้รับการส่งต่อคิดเฉลี่ยร้อยละ 3.5 เมื่อข้อมูลทั้งหมดถูกป้อนเข้าไป โดยใช้แบบทดสอบไคสแควร์หาความแตกต่างแล้ว สมมุติฐานที่เป็นโมฆะก็ถูกปฏิเสธเนื่องจากข้อเท็จจริงที่ว่าระดับนัยสำคัญและค่าที่พบเป็น (1 , N=1011) 44.89 , P=000 ค่าที่มากขนาดนี้ ไม่สามารถจะเกิดขึ้นโดยบังเอิญได้ สารสนเทศนี้มีนัยสำคัญต่อการศึกษาคครอบครัว และจำนวนประชากรโรงเรียนบางจำนวนเพื่อกำหนดว่าการมุ่งเน้นการแทรกแซงที่เป็นไปได้แต่แรกๆ ในปัญหานี้ที่มีศักยภาพนั้น อาจเกิดขึ้นได้ทีเดียว การศึกษาครั้งนี้มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญเนื่องจากข้อเท็จจริงที่ว่า สามารถจะมองเห็นและกล่าวถึงผลกระทบได้ง่ายภายในสถาบันใด ๆ ก็ตาม

สรุปจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่า การพัฒนาให้นักเรียนมีวินัยเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นความรู้คู่ความดี มีวินัยคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้สามารถออกไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้ต้องมีการดำเนินงานที่เป็นระบบและต่อเนื่อง โดยต้องได้รับความร่วมมือกันจากทุกฝ่ายในการปลูกฝังวินัยความดีงามให้แก่เด็กนักเรียนบุคคลที่มีส่วนในการปลูกฝังและพัฒนาวินัยในตนเองให้กับนักเรียนจะเริ่มจากผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ผู้บริหารโรงเรียน โดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีส่วนสำคัญที่ต้องตระหนักถึงความรับผิดชอบ ในหน้าที่ ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีระเบียบวินัยตามที่คาดหวัง ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรให้ความร่วมมือกันดำเนินการปลูกฝังความมีวินัยให้เกิดขึ้นกับนักเรียนด้วยความเอาใจใส่อย่างจริงจังและต่อเนื่องและปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อส่งผลให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ นักเรียนมีความประพฤติที่ดีมีระเบียบวินัยในตนเอง และวินัยทางสังคม ความสามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองทั้งร่างกาย จิตใจอารมณ์ ให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์หรือระเบียบแบบแผนข้อบังคับ โดยไม่ต้องมีการควบคุมจากภายนอกและประพฤติปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายต่อสังคมภายนอกอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โดยสามารถนำผลการวิจัยไปใช้กับผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 เพื่อ

กำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียนของตนเอง และบุคลากรในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ทุกคน ควรนำผลการวิจัยเป็นกรอบการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและยกระดับคุณภาพการศึกษาต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยที่ใช้การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ซึ่งมีลำดับขั้นตอนที่สำคัญประกอบด้วย 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ระยะที่ 2 ศึกษาความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความสำคัญในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ระยะที่ 3 แนวทางในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ระยะที่ 1 การดำเนินการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เพื่อทำการวิเคราะห์ และสังเคราะห์องค์ประกอบวิสัยทัศน์ในตนเองของนักเรียน จากแนวคิดทฤษฎีของนักวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน 10 แหล่ง เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบวิสัยทัศน์ในตนเองของนักเรียน สรุปผลโดยการแจกแจงความถี่จากหลายแหล่งข้อมูล ได้คัดเลือกองค์ประกอบที่มีความถี่สูง โดยใช้เกณฑ์ความถี่ที่ร้อยละ 50 ขึ้นไป จากนั้นยืนยันองค์ประกอบวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมระหว่างองค์ประกอบกับบริบทวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยแบบสอบถามมีค่าความเที่ยงตรง 1.00 ทุกข้อ

ระยะที่ 2 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้วยการสำรวจสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน เพื่อหาช่องว่างระหว่าง

วินัยในตนเองของนักเรียนที่เป็นอยู่จริงและวินัยในตนเองของนักเรียนที่ควรจะเป็น โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการจำเป็นของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 ลักษณะของเครื่องมือ
 - 2.2 การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 199 คน และครู จำนวน 1,840 คน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ประจำปีการศึกษา 2564 รวมทั้งสิ้น 2,039 คน (แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2564 – 2566, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3, 2564, หน้า 42)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ประจำปีการศึกษา 2564 รวมทั้งสิ้น 452 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 132 คน และครู จำนวน 320 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan (วาริ เพ็งสวัสดิ์, 2551, หน้า 191) วิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) มีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ใช้โรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) วิธีการจับสลาก ใช้เกณฑ์ร้อยละ 72 ได้ทั้งสิ้น 132 โรงเรียน

2.2 ผู้บริหารโรงเรียน ผู้วิจัยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งจะได้จำนวนผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 132 คน

2.3 ครู ผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) วิธีการจับสลาก ใช้เกณฑ์ร้อยละ 20 ได้ทั้งสิ้น 320 คน (ครูในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนตามข้อ 2.2) รวมกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียน และครู จำนวนทั้งสิ้น 452 คน

ตาราง 2 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียนและครูที่ใช้ในการวิจัย

ที่	รายชื่อสถานศึกษา	ประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
		ผู้บริหาร	ครู		ผู้บริหาร	ครู	
1	โรงเรียนบ้านกุดเรือคำ	1	26	27	1	5	6
2	โรงเรียนบ้านจำปาดง	1	9	10	-	-	-
3	โรงเรียนบ้านห้วยน้ำเที่ยง	1	9	10	1	2	3
4	โรงเรียนบ้านซำก้อย	1	14	15	1	3	4
5	โรงเรียนบ้านขาม	1	10	11	1	2	3
6	โรงเรียนบ้านวังเวิน	1	14	15	1	3	4
7	โรงเรียนบ้านสงเปือย	1	14	15	1	3	4
8	โรงเรียนบ้านหนองนาแซงโนนงิ้ว	1	6	7	1	1	2
9	โรงเรียนบ้านโคกถาวร	1	5	6	-	-	-
10	โรงเรียนบ้านคอนศรีปะสะแบง	1	4	5	1	1	2
11	โรงเรียนบ้านนาโพธิ์	1	4	5	-	-	-
12	โรงเรียนบ้านคำเจริญ	1	5	6	1	1	2
13	โรงเรียนบ้านคูสะคาม	1	3	4	-	-	-
14	โรงเรียนบ้านหนองปลาหมัดบัวงาม	1	15	16	1	3	4
15	โรงเรียนบ้านโคกแสง	1	8	9	1	1	2
16	โรงเรียนบ้านเดื่อศรีคันไชย	1	11	12	1	2	3
17	โรงเรียนบ้านขุนภูมิ	1	4	5	1	1	2
18	โรงเรียนบ้านยางคำ	1	14	15	1	3	4
19	โรงเรียนบ้านโนนแพง	1	3	4	-	-	-
20	โรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์ตาก	1	15	16	1	3	4
21	โรงเรียนบ้านวังหว้า	1	9	10	1	1	2
22	โรงเรียนบ้านนาอวนน้อย	1	14	15	1	3	4
23	โรงเรียนบ้านโคกกลาง	1	5	6	1	1	2

ตาราง 2 (ต่อ)

ที่	รายชื่อสถานศึกษา	ประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
		ผู้บริหาร	ครู		ผู้บริหาร	ครู	
24	โรงเรียนบ้านโคกสว่าง	1	3	4	-	-	-
25	โรงเรียนท่าศรีโคศลวิทยาคม	1	15	16	1	3	4
26	โรงเรียนบ้านธาตุตาลเดี่ยว	1	9	10	1	2	3
27	โรงเรียนบ้านหนองตากวย	1	9	10	1	2	3
28	โรงเรียนบ้านท่าเยี่ยมโนนคอม	1	5	6	-	-	-
29	โรงเรียนบ้านหนองฮาง	1	10	11	1	2	3
30	โรงเรียนบ้านโนนแต่	1	4	5	1	1	2
31	โรงเรียนบ้านกุดจิก	1	4	5	1	1	2
32	โรงเรียนบ้านหนองขุนน้ำคำ	1	3	4	-	-	-
33	โรงเรียนบ้านหนองม่วง	2	15	17	1	3	4
34	โรงเรียนบ้านดอนมุยหนองแฝก	1	4	5	-	-	-
35	โรงเรียนบ้านกุดเรือ	1	9	10	1	2	3
36	โรงเรียนบ้านหนองแสงคำ	1	6	7	1	1	2
37	โรงเรียนนาซอ	1	14	15	1	3	4
38	โรงเรียนบ้านหนองนาหารฯ	1	15	16	1	3	4
39	โรงเรียนบ้านดอนยานาง	1	4	5	-	-	-
40	โรงเรียนบ้านหินเหิบ	1	9	10	1	2	3
41	โรงเรียนบ้านสุวรรณคีรี	1	16	17	1	3	4
42	โรงเรียนบ้านห้วยโทงคอนสวรรค์	1	6	7	-	-	-
43	โรงเรียนบ้านโพธิ์ชัยแหลมทอง	1	3	4	-	-	-
44	โรงเรียนบ้านปลาหลาย	1	15	16	1	3	4
45	โรงเรียนบ้านนางามเล่า	1	4	5	-	-	-
46	โรงเรียนอนุบาลวานรนิวาสฯ	4	60	64	2	14	16
47	โรงเรียนบ้านวังบง	2	17	19	-	-	-
48	โรงเรียนชุมชนข้าวสูงสวรรค์	2	15	17	1	3	4
49	โรงเรียนบ้านโนนอุดม	1	9	10	1	2	3
50	โรงเรียนบ้านดอนแดง	1	6	7	-	-	-
51	โรงเรียนบ้านแก้ง	1	14	15	1	3	4

ตาราง 2 (ต่อ)

ที่	รายชื่อสถานศึกษา	ประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
		ผู้บริหาร	ครู		ผู้บริหาร	ครู	
52	โรงเรียนบ้านโคกสะอาด	1	5	6	-	-	-
53	โรงเรียนบ้านศรีวิชัย	1	15	16	1	3	4
54	โรงเรียนบ้านห้วยแสง	1	5	6	-	-	-
55	โรงเรียนบ้านห้วยหินลาด	1	17	18	1	4	5
56	โรงเรียนบ้านห้วยหิน	1	17	18	1	4	5
57	โรงเรียนบ้านโนนทับช้าง	1	9	10	-	-	-
58	โรงเรียนบ้านวังเยี่ยม	1	15	16	1	3	4
59	โรงเรียนบ้านโพนสว่าง	1	8	9	1	1	2
60	โรงเรียนบ้านหนองแวง	1	10	11	1	2	3
61	โรงเรียนบ้านโนนเจริญศิลป์	1	6	7	1	1	2
62	โรงเรียนนาบัว	1	6	7	1	1	2
63	โรงเรียนบ้านโคกกองหนองแวง	1	4	5	-	-	-
64	โรงเรียนบ้านนาจารย์	1	14	15	1	3	4
65	โรงเรียนบ้านตาดโตน	1	14	15	1	3	4
66	โรงเรียนบ้านบะป่าคา	1	3	4	-	-	-
67	โรงเรียนบ้านน้ำบูน	1	5	6	1	1	2
68	โรงเรียนบ้านเชียงเพ็ง	1	4	5	-	-	-
69	โรงเรียนบ้านทุ่งโพธิ์	1	16	17	1	4	5
70	โรงเรียนบ้านหนองสนม	1	5	6	-	-	-
71	โรงเรียนบ้านโพนแพง	1	9	10	1	2	3
72	โรงเรียนบ้านโนนชนะสังคัม	1	4	5	1	1	2
73	โรงเรียนบ้านนาคอย	1	4	5	-	-	-
74	โรงเรียนบ้านก้อ	1	9	10	1	2	3
75	โรงเรียนบ้านบะนกทา	1	10	11	1	2	3
76	โรงเรียนนายม	1	3	4	-	-	-
77	โรงเรียนบ้านวังโพน	1	4	5	1	1	2
78	โรงเรียนบ้านอินทร์แปลง	1	16	17	1	4	5
79	โรงเรียนบ้านโคกกองคูสะคาม	1	4	5	-	-	-

ตาราง 2 (ต่อ)

ที่	รายชื่อสถานศึกษา	ประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
		ผู้บริหาร	ครู		ผู้บริหาร	ครู	
80	โรงเรียนอนุบาลคำตากลา	2	9	11	1	2	3
81	โรงเรียนบ้านหนองพอกน้อย	1	10	11	1	2	3
82	โรงเรียนบ้านหนองเหมือดเมือง	1	9	10	1	2	3
83	โรงเรียนบ้านผาคัดดีทรัพย์เจริญ	1	4	5	-	-	-
84	โรงเรียนบ้านแสนสุขสามัคคี	1	6	7	1	1	2
85	โรงเรียนบ้านสันติสุขสระแก้ว	1	9	10	1	2	3
86	โรงเรียนชุมชนพอกใหญ่ฯ	2	18	20	1	4	5
87	โรงเรียนบ้านหนองแสงดงอีปาง	1	15	16	1	3	4
88	โรงเรียนบ้านดอนคำ	1	4	5	-	-	-
89	โรงเรียนบ้านนาแต่	1	10	11	1	2	3
90	โรงเรียนแพดพิทยารัตน์	1	10	11	1	2	3
91	โรงเรียนบ้านตาด	1	9	10	1	2	3
92	โรงเรียนบ้านกุดจาน	1	15	16	-	-	-
93	โรงเรียนบ้านดงบัง	1	9	10	1	2	3
94	โรงเรียนบ้านดงอีต้อย	1	10	11	1	2	3
95	โรงเรียนบ้านหนองบัวลิม	1	16	17	1	3	4
96	โรงเรียนบ้านนาถอน	1	3	4	-	-	-
97	โรงเรียนเพี้ยพิทยาพัฒน์	2	21	23	1	4	5
98	โรงเรียนบ้านทางาม	1	14	15	1	3	4
99	โรงเรียนบ้านดงห้วยเป็ล้อย	1	16	17	1	3	4
100	โรงเรียนนาขาควิทยา	1	4	5	-	-	-
101	โรงเรียนบ้านหนองลาด	1	15	16	1	3	4
102	โรงเรียนบ้านหนองทุ่มฯ	1	15	16	1	3	4
103	โรงเรียนบ้านซอมคู	1	4	5	-	-	-
104	โรงเรียนบ้านขี้เหล็กเหล่าสมบูรณ	1	15	16	1	3	4
105	โรงเรียนบ้านด่านสมบูรณ	1	8	9	-	-	-
106	โรงเรียนชาวสง่าเจริญวิทย์	2	19	21	1	4	5
107	โรงเรียนบ้านดงหม้อทอง	2	27	29	1	5	6

ตาราง 2 (ต่อ)

ที่	รายชื่อสถานศึกษา	ประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
		ผู้บริหาร	ครู		ผู้บริหาร	ครู	
108	โรงเรียนบ้านคำยาง	1	4	5	-	-	-
109	โรงเรียนบ้านดงเหนือ	1	3	4	-	-	-
110	โรงเรียนบ้านดอนแดงคำอ้อ	1	4	5	1	1	2
111	โรงเรียนบ้านท่าช้างเจริญไพศาล	1	6	7	1	1	2
112	โรงเรียนคำปลาพานาทวี	1	5	6	1	1	2
113	โรงเรียนบ้านหนองแอก	1	14	15	1	3	4
114	โรงเรียนบ้านน้ำจั้น	1	3	4	-	-	-
115	โรงเรียนบ้านโนนไทย	1	3	4	1	1	2
116	โรงเรียนบ้านสามแยกพิทักษ์	1	6	7	1	1	2
117	โรงเรียนบ้านโนนสะอาดนาเหมือด	1	15	16	1	3	4
118	โรงเรียนชุมชนนาเตาสุขสวรรค์ฯ	1	9	10	1	2	3
119	โรงเรียนบ้านพุทธรักษา	1	15	16	1	3	4
120	โรงเรียนบ้านคำภูทอง	1	5	6	1	1	2
121	โรงเรียนสร้างแกวอ้างคำค้อ	1	6	7	1	1	2
122	โรงเรียนบ้านลิมบอง	1	5	6	-	-	-
123	โรงเรียนบ่อแกวดงมะไฟฯ	1	15	16	1	3	4
124	โรงเรียนบ้านหว้านสหวิทยา	1	17	18	1	4	5
125	โรงเรียนบ้านสระศรี	1	4	5	-	-	-
126	โรงเรียนบ้านจาร	1	5	6	1	1	2
127	โรงเรียนบ้านดงยาง	1	14	15	1	3	4
128	โรงเรียนอนุบาลบ้านม่วง	3	36	39	1	7	8
129	โรงเรียนประชานาคอกไม้	1	5	6	1	1	2
130	โรงเรียนชุมชนบ้านมาย	1	15	16	1	3	4
131	โรงเรียนนาจานกล้วยน้อย	1	5	6	-	-	-
132	โรงเรียนบ้านหนองบ่อ	1	8	9	1	1	2
133	โรงเรียนบ้านโพธิ์ชัย	1	10	11	1	2	3
134	โรงเรียนบ้านบ่อแดง	1	4	5	-	-	-
135	โรงเรียนบ้านหนองกว้าง	1	15	16	1	3	4

ตาราง 2 (ต่อ)

ที่	รายชื่อสถานศึกษา	ประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
		ผู้บริหาร	ครู		ผู้บริหาร	ครู	
136	โรงเรียนบ้านคำลอดพืง	2	18	20	1	4	5
137	โรงเรียนบ้านนาคุณนาดี	1	6	7	1	1	2
138	โรงเรียนบ้านโนนแสงบง	1	5	6	-	-	-
139	โรงเรียนชุมชนบ้านห้วยหลัว	1	16	17	1	3	4
140	โรงเรียนบ้านห้วยทราย	1	15	16	1	2	3
141	โรงเรียนบ้านเหล่าผักไล่	1	16	17	1	3	4
142	โรงเรียนบ้านท่ากอน	1	10	11	-	-	-
143	โรงเรียนบ้านดอนแดง	1	9	10	1	1	2
144	โรงเรียนบ้านท่าควาย	1	8	9	1	1	2
145	โรงเรียนบ้านนาหวาย	1	4	5	1	1	2
146	โรงเรียนบ้านโพนกอ	1	3	4	-	-	-
147	โรงเรียนบ้านโนนสวรรค์	1	15	16	1	3	4
148	โรงเรียนบ้านสงเปือย	1	10	11	1	2	3
149	โรงเรียนบ้านนาเกาะทาด	1	14	15	1	3	4
150	โรงเรียนบ้านนาฮี	1	9	10	1	2	3
151	โรงเรียนบ้านบะหวา	1	15	16	1	3	4
152	โรงเรียนบ้านบะยาว	1	8	9	1	1	2
153	โรงเรียนบ้านวังม่วง	1	5	6	-	-	-
154	โรงเรียนบ้านเม่นน้อย	1	2	3	-	-	-
155	โรงเรียนบ้านดงสาร	1	15	16	1	3	4
156	โรงเรียนบ้านเสาวัด	1	9	10	1	2	3
157	โรงเรียนบ้านท่าแร่	1	4	5	-	-	-
158	โรงเรียนบ้านดงเสียว	1	14	15	1	2	3
159	โรงเรียนบ้านดงมะกุ่ม	1	2	3	-	-	-
160	โรงเรียนชุมชนบ้านโพนงาม	2	15	17	1	3	4
161	โรงเรียนชุมชนบ้านกลางนาโน	1	18	19	1	3	4
162	โรงเรียนบ้านแพงน้อย	-	1	1	-	-	-
163	โรงเรียนบ้านคึม	1	9	10	1	2	3

ตาราง 2 (ต่อ)

ที่	รายชื่อสถานศึกษา	ประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
		ผู้บริหาร	ครู		ผู้บริหาร	ครู	
164	โรงเรียนบ้านเข็ม	1	16	17	1	3	4
165	โรงเรียนบ้านแพงใหญ่	1	10	11	1	2	3
166	โรงเรียนบ้านขาวแปง	1	9	10	1	2	3
167	โรงเรียนบ้านกุดจอกน้อย	1	3	4	-	-	-
168	โรงเรียนบ้านโคกไม้ล้ม	1	6	7	1	1	2
169	โรงเรียนบ้านวาใหญ่	1	15	16	1	3	4
170	โรงเรียนบ้านวาน้อย	1	5	6	1	1	2
171	โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง	1	15	16	-	-	-
172	โรงเรียนบ้านกุดจอก	-	1	1	-	-	-
173	โรงเรียนบ้านหนองสามขา	1	4	5	1	1	2
174	โรงเรียนบ้านถ้ำเต่า	1	11	12	1	2	3
175	โรงเรียนบ้านนาดอกไม้	1	15	16	1	2	3
176	โรงเรียนบ้านหนองฝือ	1	6	7	1	1	2
177	โรงเรียนบ้านดอนทอย	1	6	7	1	1	2
178	โรงเรียนบ้านนายอ	1	4	5	-	-	-
179	โรงเรียนบ้านหนองตาไก่	1	1	2	-	-	-
180	โรงเรียนบ้านดอนแดงเม่นใหญ่	1	15	16	1	3	4
181	โรงเรียนบ้านอากาศ	4	63	67	2	14	16
182	โรงเรียนบ้านนาเมือง	1	15	16	1	2	3
รวม		199	1,840	2,039	132	320	452

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินความต้องการจำเป็น ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ Likert เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยประเมินจากองค์ประกอบวินัยในตนเองของนักเรียน 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความอดทน 2) ความรับผิดชอบ 3) การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา 4) ความเชื่อมั่นในตนเอง 5) ความมีภาวะผู้นำ และ 6) ความตรงต่อเวลา จำนวน 30 ข้อเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง มีพฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีพฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีพฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีพฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีพฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด หลักการ และวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert

2. ร่างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดการศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 จากองค์ประกอบวินัยในตนเองของนักเรียน 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความอดทน 2) ความรับผิดชอบ 3) การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา 4) ความเชื่อมั่นในตนเอง 5) ความมีภาวะผู้นำ 6) ความตรงต่อเวลา

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

4. การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปขอรับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามโดยการตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไขสำนวนภาษาที่ใช้ตลอดจนตรวจสอบเนื้อหาให้ครอบคลุม เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็นและให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

เสร็จแล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) พิจารณาถึงคุณภาพของแบบสอบถาม ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยแบบสอบถามมีค่าความเที่ยงตรง 1.00 และได้กำหนดคุณสมบัติ ของผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ดังนี้

4.1 อาจารย์ผู้สอน ทางการบริหารการศึกษา ที่มีตำแหน่งวิชาการ ตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก และมีประสบการณ์ในด้านการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน

4.2 ผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ มีคุณวุฒิ ระดับปริญญาโทด้านการบริหารการศึกษา และมีประสบการณ์บริหารไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

4.3 ครูผู้สอน ที่มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ มีคุณวุฒิ ระดับปริญญาโททางด้านการบริหารการศึกษาและมีประสบการณ์การสอน ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจอีกครั้งหนึ่ง

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน

7. นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของ (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 111)

โดยได้ค่าความเชื่อมั่นในส่วนของสภาพที่เป็นจริงเท่ากับ 0.98 และค่าความเชื่อมั่นของสภาพที่ควรจะเป็นเท่ากับ 0.98

8. นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามโดยใช้ Item total Correlation แบบ Pearson (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 99) โดยได้ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.68–0.89

9. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุง และได้ฉบับสมบูรณ์ที่ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ถึงผู้บริหารโรงเรียน และครู ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ประจำปีการศึกษา 2564 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขออนุญาตเข้าร่วมข้อมูลจาก ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัย ติดต่อประสานงานกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งนัดหมายวัน เวลา สถานที่ในการเก็บข้อมูล

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โรงเรียนที่อยู่ไกลไม่สะดวกในการเดินทางไปส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง ผู้วิจัยก็จะจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และการใช้ Google Form เพื่อสร้างแบบสอบถาม Online ส่วนโรงเรียนที่อยู่ใกล้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยได้เข้าพบปะ และชี้แจงข้อมูลในแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างทราบวัตถุประสงค์และขอความอนุเคราะห์ให้ตอบแบบสอบถาม

4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ จากนั้นนำแบบสอบถามไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วยค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) มีระดับผลการดำเนินงานโดยยึดเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 82)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง มีค่าสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง มีค่าสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง มีค่าสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง มีค่าสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง มีค่าสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. จัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นโดยใช้วิธีการหาค่าผลต่างระหว่างสภาพที่ควรจะเป็น (I) กับสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (D) ทำการวิเคราะห์ดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) ที่

ปรับปรุงโดยนางลักษณ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวาณิช ซึ่งมีสูตรดังนี้ (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558, หน้า 18)

$$PNI_{\text{modified}} = (I-D) / D$$

เมื่อ PNI หมายถึง ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index)

I (Importance) หมายถึง ระดับความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้น หรือค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น

D (Degree of success) หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง

4. เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพิจารณาค่า PNI_{modified} ที่มีค่าสูงสุด 3 ลำดับแรกขององค์ประกอบวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 เพื่อใช้เป็นประเด็นในการหาแนวทางการพัฒนาต่อไป

ระยะที่ 3 แนวทางในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

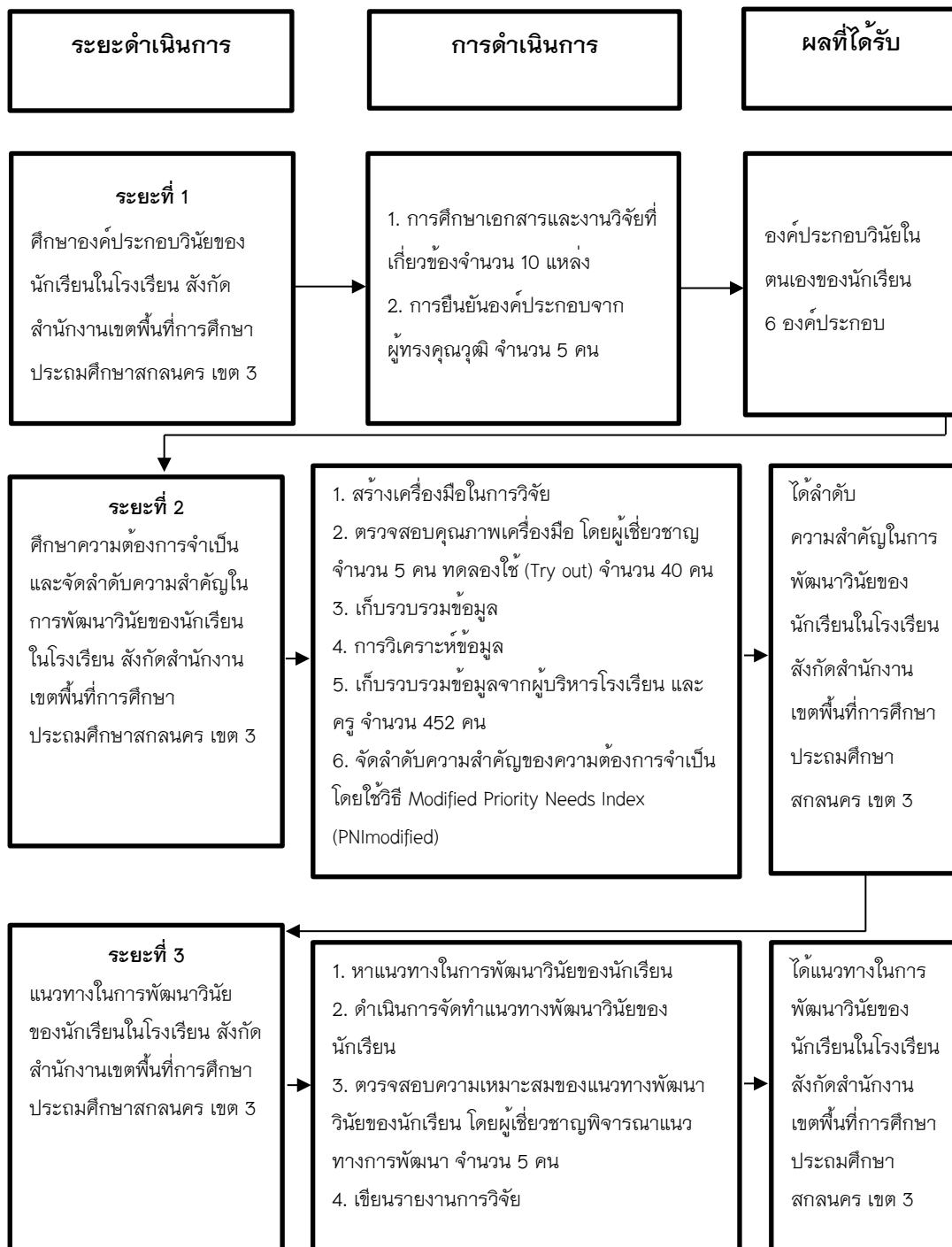
เมื่อได้สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 แล้วจากนั้นจัดเรียงลำดับความสำคัญ ตามระยะที่ 2 โดยผู้วิจัยได้หาแนวทางในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ซึ่งนำผลการศึกษาจากระยะที่ 2 เลือกประเด็นที่ค่าดัชนี PNI_{modified} ที่มีค่าสูงสุด 3 ลำดับแรก จากองค์ประกอบวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่ 1) ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา 2) ด้านความรับผิดชอบ 3) ด้านความตรงต่อเวลา โดยกำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน จัดทำเป็นแบบสอบถาม แล้วนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาแนวทางพัฒนาและให้ข้อเสนอแนะ

ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแนวทางพัฒนา จำนวน 5 คน มีคุณสมบัติ ดังนี้

1. อาจารย์ผู้สอน ทางการบริหารการศึกษา มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก และมีประสบการณ์ในด้านการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน
2. ผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ มีคุณวุฒิระดับปริญญาโทด้านการบริหารการศึกษา และมีประสบการณ์บริหารไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

3. ครูผู้สอน ที่มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ และมีประสบการณ์การสอน ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ดังภาพประกอบ ดังนี้

ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ตาราง 3 ปฏิทินการดำเนินการวิจัย

ระยะของการวิจัย	วิธีการดำเนินการวิจัย	ผู้ให้ข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล	เวลาที่ดำเนินการ	ผลที่ได้รับ
ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	1. สังเคราะห์องค์ประกอบวินัยในตนเองของนักเรียน จากแนวคิด ทฤษฎีของนักวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน 10 แห่ง ตามแนวคิดและงานวิจัยของนักวิจัย และนักวิชาการ 2. ยืนยันองค์ประกอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน	1. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2. ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน	1. วิเคราะห์ และสังเคราะห์องค์ประกอบ 2. หาค่าความสอดคล้อง	- พฤษภาคม 2564 ถึง กรกฎาคม 2564	องค์ประกอบวินัยในตนเองของนักเรียน 6 องค์ประกอบ
ระยะที่ 2 ศึกษาความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความสำคัญในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	1. สร้างเครื่องมือในการวิจัย 2. ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ/ทดลองใช้ 3. เก็บรวบรวมข้อมูล 4. การวิเคราะห์ข้อมูล 5. เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน และครู จำนวน 452 คน 6. จัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นโดยใช้วิธี Modified Priority Needs Index (PNImodified)	1. ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน 2. ผู้บริหารโรงเรียนและครู ทดลองใช้ (Try out) จำนวน 40 คน 3. ผู้บริหารโรงเรียนและครู จำนวน 452 คน	1. หาค่าความสอดคล้อง 2. ค่าความเชื่อมั่น 3. ค่าอำนาจจำแนก 4. โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS	- สิงหาคม 2564 - กันยายน 2564 ถึง พฤศจิกายน 2564 - ธันวาคม 2564 ถึง กุมภาพันธ์ 2565	ได้ลำดับความสำคัญในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
ระยะที่ 3 แนวทางในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	1. หาแนวทางในการพัฒนาวินัยของนักเรียน 2. ดำเนินการจัดทำแนวทางพัฒนาวินัยของนักเรียน 3. ตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางพัฒนาวินัยของนักเรียน 4. เขียนรายงานการวิจัย	- ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแนวทางการพัฒนา จำนวน 5 คน	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D). จัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นโดยใช้วิธี Modified Priority Needs Index $PNImodified = (I-D) / D$	- มีนาคม 2565 ถึง เมษายน 2565	ได้แนวทางในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีความมุ่งหมาย 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 2) เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 3) เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 4) เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ (Documentary Research) องค์ประกอบวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นจริง และสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความสำคัญในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ (Documentary Research)

องค์ประกอบวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3

องค์ประกอบวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 ในครั้งนี้ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้องค์ประกอบและตัวบ่งชี้วินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 พบว่ากรอบแนวคิดวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 มี 6 องค์ประกอบ 30 พฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้ 1) ความอดทน มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 1.1) ความสามารถอดทนต่อความยากลำบากทั้งทางร่างกายและจิตใจ 1.2) ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งที่มากระทบที่เป็นอุปสรรค 1.3) ไม่ท้อถอยหรือยอมแพ้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย 1.4) การระงับอารมณ์ความรู้สึก และ 1.5) การมีจิตที่เข้มแข็ง 2) ความรับผิดชอบ มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 2.1) มีความตั้งใจทำงานอย่างมุ่งมั่น 2.2) เอาใจใส่ในงานที่ทำ 2.3) มีความละเอียดรอบคอบในการวางแผนการทำงาน 2.4) พัฒนางานให้ดียิ่งขึ้นสม่ำเสมอ และ 2.5) ยอมรับผิดชอบผลของหน้าที่การงานที่ตนเองกระทำทั้งดีไม่ดี 3) การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 3.1) การปฏิบัติตามของนักเรียนตามกฎของโรงเรียน 3.2) การตรงต่อเวลา 3.3) การเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ 3.4) การมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ และ 3.5) มีมารยาทในขณะที่ครูทำการสอน 4) ความเชื่อมั่นในตนเอง มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 4.1) มีความกล้าหาญกล้าแสดงออกทั้งในด้านความคิด และการกระทำ 4.2) อาศัยความรู้รวมทั้งประสบการณ์มีความตั้งใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง 4.3) ไม่หวั่นวิตกต่อสิ่งที่เป็นอุปสรรค 4.4) ยอมรับความผิดของตนและเรียนรู้จากความผิดนั้น และ 4.5) การเคารพและเห็นคุณค่าในตนเอง 5) ความมีภาวะผู้นำ มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 5.1) ได้รับการยอมรับ การยกย่อง การไว้วางใจให้เป็นผู้นำ 5.2) มีความรู้ความสามารถ 5.3) เป็นที่เคารพของบุคคลอื่น 5.4) มีความสามารถในการตัดสินใจที่ดี และ 5.5) ผู้ที่สามารถมีอิทธิพลเหนือคนอื่น และ 6) ความตรงต่อเวลา มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 6.1) ปฏิบัติตามกำหนดเวลา 6.2) ความตรงต่อเวลาต่อตนเอง 6.3) ความตรงต่อเวลาเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น 6.4) การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามกำหนดเวลา และ 6.5) การเข้าเรียนตรงตามตารางเรียนที่กำหนด

ตาราง 4 แบบสรุปลักษณะการหาความสอดคล้องการยืนยันองค์ประกอบวินัยของนักเรียนใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้	IOC
1. ด้านความ อดทน	ความสามารถอดทนต่อความ ยากลำบากทั้งทางร่างกายและ จิตใจ ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งที่มา กระทบที่เป็นอุปสรรค ไม่ ท้อถอยหรือยอมแพ้เพื่อให้ บรรลุเป้าหมาย	1.1) ความสามารถอดทนต่อความ ยากลำบากทั้งทางร่างกายและจิตใจ	1.00
		1.2) ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งที่มากระทบที่เป็น อุปสรรค	1.00
		1.3) ไม่ท้อถอยหรือยอมแพ้เพื่อให้บรรลุ เป้าหมาย	1.00
		1.4) การระงับอารมณ์ความรู้สึก	1.00
		1.5) การมีจิตที่เข้มแข็ง	1.00
2. ความเชื่อมั่น ในตนเอง	การที่บุคคลมีความตั้งใจทำงาน อย่างมุ่งมั่น เอาใจใส่ในงานที่ทำ มีความละเอียด รอบคอบในการ วางแผนการทำงาน และพัฒนา งานให้ดียิ่งขึ้นสม่ำเสมอ เพื่อให้ สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้	2.1) มีความตั้งใจทำงานอย่างมุ่งมั่น	1.00
		2.2) เอาใจใส่ในงานที่ทำ	1.00
		2.3) มีความละเอียด รอบคอบในการวาง แผนการทำงาน	1.00
		2.4) พัฒนางานให้ดียิ่งขึ้นสม่ำเสมอ	1.00
		2.5) ยอมรับผิดชอบผลของหน้าที่การ งานที่ตนเองกระทำทั้งดีไม่ดี	1.00
3. ด้านการ ปฏิบัติตาม กฎระเบียบของ สถานศึกษา	การปฏิบัติตนที่บุคคลสามารถ ปฏิบัติตามกฎระเบียบของ สถานศึกษาที่ตกลงกันได้ การปฏิบัติตนของนักเรียนตาม กฎของโรงเรียน การตรงต่อ เวลา การเชื่อฟังคำสั่งสอนของ ผู้ใหญ่ การมีสัมมาคารวะต่อ ผู้ใหญ่ การมีมารยาทในขณะที่ ครูทำการสอน	3.1) การปฏิบัติตนของนักเรียนตามกฎ ของโรงเรียน	1.00
		3.2) การตรงต่อเวลา	1.00
		3.3) การเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่	1.00
		3.4) การมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่	1.00
		3.5) มีมารยาทในขณะที่ครูทำการสอน	1.00

ตาราง 4 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้	IOC
4. ด้านความ เชื่อมั่นใน ตนเอง	บุคลิกของบุคคล มีความกล้า หาญกล้าแสดงออกทั้งในด้าน ความคิด และการกระทำซึ่ง อาศัยความรู้ รวมทั้ง ประสบการณ์มีความตั้งใจใน การทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้ บรรลุเป้าหมายไม่ว่าจะวิตกต่อ สิ่งที่เป็นอุปสรรค	4.1) มีความกล้าหาญกล้าแสดงออกทั้งใน ด้านความคิด และการกระทำ	1.00
		4.2) อาศัยความรู้ รวมทั้งประสบการณ์มี ความตั้งใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	1.00
		4.3) ไม่วินิจฉัยต่อสิ่งที่เป็นอุปสรรค	1.00
		4.4) ยอมรับความผิดของตนและเรียนรู้ จากความผิดนั้น	1.00
		4.5) การเคารพและเห็นคุณค่าในตนเอง	1.00
5. ความมี ภาวะผู้นำ	บุคคลที่ได้รับการยอมรับ การ ยกย่อง การไว้วางใจให้เป็นผู้นำ จากบุคคลอื่น เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ เป็นที่เคารพของ บุคคล เพื่อการดำเนินกิจกรรม ต่าง ๆ ให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ กำหนดไว้	5.1) ได้รับการยอมรับ การยกย่อง การ ไว้วางใจให้เป็นผู้นำ	1.00
		5.2) มีความรู้ความสามารถ	1.00
		5.3) เป็นที่เคารพของบุคคลอื่น	1.00
		5.4) มีความสามารถในการตัดสินใจที่ดี	1.00
		5.5) ผู้ที่สามารถมีอิทธิพลเหนือคนอื่น	1.00
6. ความตรง ต่อเวลา	บุคคลที่ถือตามกำหนดเวลา สำหรับการทำกิจกรรมต่างๆ ทั้ง ที่ต่อตนเองและที่เกี่ยวข้องกับ บุคคลอื่น	6.1) ปฏิบัติตามกำหนดเวลา	1.00
		6.2) ความตรงต่อเวลาต่อตนเอง	1.00
		6.3) ความตรงต่อเวลาเกี่ยวข้องกับ บุคคลอื่น	1.00
		6.4) การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย เสร็จตามกำหนดเวลา	1.00
		6.5) การเข้าเรียนตรงตามตารางเรียนที่ กำหนด	1.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นจริง และสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัย
ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่ (n=452)	ร้อยละ
1 เพศ		
ชาย	194	42.90
หญิง	258	57.10
รวม	452	100.00
2 อายุ		
20-30 ปี	57	12.60
31-40 ปี	103	22.80
41-50 ปี	121	26.80
51 ปีขึ้นไป	171	37.80
รวม	452	100.00
3 การศึกษา		
ปริญญาตรี	167	36.90
ปริญญาโท	281	62.20
ปริญญาเอก	4	0.90
รวม	452	100.00
4 ตำแหน่งในการทำงาน		
สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่ (n=452)	ร้อยละ
ผู้บริหารโรงเรียน	132	29.20
ครู	320	70.80
รวม	452	100.00
4 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
ประสบการณ์ 1-5 ปี	71	15.70
ประสบการณ์ 6-10 ปี	95	21.00
ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี	286	63.30
รวม	452	100.00

จากตาราง 5 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียนและครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 จำนวน 452 คน จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งในการทำงาน ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ซึ่งนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 57.10) มีอายุระหว่าง 51 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 37.80) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท (ร้อยละ 62.20) มีตำแหน่งในการทำงานครู (ร้อยละ 70.80) และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปี (ร้อยละ 63.30)

ตาราง 6 ผลการประเมินความต้อการจำเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ลำดับ ที่	องค์ประกอบ	สภาพที่ควรจะเป็น			สภาพที่เป็นจริง			PNI	ลำดับ
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
องค์ประกอบที่ 1 ด้านความอดทน									
1	ความสามารถอดทนต่อความ ยากลำบากทั้งทางร่างกายและจิตใจ	4.34	0.77	มาก	3.61	0.84	มาก	0.20	1
2	ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งที่มีผลกระทบที่เป็น อุปสรรค	4.08	0.78	มาก	3.56	0.82	มาก	0.15	4
3	ไม่ทอดทิ้งหรือยอมแพ้เพื่อให้บรรลุ เป้าหมาย	4.40	0.77	มาก	3.66	0.82	มาก	0.20	2
4	การระงับอารมณ์ความรู้สึก	4.38	0.79	มาก	3.76	0.85	มาก	0.16	3
5	การมีจิตที่เข้มแข็ง	4.44	0.73	มาก	3.92	0.73	มาก	0.13	5
	ค่าเฉลี่ย	4.32	0.77	มาก	3.70	0.81	มาก	0.17	
องค์ประกอบที่ 2 ด้านความรับผิดชอบ									
6	มีความตั้งใจทำงานอย่างมุ่งมั่น	4.52	0.69	มากที่สุด	2.82	0.92	ปาน กลาง	0.60	2
7	เอาใจใส่ในงานที่ทำ	4.57	0.65	มากที่สุด	2.78	0.82	ปาน กลาง	0.64	1
8	มีความละเอียด รอบคอบในการวาง แผนการทำงาน	4.47	0.72	มาก	3.18	0.94	ปาน กลาง	0.41	3

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับ ที่	องค์ประกอบ	สภาพที่ควรจะเป็น			สภาพที่เป็นจริง			PNI	ลำดับ
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
9	พัฒนางานให้ดียิ่งขึ้นสม่ำเสมอ	4.47	0.73	มาก	3.74	0.91	มาก	0.20	5
10	ยอมรับผิดชอบผลของหน้าที่ การงานที่ตนเองกระทำทั้งดี ไม่ดี	4.46	0.75	มาก	3.70	0.83	มาก	0.21	4
ค่าเฉลี่ย		4.50	0.71	มากที่สุด	3.23	0.95	ปานกลาง	0.41	
องค์ประกอบที่ 3 ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา									
11	การปฏิบัติตามของนักเรียนตาม กฎของโรงเรียน	4.54	0.66	มากที่สุด	3.14	0.82	ปานกลาง	0.45	3
12	การตรงต่อเวลา	4.58	0.63	มากที่สุด	3.73	0.84	มาก	0.23	5
13	การเชื่อฟังคำสั่งสอนของ ผู้ใหญ่	4.59	0.60	มากที่สุด	3.24	0.76	ปานกลาง	0.42	4
14	การมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่	4.63	0.67	มากที่สุด	3.06	1.10	ปานกลาง	0.51	2
15	มีมารยาทในขณะที่ครูทำการ สอน	4.61	0.68	มากที่สุด	2.73	0.84	ปานกลาง	0.69	1
ค่าเฉลี่ย		4.59	0.65	มากที่สุด	3.18	0.87	ปานกลาง	0.46	
องค์ประกอบที่ 4 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง									
16	มีความกล้าหาญกล้า แสดงออกทั้งในด้านความคิด และการกระทำ	4.49	0.74	มาก	3.75	0.80	มาก	0.20	3
17	อาศัยความรู้ รวบรวมทั้ง ประสบการณ์มีความตั้งใจใน การทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	4.48	0.73	มาก	3.04	0.78	ปานกลาง	0.47	1
18	ไม่หวั่นวิตกต่อสิ่งที่ อุปสรรค	4.43	0.79	มาก	3.66	0.81	มาก	0.21	2
19	ยอมรับความผิดของตนและ เรียนรู้จากความผิดนั้น	4.30	0.66	มาก	3.71	0.80	มาก	0.16	4

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับ ที่	องค์ประกอบ	สภาพที่ควรจะเป็น			สภาพที่เป็นจริง			PNI	ลำดับ
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
20	การความเคารพและเห็น คุณค่าในตนเอง	4.49	0.76	มาก	4.02	0.73	มาก	0.12	5
ค่าเฉลี่ย		4.44	0.74	มาก	3.64	0.78	มาก	0.23	
องค์ประกอบที่ 5 ด้านความมีภาวะผู้นำ									
21	ได้รับการยอมรับ การยกย่อง การไว้วางใจให้เป็นผู้นำ	4.24	0.71	มาก	3.67	0.76	มาก	0.16	4
22	มีความรู้ความสามารถ	4.46	0.74	มาก	3.79	0.81	มาก	0.18	3
23	เป็นที่เคารพของบุคคลอื่น	4.20	0.69	มาก	3.50	1.04	มาก	0.20	2
24	มีความสามารถในการตัดสินใจ ที่ดี	4.38	0.78	มาก	3.44	1.01	ปาน กลาง	0.27	1
25	ผู้ที่สามารถมีอิทธิพลเหนือคน อื่น	3.74	0.96	มาก	3.27	1.01	ปาน กลาง	0.14	5
ค่าเฉลี่ย		4.20	0.78	มาก	3.53	0.93	มาก	0.19	
องค์ประกอบที่ 6 ด้านความตรงต่อเวลา									
26	ปฏิบัติตามกำหนดเวลา	4.57	0.73	มาก ที่สุด	3.47	1.09	ปาน กลาง	0.32	3
27	ความตรงต่อเวลาของตนเอง	4.52	.070	มาก ที่สุด	3.12	0.86	ปาน กลาง	0.45	2
28	ความตรงต่อเวลาเกี่ยวข้องกับ บุคคลอื่น	4.33	0.70	มาก	3.76	0.83	มาก	0.15	4
29	การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย เสร็จตามกำหนดเวลา	4.55	0.70	มาก ที่สุด	2.78	1.11	ปาน กลาง	0.64	1
30	การเข้าเรียนตรงตามตารางเรียน ที่กำหนด	4.63	0.59	มาก ที่สุด	4.06	0.68	มาก	0.14	5
ค่าเฉลี่ย		4.52	0.56	มาก ที่สุด	3.44	0.91	มาก	0.34	
รวมค่าเฉลี่ย		4.43	0.70	มาก	3.45	0.88	ปาน กลาง	0.30	

จากตาราง 6 เมื่อพิจารณาสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมพบว่าสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.70) ส่วนสภาพที่เป็นจริง โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 0.88) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) พบว่าโดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีค่าเท่ากับ 0.30 หากพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่า

องค์ประกอบที่ 1 ด้านความอดทน สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.77) ส่วนสภาพที่เป็นจริง โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.81) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความอดทนมีค่าเท่ากับ 0.17 และเมื่อจัดลำดับความสำคัญในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความอดทนพบว่ามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในเรื่องความสามารถอดทนต่อความยากลำบากทั้งทางร่างกายและจิตใจ มากที่สุด (PNI_{modified} = 0.20)

องค์ประกอบที่ 2 ด้านความรับผิดชอบ สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.71) ส่วนสภาพที่เป็นจริง โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 0.95) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความรับผิดชอบ มีค่าเท่ากับ 0.41 และเมื่อจัดลำดับความสำคัญในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความรับผิดชอบ พบว่ามีความ

ต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในเรื่อง เอาใจใส่ในงานที่ทำ มากที่สุด

(PNI_{modified} = 0.64)

องค์ประกอบที่ 3 ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.59, S.D. = 0.65) ส่วนสภาพที่เป็นจริง โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.18, S.D. = 0.87) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา มีค่าเท่ากับ 0.46 และเมื่อจัดลำดับความสำคัญของการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา พบว่ามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในเรื่อง มีมารยาทในขณะที่ครูทำการสอน มากที่สุด (PNI_{modified} = 0.69)

องค์ประกอบที่ 4 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.44, S.D. = 0.74) ส่วนสภาพที่เป็นจริง โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.64, S.D. = 0.78) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าเท่ากับ 0.23 และเมื่อจัดลำดับความสำคัญของการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง พบว่ามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในเรื่อง อาศัยความรู้รวมทั้งประสบการณ์มีความตั้งใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มากที่สุด (PNI_{modified} = 0.47)

องค์ประกอบที่ 5 ด้านความมีภาวะผู้นำ สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.20, S.D. = 0.78) ส่วนสภาพที่เป็นจริง โดยภาพรวม

พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.93) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความมีภาวะผู้นำ มีค่าเท่ากับ 0.19 และเมื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความมีภาวะผู้นำ พบว่ามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในเรื่อง มีความสามารถในการตัดสินใจที่ดี มากที่สุด (PNI_{modified} = 0.27)

องค์ประกอบที่ 6 ด้านความตรงต่อเวลา สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.56) ส่วนสภาพที่เป็นจริง โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 0.88) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความตรงต่อเวลา มีค่าเท่ากับ 0.34 และเมื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความตรงต่อเวลา พบว่ามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในเรื่อง การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามกำหนดเวลา มากที่สุด (PNI_{modified} = 0.64)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความสำคัญในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ตาราง 7 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

องค์ประกอบ	สภาพที่ควรจะเป็น			สภาพที่เป็นจริง			PNI	ลำดับ	ด้านที่นำไปพัฒนา
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ			
ด้านความอดทน	4.32	0.77	มาก	3.70	0.81	มาก	0.17	6	
ด้านความรับผิดชอบ	4.50	0.71	มากที่สุด	3.23	0.95	ปานกลาง	0.41	2	✓
ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา	4.59	0.65	มากที่สุด	3.18	0.87	ปานกลาง	0.46	1	✓
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	4.44	0.74	มาก	3.64	0.78	มาก	0.23	4	
ด้านความมีภาวะผู้นำ	4.20	0.78	มาก	3.53	0.93	มาก	0.19	5	
ด้านความตรงต่อเวลา	4.52	0.56	มากที่สุด	3.44	0.91	มาก	0.34	3	✓
รวมค่าเฉลี่ย	4.43	0.70	มาก	3.45	0.88	ปานกลาง	0.30		

จากตาราง 7 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยสภาพที่ควรจะเป็นภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.43, S.D.= 0.70) ส่วนสภาพที่เป็นจริง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.45, S.D.= 0.88) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับของความสำคัญต่อการจำเป็น (PNI_{modified}) พบว่าโดยภาพรวมของความจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีค่าเท่ากับ 0.30 หากพิจารณาในรายละเอียด จะพบว่าการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา เป็นลำดับแรก (PNI_{modified} = 0.46) รองลงมาคือ ด้านความรับผิดชอบ (PNI_{modified}= 0.41) และด้านความตรงต่อเวลา (PNI_{modified} = 0.34) เพราะฉะนั้นด้านที่ต้องนำไปหาแนวทางการพัฒนา 3 ลำดับแรกคือ ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา ด้านความรับผิดชอบ และด้านความตรงต่อเวลา

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผู้วิจัยหาแนวทางการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน ผลการวิจัยสรุปเป็นตารางดังนี้

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

องค์ประกอบ	วินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	ลำดับ	สรุปผล
1. ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ของสถานศึกษา	1. ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของ สถานศึกษา	1	ควรพัฒนา
2. ด้านความรับผิดชอบ	2. ด้านความรับผิดชอบ	2	ควรพัฒนา
3. ด้านความตรงต่อเวลา	3. ด้านความตรงต่อเวลา	3	ควรพัฒนา

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 เมื่อจัดลำดับความสำคัญในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า 1) ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา 2) ด้านความรับผิดชอบ และ 3) ด้านความตรงต่อเวลา เป็นประเด็นที่ควรหาแนวทางในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ดังกล่าวไปหาแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยนำเสนอแนวทางต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาเชิงเนื้อหา หลังจากนั้นนำแบบสอบถามแนวทางในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน ไปเก็บข้อมูลเพื่อยืนยัน

แนวทางจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วยอาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน
ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน และครูผู้สอน จำนวน 3 คน

ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

จากการใช้แบบสอบถามอาจารย์มหาวิทยาลัย ผู้บริหารโรงเรียน และครู
สามารถที่จะสรุปข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีดังนี้

1) อาจารย์มหาวิทยาลัย ได้ให้ข้อมูลว่า 1.1) ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ
ของสถานศึกษา ครูและผู้บริหารควรเน้นย้ำให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน
อย่างเคร่งครัดและควรมีบทลงโทษที่ชัดเจนสำหรับผู้ที่ทำผิดโดยคำนึงถึงความ
ถูกต้องและยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม ส่วนนักเรียนที่ทำความดีก็ควรได้รับการยกย่อง
เชิดชูเพื่อที่จะเป็นตัวอย่างที่ดี โดยครูควรปลูกฝังความมีระเบียบวินัยของนักเรียนไม่ว่าจะ
เป็นในเวลาเรียนหรือนอกเวลาเรียน ส่วนผู้บริหารก็จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนา
ความมีระเบียบวินัยของผู้เรียนผ่านกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ 1.2) ด้านความรับผิดชอบ
ครูควรฝึกให้นักเรียนรู้จักความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของนักเรียนไม่ว่าจะเป็นความ
รับผิดชอบต่องานของตนเอง เพื่อน ผู้สอนและโรงเรียน โดยอาจจะมีการทำสมุดบันทึกการ
ทำกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียน หรืองานที่ครูมอบหมายให้ทำครูก็ต้องทำการติดตามงาน
ที่นักเรียนทำมาส่งอยู่เสมอส่วนผู้บริหารควรเน้นย้ำเรื่องความรับผิดชอบของนักเรียนและ
ส่งเสริมความรับผิดชอบของนักเรียนโดยการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ 1.3) ด้าน
ความตรงต่อเวลา ครูควรปลูกฝังจิตสำนึกด้านความตรงต่อเวลาของนักเรียนผ่าน
กระบวนการเรียนการสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หรือกิจกรรมที่ดำเนินการตั้งแต่ที่นักเรียน
เข้ามาในโรงเรียนจนถึงนักเรียนเดินทางกลับบ้าน โดยครูจะต้องติดตาม ตรวจสอบและ
พูดคุยถึงความสำคัญของการตรงต่อเวลาอยู่เสมอ ยกตัวอย่างเช่น กิจกรรมการเข้าแถว
หน้าเสาธงตอนเช้านักเรียนมาเข้าแถวทันเวลาหรือไม่ ถ้ามาไม่ทันครูผู้สอนก็ควรเน้นย้ำ
กำชับและติดตามหาสาเหตุ เป็นต้น

2) ผู้บริหารโรงเรียน ได้ให้ข้อมูลว่า 1.1) ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของ
สถานศึกษา นักเรียนต้องมีเครื่องแต่งกาย เครื่องเขียน แบบเรียน เครื่องใช้ต่าง ๆ ตามที่
โรงเรียนกำหนด นักเรียนแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนตั้งแต่ออกจากบ้าน

มาโรงเรียนจนกลับบ้าน นักเรียนมาถึงโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ และอยู่ในความควบคุมดูแลของครู นักเรียนต้องอยู่ในโอวาทของครู ทุกคน มีความเคารพเชื่อฟังคำสั่งสอน นักเรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน นักเรียนต้องรักษาทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน ไม่ให้เกิดการขำรดหรือเสียหาย 1.2) ด้านความรับผิดชอบ นักเรียนควรมีที่ลักษณะที่แสดงออกถึงความเอาใจใส่ ตั้งใจ มุ่งมั่นต่อการเรียน ของตนเอง อย่างเต็มความสามารถ รวมทั้งยอมรับผิดชอบต่อกระทำทั้งที่เป็นผลดีและผลเสียที่เกิดขึ้น สามารถปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น ให้เกิดผลสำเร็จได้ 1.3) ด้านความตรงต่อเวลา นักเรียนมีความตรงต่อเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน กิจกรรมประจำวันของตัวนักเรียนเอง และกิจกรรมต่างๆ หรือการทำภารกิจที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น โดยผู้บริหารและครูควรเน้นย้ำ กำชับ และติดตามหาสาเหตุ เพื่อแก้ไขปัญหาความตรงต่อเวลาของนักเรียนให้เหมาะสม

3) ครู ได้ให้ข้อมูลว่า 1.1) ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา นักเรียนต้องปฏิบัติตามให้เป็นระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด ควรปฏิบัติตามให้เป็นคนดี มีความซื่อสัตย์สุจริต และปฏิบัติตามให้เป็นที่รักของบิดา มารดา ครู และนักเรียนของโรงเรียนทุกคน มีความรักใคร่ สามัคคีในระหว่างเพื่อนร่วมชั้นและนับถือรุ่นพี่ ไม่ทำให้เกิดความแตกแยกสามัคคีในโรงเรียน นักเรียนทุกคนเตรียมตัวเข้าแถวหน้าเสาธง โดยพร้อมเพรียงกัน นักเรียนร้องเพลงชาติพร้อมกันด้วยความเคารพ สวดมนต์ไหว้พระ แผ่เมตตา กล่าวคำปฏิญาณ และฟังการอบรม ฟังข่าวสารการนัดหมายด้วยความสงบเรียบร้อย นักเรียนเดินเข้าเรียนเป็นแถวสงบเรียบร้อย ไม่แตกแถวไปทำธุระที่อื่นหรือนั่งอยู่หน้าห้องเรียน นักเรียนต้องอยู่ภายในห้องเรียนด้วยความเรียบร้อย ไม่ส่งเสียงอึกทิกหรือเล่นกัน ไม่ลุกจากที่นั่งก่อนได้รับอนุญาตจากครูผู้สอน นักเรียนทุกคนมีหน้าที่ทำความสะอาดห้องเรียนรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียน และรักษาทรัพย์สินของโรงเรียน 1.2) ด้านความรับผิดชอบ นักเรียนควรมี ความรับผิดชอบต่อตนเอง การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีความซื่อสัตย์รับผิดชอบต่อการเรียน เคารพเชื่อฟังผู้ปกครองและครู ดูแลรักษาทรัพย์สินของโรงเรียน เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน 1.3) ด้านความตรงต่อเวลา นักเรียนควรมีความตรงต่อเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง และที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น เช่น การมาโรงเรียนทันการเข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธง การเข้าเรียนทันเวลา การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนตามเวลา การส่งงานหรือการส่งบ้านภายในเวลาที่ครูกำหนดไว้ นักเรียนมาตรงเวลาไม่ผิดเวลานัดหมาย นักเรียนยิ้มของแล้วส่งคืนให้เจ้าของตามเวลา

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนานิเวศของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยการใช้แบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนานิเวศของนักเรียนในโรงเรียน จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

1. แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนานิเวศของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา คือ

1.1 ครูและผู้บริหารควรเน้นย้ำให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัดและควรมีบทลงโทษที่ชัดเจนสำหรับผู้ที่กระทำความผิดโดยคำนึงถึงความถูกต้องและยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม

1.2 ผู้บริหารจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาความมีระเบียบวินัยของนักเรียนผ่านกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ

1.3 นักเรียนแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนตั้งแต่ออกจากบ้านมาโรงเรียนจนถึงกลับบ้าน

1.4 นักเรียนทุกคนมีความเคารพเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู และนักเรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน

1.5 ยกย่องเชิดชูนักเรียนที่ทำความดีเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี

2. แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนานิเวศของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความรับผิดชอบ คือ

2.1 ผู้บริหารควรเน้นย้ำเรื่องความรับผิดชอบของนักเรียนและส่งเสริมความรับผิดชอบของนักเรียนโดยการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ

2.2 ครูควรฝึกให้นักเรียนรู้จักความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของนักเรียน ทั้งต่อตนเอง และต่อผู้อื่น

2.3 มีการจัดทำสมุดบันทึกการทำกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียน หรืองานที่ครูมอบหมายให้และครูติดตามงานที่นักเรียนทำมาส่งอยู่เสมอ

2.4 ปลุกฝังให้นักเรียนมีความเอาใจใส่ ตั้งใจ มุ่งมั่นต่อการเรียน ของตนเอง อย่างเต็มความสามารถ

2.5 นักเรียนทุกคนมีหน้าที่ทำความสะอาดห้องเรียนรักษาความสะอาด บริเวณโรงเรียน และรักษาทรัพย์สินของโรงเรียน

3. แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนานิยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความตรงต่อเวลา คือ

3.1 ครูควรปลุกฝังจิตสำนึกด้านความตรงต่อเวลาของนักเรียนผ่านกระบวนการเรียนการสอนหรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และครูควรติดตามตรวจสอบอยู่เสมอ

3.2 ปลุกฝังให้นักเรียนมีความตรงต่อเวลาในการทำกิจวัตรประจำวัน ของตัวนักเรียนเอง

3.3 ปลุกฝังให้นักเรียนมีความตรงต่อเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนหรือการทำภารกิจที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น

3.4 ครูจะต้องติดตาม ตรวจสอบและพูดคุยถึงความสำคัญของการตรงต่อเวลาอยู่เสมอ

3.5 ผู้บริหารและครูควรเน้นย้ำ กำชับและติดตามหาสาเหตุ เพื่อแก้ไขปัญหาความตรงต่อเวลาของนักเรียนให้เหมาะสม เป็นต้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีความมุ่งหมาย 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 2) เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 3) เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 4) เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (Need Assessment) มีขั้นตอนดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ได้แก่ 1) ศึกษาองค์ประกอบวิสัยทัศน์ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิสัยทัศน์ในตนเองของนักเรียน จำนวน 10 แหล่ง เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบวิสัยทัศน์ในตนเองของนักเรียน สรุปผลโดยการแจกแจงความถี่จากหลายแหล่งข้อมูล ได้คัดเลือกองค์ประกอบที่มีความถี่สูง โดยใช้เกณฑ์ความถี่ที่ร้อยละ 50 ขึ้นไป พบว่า องค์ประกอบวิสัยทัศน์ในตนเองของนักเรียน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.1) ความอดทน 1.2) ความรับผิดชอบ 1.3) การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา 1.4) ความเชื่อมั่นในตนเอง 1.5) ความมีภาวะผู้นำ และ 1.6) ความตรงต่อเวลา 2) ศึกษาความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความสำคัญในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้วยการสำรวจสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน เพื่อหาช่องว่างระหว่างวิสัยทัศน์ในตนเองของนักเรียนที่เป็นอยู่จริงและวิสัยทัศน์ในตนเองของนักเรียนที่ควรจะเป็น โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีค่าความสอดคล้อง 1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.68-0.89 และค่าความเชื่อมั่นของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็น 0.98 และ 3) แนวทางในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนใน

โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยใช้แบบสอบถามแนวทางในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน นำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาแนวทางพัฒนาและให้ข้อเสนอแนะ และให้เขียนตอบตามประเด็นคำถาม ปลายเปิดในแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ ผู้บริหารโรงเรียน และครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ประจำปีการศึกษา 2564 รวมทั้งสิ้น 452 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 132 คน และครู จำนวน 320 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม การได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) ผู้บริหารโรงเรียน ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) และครู ใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) วิธีการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 และ 2) แบบสอบถามแนวทางในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ (Documentary Research) องค์ประกอบวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ในครั้งนี้ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ องค์ประกอบวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่ากรอบแนวคิดวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มี 6 องค์ประกอบ 30 พฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้ 1) ความอดทน มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 1.1) ความสามารถอดทนต่อความยากลำบากทั้งทางร่างกายและจิตใจ 1.2) ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งที่มากระทบที่เป็นอุปสรรค 1.3) ไม่ท้อถอยหรือ

ยอมแพ้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย 1.4) การระงับอารมณ์ความรู้สึก และ 1.5) การมีจิตที่เข้มแข็ง 2) ความรับผิดชอบ มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 2.1) มีความตั้งใจทำงานอย่างมุ่งมั่น 2.2) เอาใจใส่ในงานที่ทำ 2.3) มีความละเอียดรอบคอบในการวางแผนการทำงาน 2.4) พัฒนางานให้ดียิ่งขึ้นสม่ำเสมอ และ 2.5) ยอมรับผิดชอบผลของหน้าที่การงานที่ตนเองกระทำทั้งดีไม่ดี 3) การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 3.1) การปฏิบัติตามของนักเรียนตามกฎของโรงเรียน 3.2) การตรงต่อเวลา 3.3) การเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ 3.4) การมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ และ 3.5) มีมารยาทในขณะครูทำการสอน 4) ความเชื่อมั่นในตนเอง มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 4.1) มีความกล้าหาญกล้าแสดงออกทั้งในด้านความคิด และการกระทำ 4.2) อาศัยความรู้รวมทั้งประสบการณ์มีความตั้งใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง 4.3) ไม่หวั่นวิตกต่อสิ่งที่เป็นอุปสรรค 4.4) ยอมรับความผิดของตนและเรียนรู้จากความผิดนั้น และ 4.5) การเคารพและเห็นคุณค่าในตนเอง 5) ความมีภาวะผู้นำ มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 5.1) ได้รับการยอมรับการยกย่อง การไว้วางใจให้เป็นผู้นำ 5.2) มีความรู้ความสามารถ 5.3) เป็นที่เคารพของบุคคลอื่น 5.4) มีความสามารถในการตัดสินใจที่ดี และ 5.5) ผู้ที่สามารถมีอิทธิพลเหนือคนอื่น และ 6) ความตรงต่อเวลา มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 6.1) ปฏิบัติตามกำหนดเวลา 6.2) ความตรงต่อเวลาต่อตนเอง 6.3) ความตรงต่อเวลาเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น 6.4) การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามกำหนดเวลา และ 6.5) การเข้าเรียนตรงตามตารางเรียนที่กำหนด

2. ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นจริง และสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

2.1 จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียนและครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 จำนวน 452 คน จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งในการทำงาน ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ซึ่งนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 57.10) มีอายุระหว่าง 51 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 37.80) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท (ร้อยละ 62.20) มีตำแหน่งในการทำงานครู (ร้อยละ 70.80) และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปี (ร้อยละ 63.30)

2.2 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

เมื่อพิจารณาสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.70) ส่วนระดับสภาพที่เป็นจริง โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 0.88) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) พบว่าโดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีค่าเท่ากับ 0.30 หากพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่า

องค์ประกอบที่ 1 ด้านความอดทน สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.77) ส่วนสภาพที่เป็นจริง โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.81) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความอดทนมีค่าเท่ากับ 0.17 และเมื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความอดทนพบว่ามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในเรื่อง ความสามารถอดทนต่อความยากลำบากทั้งทางร่างกายและจิตใจ มากที่สุด (PNI_{modified} = 0.20)

องค์ประกอบที่ 2 ด้านความรับผิดชอบ สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.71) ส่วนสภาพที่เป็นจริง โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 0.95) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความรับผิดชอบ มีค่าเท่ากับ 0.41 และเมื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความรับผิดชอบ พบว่ามีความ

ต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในเรื่อง เอาใจใส่ในงานที่ทำ มากที่สุด

(PNI_{modified} = 0.64)

องค์ประกอบที่ 3 ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.59, S.D. = 0.65) ส่วนสภาพที่เป็นจริง โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.18, S.D. = 0.87) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา มีค่าเท่ากับ 0.46 และเมื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา พบว่ามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในเรื่อง มีมารยาทในขณะที่ครูทำการสอน มากที่สุด (PNI_{modified} = 0.69)

องค์ประกอบที่ 4 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.44, S.D. = 0.74) ส่วนสภาพที่เป็นจริง โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.64, S.D. = 0.78) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าเท่ากับ 0.23 และเมื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง พบว่ามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในเรื่อง อาศัยความรู้รวมทั้งประสบการณ์มีความตั้งใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มากที่สุด (PNI_{modified} = 0.47)

องค์ประกอบที่ 5 ด้านความมีภาวะผู้นำ สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.20, S.D. = 0.78) ส่วนสภาพที่เป็นจริง โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.53, S.D. = 0.93) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับ

ความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความมีภาวะผู้นำ มีค่าเท่ากับ 0.19 และเมื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความมีภาวะผู้นำ พบว่ามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในเรื่อง มีความสามารถในการตัดสินใจที่ดี มากที่สุด (PNI_{modified} = 0.27)

องค์ประกอบที่ 6 ด้านความตรงต่อเวลา สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.56) ส่วนสภาพที่เป็นจริง โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.45, S.D. = 0.88) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความตรงต่อเวลา มีค่าเท่ากับ 0.34 และเมื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความตรงต่อเวลา พบว่ามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในเรื่อง การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย เสร็จตามกำหนดเวลา มากที่สุด (PNI_{modified} = 0.64)

3. ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความสำคัญในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

เมื่อพิจารณาจากผลการประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยสภาพที่ควรจะเป็นภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.43, S.D. = 0.70) ส่วนสภาพที่เป็นจริง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.45, S.D. = 0.88) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับของความสำคัญต่อการจำเป็น (PNI_{modified}) พบว่าโดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีค่าเท่ากับ 0.30 หากพิจารณาในรายละเอียด จะพบว่าการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา เป็นลำดับแรก (PNI_{modified} = 0.46) รองลงมาคือ ด้านความรับผิดชอบต่อ (PNI_{modified} = 0.41) และด้านความตรงต่อเวลา (PNI_{modified} = 0.34) เพราะฉะนั้นด้านที่ต้องนำไปหาแนวทางการพัฒนา 3 ลำดับแรกคือ ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา ด้านความรับผิดชอบต่อ และด้านความตรงต่อเวลา

4. ผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยการใช้แบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

1. แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา คือ

1.1 ครูและผู้บริหารควรเน้นย้ำให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัดและควรมีบทลงโทษที่ชัดเจนสำหรับผู้ที่กระทำความผิดโดยคำนึงถึงความถูกต้องและยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม

1.2 ผู้บริหารจัดการกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาความมีระเบียบวินัยของนักเรียนผ่านกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ

1.3 นักเรียนแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนตั้งแต่ออกจากบ้านมาโรงเรียนจนถึงกลับบ้าน

1.4 นักเรียนทุกคนมีความเคารพเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู และนักเรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน

1.5 ยกย่องเชิดชูนักเรียนที่ทำความดีเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี

2. แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความรับผิดชอบต่อ คือ

2.1 ผู้บริหารควรเน้นย้ำเรื่องความรับผิดชอบต่อของนักเรียนและส่งเสริมความรับผิดชอบต่อของนักเรียนโดยการจัดการกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ

- 2.2 ครูควรฝึกให้นักเรียนรู้จักความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของนักเรียน ทั้งต่อตนเอง และต่อผู้อื่น
- 2.3 มีการจัดทำสมุดบันทึกการทำกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียน หรืองานที่ครูมอบหมายให้และครูติดตามงานที่นักเรียนทำมาส่งอยู่เสมอ
- 2.4 ปลุกฝังให้นักเรียนมีความเอาใจใส่ ตั้งใจ มุ่งมั่นต่อการเรียน ของตนเอง อย่างเต็มความสามารถ
- 2.5 นักเรียนทุกคนมีหน้าที่ทำความสะอาดห้องเรียนรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียน และรักษาทรัพย์สินของโรงเรียน
3. แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความตรงต่อเวลา คือ
- 3.1 ครูควรปลุกฝังจิตสำนึกด้านความตรงต่อเวลาของนักเรียนผ่านกระบวนการเรียนการสอนหรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และครูควรติดตามตรวจสอบอยู่เสมอ
- 3.2 ปลุกฝังให้นักเรียนมีความตรงต่อเวลาในการทำกิจวัตรประจำวันของตัวนักเรียนเอง
- 3.3 ปลุกฝังให้นักเรียนมีความตรงต่อเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนหรือการทำภารกิจที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น
- 3.4 ครูจะต้องติดตาม ตรวจสอบและพูดคุยถึงความสำคัญของการตรงต่อเวลาอยู่เสมอ
- 3.5 ผู้บริหารและครูควรเน้นย้ำ กำชับและติดตามหาสาเหตุ เพื่อแก้ไขปัญหาความตรงต่อเวลาของนักเรียนให้เหมาะสม เป็นต้น

อภิปรายผลการวิจัย

การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผู้วิจัยสามารถที่จะอภิปรายผลตามความมุ่งหมายของการวิจัยได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มี 6 องค์ประกอบ 30 พฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้ คือ 1) ความอดทน มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ 2) ความรับผิดชอบ มี 5

พฤติกรรมบ่งชี้ 3) การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ 4) ความเชื่อมั่นในตนเอง มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ 5) ความมีภาวะผู้นำ มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ และ 6) ความตรงต่อเวลา มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ โดยทุกพฤติกรรมบ่งชี้ ผ่านเกณฑ์การพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ระดับ 1.00 ทุกพฤติกรรมบ่งชี้

ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้คัดเลือกแหล่งข้อมูลมาศึกษาในครั้งนี้โดยใช้ปีปฏิทินที่นับจากปี พ.ศ. ปัจจุบันย้อนหลังไปไม่เกิน 10 ปี มาทำการสังเคราะห์และสรุปเนื้อหาเมื่อได้องค์ประกอบเบื้องต้นแล้วผู้วิจัยได้สร้างเป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้และให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมทำให้ได้องค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ดังกล่าวที่ผ่านการยืนยันด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ คือ 1) ความอดทน มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 1.1) ความสามารถอดทนต่อความยากลำบากทั้งทางร่างกายและจิตใจ 1.2) ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งที่มากระทบที่เป็นอุปสรรค 1.3) ไม่ท้อถอยหรือยอมแพ้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย 1.4) การระงับอารมณ์ความรู้สึก 1.5) การมีจิตใจที่เข้มแข็ง 2) ความรับผิดชอบ มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 2.1) มีความตั้งใจทำงานอย่างมุ่งมั่น 2.2) เอาใจใส่ในงานที่ทำ 2.3) มีความละเอียดรอบคอบในการวางแผนการทำงาน 2.4) พัฒนางานให้ดียิ่งขึ้นสม่ำเสมอ 2.5) ยอมรับผิดชอบผลของหน้าที่การงานที่ตนเองกระทำทั้งดีและไม่ดี 3) การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 3.1) การปฏิบัติตนของนักเรียนตามกฎของโรงเรียน 3.2) การตรงต่อเวลา 3.3) การเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ 3.4) การมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ 3.5) มีมารยาทในขณะที่ครูทำการสอน 4) ความเชื่อมั่นในตนเอง มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 4.1) มีความกล้าหาญกล้าแสดงออกทั้งในด้านความคิด และการกระทำ 4.2) อาศัยความรู้รวมทั้งประสบการณ์ มีความตั้งใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง 4.3) ไม่หวั่นวิตกต่อสิ่งที่เป็นอุปสรรค 4.4) ยอมรับความผิดของตนและเรียนรู้จากความผิดนั้น 4.5) การเคารพและเห็นคุณค่าในตนเอง 5) ความมีภาวะผู้นำ มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 5.1) ได้รับการยอมรับ การยกย่อง การไว้วางใจให้เป็นผู้นำ 5.2) มีความรู้ความสามารถ 5.3) เป็นที่เคารพของบุคคลอื่น 5.4) มีความสามารถในการตัดสินใจที่ดี 5.5) ผู้ที่สามารถมีอิทธิพลเหนือคนอื่น และ 6) ความตรงต่อเวลา มี 5 พฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ 6.1) ปฏิบัติตามกำหนดเวลา 6.2) ความตรงต่อเวลาต่อตนเอง 6.3) ความตรงต่อเวลาเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น 6.4) การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามกำหนดเวลา 6.5) การเข้าเรียนตรงตามตารางเรียนที่กำหนด

สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุปผา หันทะยุง (2554, หน้า 43) ได้ศึกษาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนวังหลังวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ผลการวิจัย พบว่า วิสัยทัศน์นักเรียนประกอบด้วย ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความอดทน ด้านความตั้งใจ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความเชื่อมั่น

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ยา แสนทิพย์ (2559, หน้า 18) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ได้สรุปไว้ว่า วิสัยทัศน์ในตนเอง ประกอบด้วย ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความเป็นผู้นำ ความอดทน ความซื่อสัตย์ และการรักษาระเบียบวินัย

2. จากผลการวิจัยพบว่า สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยภาพรวมพบว่า สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.70) ส่วนสภาพที่เป็นจริง โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 0.88) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) พบว่าภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีค่าเท่ากับ 0.30 จะพบว่าการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา เป็นลำดับแรก (PNI_{modified} = 0.46) รองลงมาคือด้านความรับผิดชอบ (PNI_{modified} = 0.41) และด้านความตรงต่อเวลา (PNI_{modified} = 0.34) ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะจำนวนนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีนักเรียนเป็นจำนวนมากทำให้การเสริมสร้างวินัย ยังไม่ทั่วถึงนักเรียนขาดวินัยและขาดความรับผิดชอบต่อร่างกาย ระเบียบวินัย การรักษาความสะอาด โดยด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา เป็นลำดับแรก รองลงมาคือด้านความรับผิดชอบ และด้านความตรงต่อเวลา ตามลำดับ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุปผา หันทะยุง (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนวังหลังวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ผลการวิจัย พบว่า วิสัยทัศน์นักเรียนโดยรวมและรายด้านส่วนใหญ่มีวินัยค่อนข้างสูง โดยวิสัยทัศน์นักเรียนจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความอดทน ด้านความตั้งใจ ด้าน

ความเป็นผู้นำ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความเชื่อมั่น วินัยของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และวินัยนักเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และ 4 ทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ โภกิลารัตน์ (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียนบ้านหนองแปน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2 พบว่า 1) สภาพของการมีวินัยของนักเรียน ผู้เกี่ยวข้องเห็นว่านักเรียนยังไม่มีระเบียบวินัยเท่าที่ควร โดยเฉพาะที่เห็นชัดเจนคือด้านการแต่งกายที่ยังไม่ถูกระเบียบ การนำชายเสื้อออกนอกกางเกง การไม่สวมถุงเท้า รองเท้านักเรียนมาโรงเรียน ใส่รองเท้าเหยียบส้น การทาสีผม ในด้านการตรงต่อเวลา การมาโรงเรียนสาย การไม่เข้าเรียนตรงเวลา ด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ การไม่รับผิดชอบในการทำงาน การไม่ช่วยเพื่อนทำความสะอาดประจำวัน หลีกเลี่ยงการทำความสะดวกบริเวณที่รับผิดชอบ 2) ปัญหาเกิดจากทางโรงเรียนได้ดำเนินการเรื่องระเบียบวินัยปกติเหมือนกับโรงเรียนทั่วไปแต่ขาดการทำงานที่เป็นระบบ ขาดความร่วมมือ จากบุคลากรอย่างจริงจัง นักเรียนได้รับอิทธิพลจากสื่อต่างๆ การเรียกร้องความสนใจการเล่นแบบเพื่อน การไม่เห็นความสำคัญของการมีระเบียบวินัย ขาดการแรงจูงใจในการปฏิบัติตนให้ถูกระเบียบของโรงเรียน ผู้ปกครองขาดการเอาใจใส่ดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด

3. จากผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนา ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา เป็นลำดับแรก (PNI_{modified} = 0.46) รองลงมาคือ ด้านความรับผิดชอบต่อ (PNI_{modified} = 0.41) และด้านความตรงต่อเวลา (PNI_{modified} = 0.34) เพราะฉะนั้นด้านที่ต้องนำไปหาแนวทางการพัฒนา 3 ลำดับแรกคือ ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา ด้านความรับผิดชอบต่อ และด้านความตรงต่อเวลา

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีญา แสนทิพย์ (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ปี การศึกษา 2558 โดยรวม 6 ด้าน อยู่ในระดับค่อนข้างสูงเมื่อ

พิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดทน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง และด้านการรักษาระเบียบ

4. จากผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการพัฒนานิสัยของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีดังนี้ 1) แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนานิสัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา คือ 1.1) ครูและผู้บริหารควรเน้นย้ำให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัดและควรมีบทลงโทษที่ชัดเจนสำหรับผู้ที่กระทำผิดโดยคำนึงถึงความถูกต้องและยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม 1.2) ผู้บริหารจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาความมีระเบียบวินัยของผู้เรียนผ่านกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ 1.3) นักเรียนแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนตั้งแต่ออกจากบ้านมาโรงเรียนจนถึงกลับบ้าน 1.4) นักเรียนทุกคนมีความเคารพเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู และนักเรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน 1.5) ยกย่องเชิดชูนักเรียนที่ทำความดีเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี 2) แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนานิสัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความรับผิดชอบ คือ 2.1) ผู้บริหารควรเน้นย้ำเรื่องความรับผิดชอบของนักเรียนและส่งเสริมความรับผิดชอบของนักเรียนโดยการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ 2.2) ครูควรฝึกให้นักเรียนรู้จักความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนเอง และต่อผู้อื่น 2.3) มีการจัดทำสมุดบันทึกการทำกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียน หรืองานที่ครูมอบหมายให้ และครูติดตามงานที่นักเรียนนำมาส่งอยู่เสมอ 2.4) ปลุกฝังให้นักเรียนมีความเอาใจใส่ ตั้งใจ มุ่งมั่นต่อการเรียน ของตนเอง อย่างเต็มความสามารถ 2.5) นักเรียนทุกคนมีหน้าที่ทำความสะอาดห้องเรียนรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียน และรักษาทรัพย์สินของโรงเรียน 3) แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนานิสัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ด้านความตรงต่อเวลา คือ 3.1) ครูควรปลุกฝังจิตสำนึกด้านความตรงต่อเวลาของนักเรียนผ่านกระบวนการเรียนการสอนหรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และครูควรติดตามตรวจสอบอยู่เสมอ 3.2) ปลุกฝังให้นักเรียนมีความตรงต่อเวลาในการทำวัตรประจำวันของตัวเอง 3.3) ปลุกฝังให้นักเรียนมีความตรงต่อเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนหรือการทำภารกิจที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น 3.4) ครูจะต้องติดตาม ตรวจสอบและพูดคุยถึงความสำคัญของการตรงต่อเวลาอยู่เสมอ

เสมอ 3.5) ผู้บริหารและครูควรเน้นย้ำ กำชับและติดตามหาสาเหตุ เพื่อแก้ไขปัญหาความตรงต่อเวลาของนักเรียนให้เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพดล ครสสาย (2558, หน้า 163-165) ได้ศึกษาเรื่อง การเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียนโรงเรียนเต่างอยพัฒนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผลวิจัยพบว่า แนวทางการเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียนโรงเรียนเต่างอยพัฒนศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ในวงรอบที่ 1 ประกอบด้วย การประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน จำนวน 6 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมคำมั่นสัญญา กิจกรรมประกวดนักเรียนต้นแบบ ต.พ.ศ. กิจกรรมเขตพื้นที่รับผิดชอบ กิจกรรมประกวดห้องเรียนสะอาด กิจกรรมเยี่ยมบ้าน และนิเทศติดตาม ในวงรอบที่ 2 ประกอบด้วย 1) การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน จำนวน 2 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมเยี่ยมบ้าน และ 2) การนิเทศติดตาม นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ โภกิลรัตน์ (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียนบ้านหนองแปน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียนบ้านหนองแปน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2 ใช้ 3 แนวทาง ได้แก่ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดกิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียน และการนิเทศติดตามผล

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการวิจัยเรื่องการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 นำผลการวิจัยในครั้งนี้เมื่อจัดลำดับความสำคัญในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 แล้ว ผลวิจัยที่ได้พบว่า ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา ด้านความรับผิดชอบ และ ด้านความตรงต่อเวลา เป็นประเด็นที่ควรนำไปเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียนของตนเองต่อไป

1.2 บุคลากรในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ทุกคนควรนำผลการวิจัยเป็นกรอบการพัฒนาวิสัยของนักเรียน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและยกระดับคุณภาพการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำแนวทางในการพัฒนาวิสัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อให้มีความสอดคล้องกับบริบทโรงเรียนของตนเอง เพื่อจะได้แสวงหารูปแบบ กิจกรรมหรือแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมต่อไป

2.2 ควรศึกษาประเด็นเดียวกันนี้ ด้วยวิธีวิจัยแบบมีส่วนร่วม หรือควรมีการสร้างรูปแบบพัฒนาความมีวิสัยในตนเองของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาวิสัยของนักเรียนในโรงเรียนของตนเองต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กลอยใจ จันแผล. (2558). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาศักยภาพของครู โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- กษมา แสงอ่อน. (2562). การประเมินความต้องการจำเป็นการบริหารงบประมาณของ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขตตรวจราชการที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- กาญจนา คิง (2561). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างค่านิยม ความมีวินัย และความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา” สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลนครสกลนคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กุลสิริณัฐ วงศ์สุขจิตร. (2557). กลยุทธ์การบริหารงานกิจการนักเรียนด้านการพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนประจำยุคใหม่ ตามมาตรฐานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.
- กองเกียรติ รัชชธรรม. (2555). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาตนเองของอาจารย์มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- คมศิลป์ วงศ์พรมษา. (2554). การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนประจำพัฒนาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม เขต 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2556). การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จารินี อิ่มดวง. (2561). การประเมินความต้องการจำเป็นและการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษวิทยาเขต 3. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จิรนนท์ นุ่นชูคันธ์. (2557). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนด้านการจัดการเรียนรู้โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- จุฑาทาเทพย์ จิตตคติ. (2552). การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน
ด้านการตรงต่อเวลา โรงเรียนวัดบ้านปะเคียบ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์.
การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชลาลัย ไชยชมภู. (2557). การประเมินความต้องการจำเป็นในกระบวนการจัดทำแผน ยุทธศาสตร์ของ
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ชูชัย อาจวิชัย. (2553). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการดำเนินงาน
เสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนร่มเกล้าพิทยาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ณภาส์ณัฐ คงดาร์ตัน. (2557). การประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดทดสอบวัด มาตรฐาน
ความรู้ภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล. วิทยานิพนธ์
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ณัฐธิดา ญบุญเพชร. (2562). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการวิจัยใน ชั้นเรียน
ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนครราชสีมา. โครงการพัฒนา
นักวิจัยใหม่. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ดารารัตน์ ทัพโต. (2554). การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง
สำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ชลบุรี:
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดาวรุ่ง อินนอก. (2552). การประเมินความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรมเพื่อการจัดการ
เรียนรู้แบบฐานสมรรถนะของข้าราชการครู สาขาช่างอุตสาหกรรมของ
สถานศึกษากลุ่มภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา.
วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระ
นครเหนือ.
- ดาวเรือง เข้มหลิว. (2559). การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาทักษะการ
เรียนรู้ และนวัตกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทรงสิริ วิชิราภรณ์. (2559). การประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อ ต่อการ
พัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

- ทัศนียา แสันทิพย์. (2559). *การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองเขต 1*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นาอิมะห์ ปือราเฮง. (2561). *การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- นพดล ครสสาย (2558). *การเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียนโรงเรียนเด้าวยพัฒนาศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นริศรา ภูมทอง (2563). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างด้านวินัยและความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในเครือข่ายพระธาตุมหาชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นุชลีพร จิตแก้ว. (2553). *การประเมินความต้องการจำเป็นในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาส ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการศึกษามุทพรปราการ เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2555). *วินัยในตนเองและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง*. วารสารการวัดผล การศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 17(1), 3-15.
- _____. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุปผา หันทะยุง. (2554). *การศึกษาวินัยนักเรียนในโรงเรียนวังหลังวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บัญชาพิพัฒน์ โสดา. (2555). *การประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาภาคเหนือตอนล่าง*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- ปนัดดา ชัยพระคุณ. (2555). การประเมินความต้องการจำเป็นในการฝึกปฏิบัติงานอภิบาล
ของบัณฑิตวิทยาลัยแสงธรรม. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- ประจักษ์พร เกียรติศิริ. (2558). การพัฒนาแบบวัดความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กาญจนบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ปรีดีนัส จันทราทานานนท์. (2556). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยของนักเรียนโรงเรียน
การุญวิทยาคม จังหวัดอุทัยธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปาจริย์ เกตุสุภา. (2554). แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของ
นักเรียนโรงเรียนบ้านกระสังสามัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏบุรีรัมย์.
- ผกาวันท์ ไคร์ครวญ. (2558). การประเมินความต้องการจำเป็นต่อโครงการของสมาชิกชมรม
ผู้สูงอายุเมืองพญา. วิทยานิพนธ์ รป.ม. กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและ
ภาคเอกชน. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ผายวาริ ประภาสะวัต. (2555). การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาความสามารถ
ผู้ดูแลเด็กด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2549). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ :
นามมีบุคส์พับลิเคชันส์.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2555). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.
2554. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- พรธรรุจี สะอาด. (2558). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียนของโรงเรียนบ้าน
แก้วสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรทิพย์ โกกิลรัตน์ (2561). การพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียนบ้านหนองแปน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- พระครูสมุห์ศรีนัย ปญญาวาชิโร. (2556). การส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนระดับประถมศึกษา
โรงเรียนวัดเปาโรหิตย์ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ พศ.ม.
พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พีรตนัย จัตุรัส. (2561). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม
ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 39. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พุทธรักษา ก้อนแก้ว. (2555). การประเมินความต้องการจำเป็นของครูในการใช้นโยบาย
บวกกับเด็กวัยอนุบาล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ภาคภูมิ อิมสอาด. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม.
กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ยาใจ เดชขันธ์. (2556). ปัจจัยพหุระดับที่มีอิทธิพลต่อคุณธรรมของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาใน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ป.ร.ด. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). วิธีวิทยาการวิจัย. กรุงเทพฯ: บริษัทสุวีริยาสาส์น.
- วิชุดา เนตรสูงเนิน. (2561). การประเมินความต้องการจำเป็นด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้
ปัญหาเป็นฐานของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- วันชาติ แก้วปาน. (2557). การประเมินความต้องการจำเป็นของการปฏิบัติงานนักจิตวิทยา
อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น:
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศรีนภัสร์ โพธิ์ศรีมาตร. (2558). การประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการวิจัย
ปฏิบัติการชั้นเรียนของครู. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ศิริพร อัจปักษา. (2557). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาตนเองของครู
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมคิด บางโม. (2554). เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.

- สมบัติ พรธิอ้าว. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมพงษ์ บุญญา. (2555). ผลของการใช้กิจกรรมการกระจายค่านิยมต่อการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี โครงการเกษตรเพื่อชีวิต. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา
- สมภัสสร บัวรอด. (2559). การประเมินความต้องการจำเป็นสมรรถนะด้านการวัดและ ประเมินผล การศึกษาของนักศึกษาวิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สมหมาย วินทะไชย. (2553). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุรงค์ วิเชียรพงษ์. (2555). การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 1 (สถาวร) สังกัดเทศบาลเมืองบ้านบึง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุเทพ แสงธรรม. (2553). การบริหารการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. ฉะเชิงเทรา: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- สุจิตรา บุญเรืองสวัสดิ์. (2553). การพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านแฝกโนนสำราญ อำเภอเขียงยืน จังหวัดมหาสารคาม. การศึกษาค้นคว้าอิสระ. กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวรีย์ จีงเจริญรัตน์. (2556). นวัตกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านการมีวินัยในตนเองใฝ่เรียนรู้มารยาทในสังคมและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลระยอง. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สุวิมล ว่องวาณิช. (2548). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริกร ลินสม. (2558). *ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สิริกร ไชยราช. (2556). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนวังยางวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สิรินาถ ธงศิลา. (2557). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. (2564). *แผนพัฒนาการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2564 – 2566*. สกลนคร: กลุ่มนโยบายและแผนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579*. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.

- เบญญาภา หลวงราช. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อภิชาติ หงษ์ภู. (2557). *การสร้างเสริมระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนคำตากล้าราชประชาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อัญชิสา สุรีย์แสง. (2553). *การใช้กิจกรรมพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จังหวัดเพชรบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัมพรกัญญ์ บัวครอง. (2553). *การนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนแกนนำการจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Crow, L. D. & Crow, A. (1962). *Child Development and Adjustment*. New York: Macmillan
- Enciso, Raymond Paz. (2001). *Perceptions of Student Discipline: Viewpoints of Students, Teachers and Administrators*. *Masters Abstracts International*, 39 (4), 56.
- Good. C.V. (1973). *Dictionary of Education*. 3 rd ed. New York : McGraw–Hill.
- Krejcie, R.V., & Morgan, D. W. (1970). *Determining sample size for research activities*. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.
- McGrew Hill. Inc. Johnson, D. & Johnson, R. (1995). *Cooperative Learning: Increasing College*.
- Valett, R. E. (1986). *Effective Discipline: 10 Steps to Successful Performance*. *Resources in Educational Resources Information Center*, Accessed November 19, 2021, available from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED263995.pdf>
- Stern, Karl Andrew. “*Family Structure and Discipline Problem at the Middle School Level*”. *Dissertation Abstracts International*. 63(09) : 3382 – A ; 2003.
- Zentner, Suzanne Mary. (2002). *The Relationship Between Discipline and Student Achievement: A Multi-linear Approach*. *Dissertation Abstracts International*, 62(7), 2312–A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิชั้นนอกระบบ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นผู้พิจารณายื่นข้อเสนอประกอบงานวิจัยเรื่องการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. ดร. เอกลักษณ์ เพ็ญสา อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. นายอนันตเดช จิวโสม ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแพงใหญ่
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
3. นางวีระวรรณ สิทธิไชย ครู โรงเรียนอนุบาลวานรนิวาส(ราษฎร์บำรุง)
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
4. นางศิริพร อัสสาร ครู โรงเรียนอนุบาลวานรนิวาส(ราษฎร์บำรุง)
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
5. นางปวีณา วงศ์คำจันทร์ ครู โรงเรียนอนุบาลวานรนิวาส(ราษฎร์บำรุง)
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๓๔๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา แขวงเมือง
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันองค์ประกอบของการวิจัย

เรียน ดร.เอกศักดิ์ เพ็ญสา

ด้วย นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๓๒๔๗๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิจัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วโร เฟื่องสวัสดิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันองค์ประกอบของการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพ็ญธัญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๕๑๒๓ ๗๖๙๑

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ฮว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๙๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๒๘๐ อ.โพนไธ ๓.ระดุงเจียงมู
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันองค์ประกอบของการวิจัย
เรียน นายอนันตเดช จิวโสม

ด้วย นายธีรวัฒน์ ศรีวีรกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๔๗๓๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนานโยบายของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันองค์ประกอบของการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธีรวัฒน์ ศรีวีรกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๕๓๒๓ ๗๖๙๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ฮว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๔๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิยื่นอันดับประกอบของการวิจัย
เรียน นางวีระวรรณ สิทธิไชย

ด้วย นายธีรวัฒน์ ศรีวรรกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๕๗๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนานิพนธ์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เท่งสวัสดิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิยื่นอันดับประกอบของการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรชัยคุณ)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๑๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๗๒

ผู้ประสานงาน นายธีรวัฒน์ ศรีวรรกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๕๑๒๓ ๗๐๙๑

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ๘๖ ๐๖๒๓.๑๒/๖ ๓๔๘๘๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๒๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิยื่นข้อบังคับประกอบของกรวิจัย

เรียน นางศิริพร อัสสาร

ด้วย นายธีรวัฒน์ ศรีวรรกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๒๓๔๒๓๒๔๗๗๓๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนานิยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โทรมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วาไร เพ็งสวัสดิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิยื่นข้อบังคับประกอบของกรวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรชัยนงกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๒๘๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๕๒๘๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธีรวัฒน์ ศรีวรรกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๕๑๒๓ ๗๖๘๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ฮว ๐๒๒๓.๓๒/ว ๓๔๘๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๒๘๐ ถ.นิคมไฮ ท.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันองค์ประกอบของการวิจัย
เขียน นางปวีณา วงศ์คำจันทร์

ด้วย นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๔๗๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนานโยบายของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ศ.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันองค์ประกอบของการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๒๓ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๒๓ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๕๒๒๓ ๗๖๕๑

“กลยุทธ์ รัชกาล ทำเพื่อสกลนคร”

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยงานวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัด สำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. ผศ.ดร. วันเพ็ญ นันทะศรี อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. นายวรวิทย์ บุญพูล ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลวานรนิวาส (ราษฎร์บำรุง) วิทญฐานะ ชำนาญการพิเศษ
3. นายวีระศักดิ์ จันทร์ดี ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดอนแดง วิทญฐานะ ชำนาญการพิเศษ
4. นางลักขณาพรรณ ตันกิจเจริญ ครู โรงเรียนอนุบาลวานรนิวาส (ราษฎร์บำรุง) วิทญฐานะ ชำนาญการพิเศษ
5. นายกฤษฎา พิมพ์การ ครู โรงเรียนอนุบาลวานรนิวาส (ราษฎร์บำรุง) วิทญฐานะ ชำนาญการพิเศษ

ที่ ๒๓ ๐๒๒๓.๑๒/ว ๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๒๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๓. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๐๓๒๔๗๓๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาริชาลัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วรา เ็งส์สวัสดิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ติکانต์ เพียรปัญญากรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๒๓๗ ๐๒๒๓

โทรสาร ๐ ๕๒๓๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๕๓๒๓ ๗๖๙๓

"อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร"

ที่ อว ๐๖๒๓.๓๒/ว ๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเจริญ
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายวรวิทย์ บุญซูล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
 ๒. เครื่องมือการวิจัย
 ๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๔๗๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิจัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพ็ชรชัยอนุกรม)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๑๓๗ ๐๒๒๐๓

โทรสาร ๐ ๔๒๑๗ ๐๐๑๒

ผู้ประสานงาน นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๕๑๒๓ ๗๖๐๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๓๒/ว ๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคมไฮ ท.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายวีระศักดิ์ จันทร์ดี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๖๑๒๔๗๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนานิเวศของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ศ.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๑๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๑๗ ๐๐๓๖

ผู้ประสานงาน นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๕๑๒๓ ๗๐๕๑

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๒๘๐ ถ.นิคมไฮเทค.ลาดเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางลักขณาพรหม ต้นกิจเจริญ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสิริวัฒน์ ศรีวรกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๔๗๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนานโยบายของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๖๖๖ ๐๒๒๐๓

โทรสาร ๐ ๔๒๖๗๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสิริวัฒน์ ศรีวรกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๕๑๒๓ ๗๖๗๓

"อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร"

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิลโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบขออนุญาตฯ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายกฤษฏา ทิมพการ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๓. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๔๗๓๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนานิเวศของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตฯ ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชัยบุญรัมย์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๕๔๒๒๓ ๙๖๐๙๑

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ภาคผนวก ค

รายนามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้พิจารณาเสนอแนวทางพัฒนางานวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทักษ์ อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. นายทรรษา เกียววงศ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกั้ง วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
3. นายปกรณ์ ไปยะพรหม ครู โรงเรียนอนุบาลวานรนิวาส (ราษฎร์บำรุง) วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
4. นางสาวนริศรา ปัญญาประชุม ครู โรงเรียนอนุบาลวานรนิวาส (ราษฎร์บำรุง) วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
5. นางแก้วใจ สีมาคาม ครู โรงเรียนบ้านขาม วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๒๖๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิลโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน ดร.ทรัพย์ทิพย์ จันทร์รักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๕๒๑๒๔๗๑๓๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิจัยของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และรองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิจัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๒๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๒๑๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๕๒๑๗ ๐๐๓๖

ผู้ประสานงาน นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๕๑๒๓ ๗๖๙๓

“อยู่สกล รักสกล หัวเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๓๒/ว ๒๖๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ราชดำเนิน
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นายहरรรษา เกียววงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๔๗๓๘๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนานิเวศของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และรองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เท็งสวัสดิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนานิเวศของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๒๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรปัญญากรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๒๓๗ ๐๒๒๘

โทรสาร ๐ ๕๒๓๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๕๓๒๓ ๗๖๘๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ฮว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๖๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๒๘๐ ถนนนิคม ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายปรกรณ์ ไปยะพรหม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๔๗๑๓๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนานิยของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนานิยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๒๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชัยคุณ)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๑๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๑๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๕๑๒๓ ๗๖๙๑

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๖๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางสาวนริศรา ปัญญาประชุม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๔๒๑๒๔๗๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เท็งสวัสดิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๒๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพ็ชรรัตน์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๓๗ ๐๒๒๑

โทรสาร ๐ ๔๒๓๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๕๑๒๓ ๗๖๕๑

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๖๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นางแก้วใจ สีมาคาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายธีรวัฒน์ ศรีวรรกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๒๓๔๒๑๒๔๗๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๒๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชัยอนุกรม)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายธีรวัฒน์ ศรีวรรกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๕๑๒๓ ๗๖๙๑

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนานิยของนักเรียนใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศกลนคร เขต 3

ผู้วิจัย

นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล

นักศึกษาศรีสุภาวดี สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร. อภิลิทธิ สมศรีสุข ประธานกรรมการ

รศ. ดร. วาโร เฟิงสวัสดิ์ กรรมการ

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....

ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

เรียน ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อยืนยันองค์ประกอบวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบโดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1 หมายถึง ท่านเห็นด้วยว่าตัวบ่งชี้นี้เป็นส่วนหนึ่งในองค์ประกอบวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

0 หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยว่าตัวบ่งชี้นี้เป็นส่วนหนึ่งในองค์ประกอบวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ขอให้ท่านได้พิจารณาองค์ประกอบวินัยของนักเรียน แต่ละข้อว่าเหมาะสมที่จะนำมาเป็นองค์ประกอบวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับ ความคิดเห็นของท่านเพียง 1 คำตอบ และขอให้ท่านช่วยกรุณาให้ความคิดเห็นว่ามีองค์ประกอบใด ที่มีความจำเป็นเหมาะสมในแต่ละองค์ประกอบต่าง ๆ เพิ่มเติม

ขอแสดงความนับถือ

นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผู้วิจัย

องค์ประกอบวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		เห็นด้วย (1)	ไม่เห็นด้วย (0)	
1. ด้านความอดทน หมายถึง ความสามารถอดทนต่อความยากลำบากทั้งทางร่างกายและจิตใจ ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งที่มากระทบที่เป็นอุปสรรค ไม่ท้อถอยหรือยอมแพ้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย	1.1 ความสามารถอดทนต่อความยากลำบากทั้งทางร่างกายและจิตใจ			
	1.2 ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งที่มากระทบที่เป็นอุปสรรค			
	1.3 ไม่ท้อถอยหรือยอมแพ้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย			
	1.4 การระงับอารมณ์ความรู้สึก			
	1.5 การมีจิตที่เข้มแข็ง			
2. ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง การที่บุคคลมีความตั้งใจทำงานอย่างมุ่งมั่น เอาใจใส่ในงานที่ทำ มีความละเอียด รอบคอบในการวางแผนการทำงาน และพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้น สม่่าเสมอ เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้	2.1 มีความตั้งใจทำงานอย่างมุ่งมั่น			
	2.2 เอาใจใส่ในงานที่ทำ			
	2.3 มีความละเอียด รอบคอบในการวางแผนการทำงาน			
	2.4 พัฒนางานให้ดียิ่งขึ้น สม่่าเสมอ			
	2.5 ยอมรับผิดชอบผลของหน้าที่การงานที่ตนเองกระทำ ทั้งดีไม่ดี			

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		เห็นด้วย (1)	ไม่เห็นด้วย (0)	
3. ด้านการปฏิบัติ ตามกฎระเบียบของ สถานศึกษา หมายถึง การปฏิบัติ ตนที่บุคคลสามารถ ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ของสถานศึกษาที่ตก ลงกันได้ การปฏิบัติ ตนของนักเรียนตาม กฎของโรงเรียน การ ตรงต่อเวลา การเชื่อ ฟังคำสั่งสอนของ ผู้ใหญ่ การมีสัมมา คารวะต่อผู้ใหญ่ การ มีมารยาทในขณะที่ครู ทำการสอน	3.1 การปฏิบัติตนของนักเรียน ตามกฎของโรงเรียน			
	3.2 การตรงต่อเวลา			
	3.3 การเชื่อฟังคำสั่งสอนของ ผู้ใหญ่			
	3.4 การมีสัมมาคารวะต่อ ผู้ใหญ่			
	3.5 มีมารยาทในขณะที่ครูทำ การสอน			
4. ด้านความเชื่อมั่น ในตนเอง หมายถึง บุคลิกของ บุคคล มีความกล้า หาญกล้าแสดงออก ทั้งในด้านความคิด และการกระทำซึ่ง อาศัยความรู้ รวมทั้ง ประสบการณ์มีความ ตั้งใจในการทำสิ่งใด สิ่งหนึ่ง เพื่อให้บรรลุ เป้าหมายไม่หวั่นวิตก	4.1 มีความกล้าหาญกล้า แสดงออกทั้งในด้านความคิด และการกระทำ			
	4.2 อาศัยความรู้ รวมทั้ง ประสบการณ์มีความตั้งใจใน การทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง			
	4.3 ไม่หวั่นวิตกต่อสิ่งที่เป็น อุปสรรค			
	4.4 ยอมรับความผิดของตน และเรียนรู้จากความผิดนั้น			
	4.5 การความเคารพและเห็น คุณค่าในตนเอง			

ตัวอย่างที่เป็นอุปสรรค				
องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		เห็นด้วย (1)	ไม่เห็นด้วย (0)	
5. ด้านความมีภาวะผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการยอมรับ การยกย่อง การไว้วางใจให้เป็นผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการยอมรับ การยกย่อง การไว้วางใจให้เป็นผู้นำ จากบุคคลอื่น เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ เป็นที่เคารพของบุคคล เพื่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้	5.1 ได้รับการยอมรับ การยกย่อง การไว้วางใจให้เป็นผู้นำ			
	5.2 มีความรู้ความสามารถ			
	5.3 เป็นที่เคารพของบุคคลอื่น			
	5.4 มีความสามารถในการตัดสินใจที่ดี			
	5.5 ผู้ที่สามารถมีอิทธิพลเหนือคนอื่น			
6. ด้านความตรงต่อเวลา หมายถึง บุคคลที่ถือตามกำหนดเวลา สำหรับการทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งที่ต่อตนเองและที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น	6.1 ปฏิบัติตามกำหนดเวลา			
	6.2 ความตรงต่อเวลาต่อตนเอง			
	6.3 ความตรงต่อเวลาเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น			
	6.4 การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามกำหนดเวลา			
	6.5 การเข้าเรียนตรงตามตารางเรียนที่กำหนด			

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยของนักเรียนใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

คำชี้แจง

แบบสอบถามการวิจัย เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของท่าน

ดังนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน โปรดตอบแบบสอบถามฉบับนี้ให้ครบทุกข้อ ตามความเป็นจริง ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จะนำมาเสนอเป็นภาพรวม จะไม่นำเสนอเป็นรายบุคคลและจะใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น โดยผู้วิจัยจะสงวนคำตอบของท่านไว้เป็นความลับ

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับวิสัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมาก ณ โอกาสนี้ ที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างยิ่ง

นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง
------------------------------	-------------------------------

2. อายุ

☐ 20-30 ปี	☐ 31-40 ปี
☐ 41-50 ปี	☐ 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

☐ ปริญญาตรี	☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก	☐ อื่น ๆ ระบุ.....

4. ตำแหน่งในการทำงาน

☐ ผู้บริหารโรงเรียน
☐ ครู

5. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

☐ ประสบการณ์ 1-5 ปี
☐ ประสบการณ์ 6-10 ปี
☐ ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี

**ตอนที่ 2 แบบประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
คำชี้แจง**

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

2. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ตอบแบบสอบถามท่านคิดว่าสภาพที่เป็นจริงและ
สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับใด โปรดทำ
เครื่องหมาย ✓ “ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ค่าความสอดคล้อง” ตามความ
ความคิดเห็นของท่าน เพื่อนำกลับมาปรับปรุงให้เกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ตัวเลขในช่องประเมินมีความหมายดังนี้

+1 คือ เมื่อท่านแน่ใจว่าข้อความนั้นวัดได้ตรงกับเนื้อหาหรือ
สอดคล้องกับสภาพที่ต้องการวัด

0 คือ เมื่อท่านไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นวัดได้ตรงกับเนื้อหาหรือ
สอดคล้องกับสภาพที่ต้องการวัด

-1 คือ เมื่อท่านแน่ใจว่าข้อความนั้น ไม่สามารถวัดได้ตรงกับเนื้อหา
หรือไม่สอดคล้องกับสภาพที่ต้องการวัด

3. เกณฑ์การประเมินมี 5 ระดับ คือ

5 หมายถึง พฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง พฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง พฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง พฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง พฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	พฤติกรรมวินัยของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น			
		+1	0	-1	ขอเสนอแนะ
1. ดานความอดทน					
ความอดทน หมายถึง ความสามารถอดทนต่อความยากลำบากทั้งทางร่างกายและจิตใจ ไม่วินิจฉัยต่อสิ่งที่มากระทบที่เป็นอุปสรรค ไม่ท้อถอยหรือยอมแพ้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย					
1.1	ความสามารถอดทนต่อความยากลำบากทั้งทางร่างกายและจิตใจ				
1.2	ไม่วินิจฉัยต่อสิ่งที่มากระทบที่เป็นอุปสรรค				
1.3	ไม่ท้อถอยหรือยอมแพ้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย				
1.4	การระงับอารมณ์ความรู้สึก				
1.5	การมีจิตที่เข้มแข็ง				
2. ดานความรับผิดชอบ					
ความรับผิดชอบ หมายถึง การที่บุคคลมีความตั้งใจทำงานอย่างมุ่งมั่น เอาใจใส่ในงานที่ทำ มีความละเอียด รอบคอบในการวางแผนการทำงาน และพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้นสม่ำเสมอ เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้					
2.1	มีความตั้งใจทำงานอย่างมุ่งมั่น				
2.2	เอาใจใส่ในงานที่ทำ				
2.3	มีความละเอียด รอบคอบในการวางแผนการทำงาน				
2.4	พัฒนางานให้ดียิ่งขึ้นสม่ำเสมอ				
2.5	ยอมรับผิดชอบผลของหน้าที่การงานที่ตนเองกระทำทั้งดีไม่ดี				
3. ดานการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา					
การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา หมายถึง การปฏิบัติตนที่บุคคลสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษาที่ตกลงกันได้ การปฏิบัติตนของนักเรียนตามกฎของโรงเรียน การตรงต่อเวลา การเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ การมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ การมีมารยาทในขณะที่ครูทำการสอน					
3.1	การปฏิบัติตนของนักเรียนตามกฎของโรงเรียน				
3.2	การตรงต่อเวลา				
3.3	การเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่				
3.4	การมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่				
3.5	มีมารยาทในขณะที่ครูทำการสอน				

ข้อ	พฤติกรรมวินัยของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น			
		+1	0	-1	ขอเสนอแนะ
4. ดานความเชื่อมั่นในตนเอง					
ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคลิกของบุคคล มีความกล้าหาญกล้าแสดงออกทั้งในด้านความคิด และการกระทำซึ่งอาศัยความรู้ รวมทั้งประสบการณ์มีความตั้งใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายไม่วันทักทายสิ่งที่เป็นอุปสรรค					
4.1	มีความกล้าหาญกล้าแสดงออกทั้งในด้านความคิด และการกระทำ				
4.2	อาศัยความรู้ รวมทั้งประสบการณ์มีความตั้งใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง				
4.3	ไม่วันทักทายสิ่งที่เป็นอุปสรรค				
4.4	ยอมรับความผิดของตนและเรียนรู้จากความผิดนั้น				
4.5	การความเคารพและเห็นคุณค่าในตนเอง				
5. ดานความมีภาวะผู้นำ					
ความมีภาวะผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการยอมรับ การยกย่อง การไว้วางใจให้เป็นผู้นำ จากบุคคลอื่น เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ เป็นที่เคารพของบุคคล เพื่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้					
5.1	ได้รับการยอมรับ การยกย่อง การไว้วางใจให้เป็นผู้นำ				
5.2	มีความรู้ความสามารถ				
5.3	เป็นที่เคารพของบุคคลอื่น				
5.4	มีความสามารถในการตัดสินใจที่ดี				
5.5	ผู้ที่สามารถมีอิทธิพลเหนือคนอื่น				
6. ดานความตรงต่อเวลา					
ความตรงต่อเวลา หมายถึง บุคคลที่ถือตามกำหนดเวลา สำหรับการทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งที่ต่อตนเอง และที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น					
6.1	ปฏิบัติตามกำหนดเวลา				
6.2	ความตรงต่อเวลาต่อตนเอง				
6.3	ความตรงต่อเวลาเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น				
6.4	การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามกำหนดเวลา				
6.5	การเข้าเรียนตรงตามตารางเรียนที่กำหนด				

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแบบสอบถามการวิจัยครั้งนี้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

คำชี้แจง

แบบสอบถามการวิจัย เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของท่าน

ดังนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน โปรดตอบแบบสอบถามฉบับนี้ให้ครบทุกข้อ ตามความเป็นจริง ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จะนำมาเสนอเป็นภาพรวม จะไม่นำเสนอเป็นรายบุคคลและจะใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น โดยผู้วิจัยจะสงวนคำตอบของท่านไว้เป็นความลับ

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมาก ณ โอกาสนี้ ที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างยิ่ง

นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล

นักศึกษาลัทธิไตรศรศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง
------------------------------	-------------------------------

2. อายุ

☐ 20-30 ปี	☐ 31-40 ปี
☐ 41-50 ปี	☐ 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

☐ ปริญญาตรี	☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก	☐ อื่น ๆ ระบุ.....

4. ตำแหน่งในการทำงาน

☐ ผู้บริหารโรงเรียน
☐ ครู

5. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

☐ ประสบการณ์ 1-5 ปี
☐ ประสบการณ์ 6-10 ปี
☐ ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 แบบประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
คำชี้แจง :

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามระดับความคิดเห็นของท่าน
ท้ายข้อความที่ตรงกับบรรทัดของ ท่าน โดยใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้

ระดับพฤติกรรมวินัยของนักเรียนในสภาพที่เป็นจริง

- 5 หมายถึง มีพฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีพฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีพฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีพฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีพฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ระดับพฤติกรรมวินัยของนักเรียนในสภาพที่ควรจะเป็น

- 5 หมายถึง ควรมีพฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ควรมีพฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ควรมีพฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ควรมีพฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ควรมีพฤติกรรมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	พฤติกรรมวินัยของนักเรียน	สภาพที่เป็นจริง					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง											
4.1	มีความกล้าหาญกล้าแสดงออกทั้งในด้านความคิด และการกระทำ										
4.2	อาศัยความรู้ รวมทั้งประสบการณ์มีความตั้งใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง										
4.3	ไม่หวั่นวิตกต่อสิ่งที่เป็นอุปสรรค										
4.4	ยอมรับความผิดของตนและเรียนรู้จากความผิดนั้น										
4.5	การความเคารพและเห็นคุณค่าในตนเอง										
5. ด้านความมีภาวะผู้นำ											
5.1	ได้รับการยอมรับ การยกย่อง การไว้วางใจให้เป็นผู้นำ										
5.2	มีความรู้ความสามารถ										
5.3	เป็นที่เคารพของบุคคลอื่น										
5.4	มีความสามารถในการตัดสินใจที่ดี										
5.5	ผู้ที่สามารถมีอิทธิพลเหนือคนอื่น										
6. ด้านความตรงต่อเวลา											
6.1	ปฏิบัติตามกำหนดเวลา										
6.2	ความตรงต่อเวลาต่อตนเอง										
6.3	ความตรงต่อเวลาเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น										
6.4	การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามกำหนดเวลา										
6.5	การเข้าเรียนตรงตามตารางเรียนที่กำหนด										

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามการวิจัยครั้งนี้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ผู้วิจัย

นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร. อภิสิตี สมศรีสุข ประธานกรรมการ

รศ. ดร. วาโร เฟ็งสวัสดิ์ กรรมการ

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....

ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

เรียน ผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสำรวจความคิดเห็นแนวทางในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา หมายถึง การปฏิบัติตนที่บุคคลสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษาที่ตกลงกันได้ การปฏิบัติตนของนักเรียนตาม กฎของโรงเรียน การตรงต่อเวลา การเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ การมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ การมีมารยาทในขณะที่ครูทำการสอน

ลำดับที่ 2 ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง การที่บุคคลมีความตั้งใจทำงานอย่างมุ่งมั่น เอาใจใส่ในงานที่ทำ มีความละเอียด รอบคอบในการวางแผนการทำงาน และพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้นสม่ำเสมอ เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

ลำดับที่ 3 ด้านความตรงต่อเวลา หมายถึง บุคคลที่ถือตามกำหนดเวลา สำหรับการทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งที่ต่อตนเองและที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น

ขอแสดงความนับถือ

นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนากการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผู้วิจัย

ภาคผนวก จ
ค่าคุณภาพเครื่องมือ

แบบสรุปลงการหาความสอดคล้องของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ความ สอดคล้อง	ผล
	1	2	3	4	5			
1. ด้านความอดทน								
1.1 ความสามารถอดทนต่อความยากลำบากทั้งทางร่างกายและจิตใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.2 ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งที่เป็นอุปสรรค	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.3 ไม่ท้อถอยหรือยอมแพ้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.4 การระงับอารมณ์ความรู้สึก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.5 การมีจิตใจเข้มแข็ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ด้านความรับผิดชอบ								
2.1 มีความตั้งใจทำงานอย่างมุ่งมั่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.2 เอาใจใส่ในงานที่ทำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.3 มีความละเอียด รอบคอบในการวางแผนการทำงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.4 พัฒนางานให้ดียิ่งขึ้นสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.5 ยอมรับผิดชอบผลของหน้าที่การงานที่ตนเองกระทำทั้งดีไม่ดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา								
3.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนตามกฎของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.2 การตรงต่อเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.3 การเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.4 การมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.5 มีมารยาทในขณะที่ครูทำการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ความ สอดคล้อง	ผล
	1	2	3	4	5			
4. ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง								
4.1 มีความกล้าหาญกล้าแสดงออกทั้งในด้าน ความคิด และการกระทำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.2 อาศัยความรู้ รวมทั้งประสบการณ์มีความตั้งใจ ในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.3 ไม่หวั่นวิตกต่อสิ่งที่เป็นอุปสรรค	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.4 ยอมรับความผิดของตนและเรียนรู้จากความผิด นั้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.5 การเคารพและเห็นคุณค่าในตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. ด้านความมีภาวะผู้นำ								
5.1 ได้รับการยอมรับ การยกย่อง การไว้วางใจให้เป็น ผู้นำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.2 มีความรู้ความสามารถ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.3 เป็นที่เคารพของบุคคลอื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.4 มีความสามารถในการตัดสินใจที่ดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.5 ผู้ที่สามารถมีอิทธิพลเหนือคนอื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6. ด้านความตรงต่อเวลา								
6.1 ปฏิบัติตามกำหนดเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6.2 ความตรงต่อเวลาต่อตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6.3 ความตรงต่อเวลาเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6.4 การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตาม กำหนดเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6.5 การเข้าเรียนตรงตามตารางเรียนที่กำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล
วัน เดือน ปีเกิด	20 มิถุนายน 2527
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	410/8 หมู่ 8 ตำบลพังโคน อำเภอฟังโคน จังหวัดสกลนคร 47160
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู คศ.1
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนอนุบาลวานรนิวาส(ราษฎร์บำรุง)
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจังหวัดสกลนคร ตำบลสว่างแดนดิน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2549	ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาสีอนฤมิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2560	ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร
พ.ศ. 2565	ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนากการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2562	ครูผู้ช่วย โรงเรียนอนุบาลวานรนิวาส (ราษฎร์บำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
พ.ศ. 2564 - ปัจจุบัน	ครู ค.ศ.1 โรงเรียนอนุบาลวานรนิวาส (ราษฎร์บำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3